

109
M. E.
Varro

De lingua lat.

Pompej.

Festus

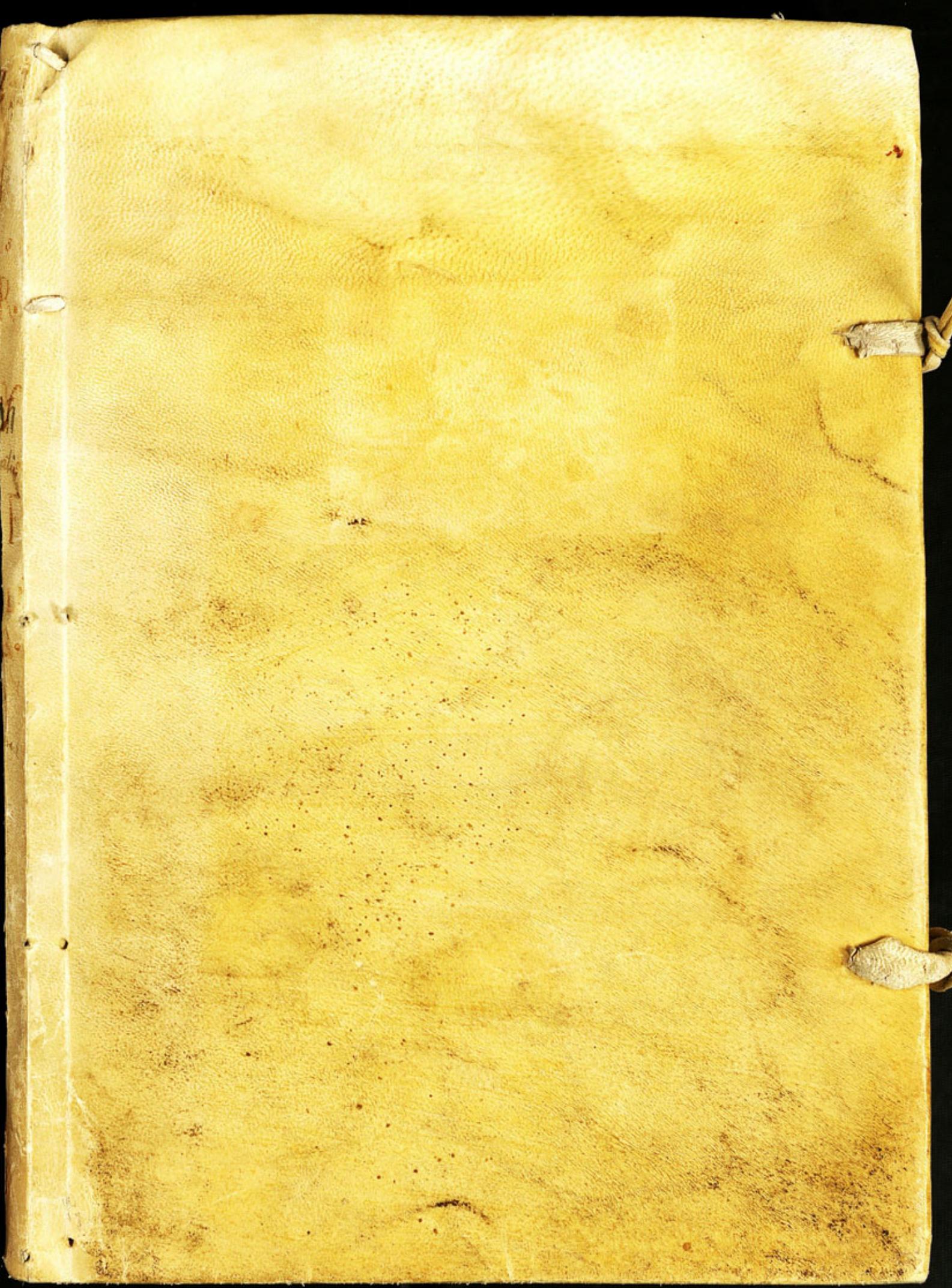
De Reo,

*De natura
animalium*

In freed loc.

I

00043

PHB

PHB

2-12-4-11-

Num. 28. cap. 8. num. 3.

b18336097(1)

b18336243(2)

M. Terentii. Varronis. De Lingua Latina

Vemadmodum uocabula essent iposita rebus in lingua latina sex libris expo-
nere istitui de his. Tris ante hunc feci
quos Septimio misi. In quib⁹ ē de disci-
plina quā uocant ethimologicen. Que
contra ea dicerentur uolumine primo: que pro ea
secundo: que de ea: tertio. In his ad te scribā a quib⁹
rebus uocabula imposta sint in lingua latini. & ea
que sunt in consuetudine apud portas: Cui unius
cuiusq; uerbi nature sint due a qua re & in qua re
uocabulū sit impositū. Itaq; a qua re sit ptinatia cū
sequitur ostendit esse a ptendo. in qua re sit impos-
titum dicitur cum demonstratur: in quo non debet
pertendi: & pertendit ptinatiam esse: Quod in quo
oporteat manere si in eo perstet ptinatia sit: priorem
illam ptem: ubi: cur: & unde sint illa uerba scrutātur.
greci uocāt ethimologian. Illam alteram de quib⁹
duabus rebus in his libris promiscue dicam: sed ex
illis de posteriore. Que ideo sunt obscura: quod neq;
omnis i positio uerborum extat: q; uetus as quasdā
deleuit: nec que extat sine modo om̄is imposta: nec
que recte est: Imposita cuncta manent: Multa enī
uerba litteris cōmutatis sunt interpellata . neq; oīs
origo ē nostrę lingue Euernaculis uerbis. Et m̄ta
uerba aliud nunc ostendunt: aliud ante significabat
ut hostis. Nam tum eo uerbo dicebat peregrinum:
qui suis legibus uteretur: nunc dicunt eum quem
tum dicebant p̄ duellem. In quo genere uerborum
tua causa erit illustris: unde uideri possit origo. Inde
repetam. Ita fieri oportere apparet quod recto casu

P 99 v

pertinacia

pert. ser.

ro quare uerboz obscur
ſit ethimologia.mutationes uocabuloz
manentib⁹ rebushostis pegrinus fr. s. i.
veridulen.

1^m
pos

pos

Actus quatuor gradus expli-
candos

quem dicimus impos: obscurius ē esse a potentia: quā
cū dicimus impotentem: & eo obscurius sit si dicas.
postq̄ impos: uidetur enim pos significare potius
potestatem q̄ potentem: Vetus pauca nō de pra-
uat multa tollit. Quem puerum uidi formosum
hunc uides deformem in senecta. Tertium seculum
non uidet eum hominem quē uidit primum. Quare
illa que iam maioribus nostris ademit obliuio:fugiat
secuta sodalitas Muti & Brutī & retrahere nequit:
non si non potuero indagare eo ero tardior: sed ue-
lotior: ideo Siquiero: non mediocres enim tenebre
in silua: ubi hec captanda: neq; eo quo puenire uo-
lumus semite: trite: neq; non in tramitibus quedam
obiecta que euntē retinere possent. Quoꝝ uerboꝝ
nouorum & ueterum discordia i cōsuetudine omni
quot modis litterarum commutatio sit facta q̄ aiad-
uerterit scrutari facilius origines patietur uerborū.
Reperiet enim esse commutata: ut in superioribus
libris ostendi: maxime ppter bis quaternas causas.
Litterarum n. fit ademptiōe aut additiōe: & ppter
earum adtractionem aut cōmutationem Itē sillabaz
productionem Que quoniā in superioribus libris qui
cuiusmodi essent: exemplis satis demonstrauit: hic
cōmonendum esse modo nō putauit. Nunc singuloꝝ
uerboꝝ origines expediam: Quorum quatuor ex-
plicandi gradus. Primus in quo etiā populus uenit
Quis enim uidet: unde aurifodine etiam Viocurrus
Secundus: a quo gramatica descendit antiqua: que
ostendit quēadmodum quodq; poeta finixerit uerbū
quod confinxerit: quod declinarit: hic Paruirudētū
sibilis. hic Inceruiceruiretū pecus hic Clamydeclu-
petabracium. Tertius gradus quo philosophie

ascendens peruenit: atq; ea que in consuetudine co-
muni essent aperire cepit: ut a quo dictum ēt opidū
Vicus: uia: Quartus ubi est aditus & initia regis:
quo si non perueniam sientiam ad opinionem aucu-
pabor: quod etiam nonnunq; in salute nostra fecit
cum egrotamus medicus: Quod si summum gradum
non attigerō: tamē secūdum preteribo? Quod non
solum ad Aristophanis lucernam: sed etiam ad Cle-
antis lucubraui: nolui preterire eos qui poetarꝝ modo
uerba ut significant: expedient. Non enim uidebam
consentaneum me in eo uerbo quod finxisset Enniꝝ
causam negligere: quod ante rex latinus finxisset:
cum poeticis multis uerbis magis delecter quā utar
Antiquis magis utar quam dilecter: An non potiꝝ
mea uerba. Illa que hereditate a Romulo rege uene-
runt: Quāq; a poeta Liuio relicta: Igitur quoniam
in hec sunt tripartita uerba: que sunt: aut a natura:
aut aliena: aut ob obliuia de nostris dicam cur sint:
de alienis unde sint: de obliuio relinquam: Quorum
partem quo ita iuenerim: ita opiner scribam. In hoc
libro dicam de uocabulis locorum & que i his sunt:
In secundo de tempore: & que in his sunt: In tertio
de utraq; re a poetis comprehensa: Pitagoras Sa-
mius ait omnium rerum initia esse bina: ut finitum
& infinitum: Bonum & malum: Vitam & mortem:
Noctem & diem: Quare item due status & motus:
quod stat: aut agitur corpus: ubi agitatur locus: Dū
agitatur: tempus. quod est in agitu: Actio: Qua-
drupartio magis sic apparebit: corpus est ut cursor.
Locus: stadiū quo currit: Tempus: hora qua currit.
Actio cursio. Quare fit ut omnia fere sint quadri-
parta & ea eterna: quod neq; unq; tempus: qn fuerit

Quoniam Tripartita
nostra
aliena
oblia.

De locis Verbalibus
et temporis
li. 1.
li. 2.

principia pitagorei

Locus ubi corpus agitat
Tempus du. agitat
Actio qd ē in agitu
Locus stadiū
Tempus hora
Actio cursio

principia quatuor
locus
corpus
Tempo
Actio
De locis et origine eoz

motus: eius animi Interuallum tempus: neq; motus
motus: ubi non locus: & corpus: quod alterum est:
quod moueret. Alterum ubi: neq; ubi his agitatus:
non actio ibi. Igitur initiorum quadrige Locus &
Corpus Tempus & Actio. Quare quod quatuor ge-
nera. prima rerum: totidem uerborum: horum enim
de quis locis: & his rebus que in his uidentur in hoc
libro summatim ponam. Sepe enim ad limitem ar-
boris radices sub uicini prodierunt segetem. Quare
non cum de locis dicam si ab agro ad agrosum ho-
minem & agriculam peruenero aberraro. Multa
sotietas uerborum: nec uinalia sine uino expediri:
nec Curia calabra sine calatione potest aperiri. Inci-
piam de locis sub ipsius loci origine

Ocus est ubi quid locatum esse potest: ut nūc
dicunt collocatum: ueteres id dicere solitos
apparet: apud Plautum Filiam habeo grandem cassa-
dote atq; in locabili: neq; eam queo locare cuiq; a/
pud Ennium O terra trita ubi liberi Fanū in cuius
muro locauit. Vbi quiq; consistit. Locus ab eo
dicit locare: quod ad usq; id Emit: quod in aliquo cō-
sistit precium: inde locarium quod datur instabulo
& taberna: ubi consistant loca. nam scđm antiquam
diuisionem. Principia duo Terra & Celum: Deinde
particulatim utriusq; multa. Celi dicuntur loca supra
& ea deorum. Terre loca infera & ea hominum: ut
Asia. Sic celū dicit mōis duob9 terra. Nā & Asia
que non europa: in qua etiam Syria & Asia dicitur
prioris pars Asie: i qua est Ionia ac prouincia nrā
Cicilia. Sic celum & pars eius summum: ubi stelle &
id quod Pacuvius cum demonstrat dicit. Hoc uide
circum supraq; quod complexu continet terram:

24 ruris
24
24
Locus
Locu. as.

Celū

Terra

cui subiungit: id quod nostri celum memorant: A
qua biparta diuisione Lucretius suorum unius &
utq; librorum inicium fecit hoc. Etheris & terre
genitabile querere temp9 Celum dictū Scribit Elius
quod est celatum: aut a contrario nomine celatum
q; apertum est. Non male: quod posterior multo po-
tius a celo: q; celum a celando. Sed non minus illud
alterum de celando potuit dici: quod interdu celat
q; q; noctu non celatur omnino. Eo magis puto a
chao cauum & hinc celum: quoniam ut dixi hoc circū
supraq; quod complexu continet terram cauum ce-
lum. Itaq; dicit Andromacha Noctiq; caua celi sig-
nitenentibus conficis bigis & Agamemnon in alti-
sono celi clipeo: Cauum enim clipeum & Ennius
Iter ad nationem celi ingentes fornices. Quare ut
a cauo cauea & cauile & conuallis cauata uallis. Et
cauate cauitione ut cauum sit ortum unde omnia
apud hesiodum a chao cauo celum ē terra dicta ab eo
ut Elius scribit quod teritur. Itaq; terra in augurū
libris scripta cum r uno. Ab eo colonis locus con-
munis quippe opidum reliquitur. Territorium qđ
maxime teritur hinc Linteam quod teritur corpore
hic in messe Termentarium Tritura quođ cum fru-
mentum teritur & Triuolum quod terit: hinc fines
agrorum Termini: quod ee partes propter limitare
iter maxime teritur. Itaq; hoc cum his i latio aliqd
locis dicit: ut apud Accinū nō Terminus sed Ter-
men hoc greci Euander enī qui
uenit in palatium e grecia arcas. Via quidem iter q;
ea uehendo teritur: Actus Iterum ait . Iter quod ab
agendo teritur Etiam Ambitus est quod circum-
eundo teritur. Nam Ambitus circuitus ab eo quod

Celum

cauū a chao

cauea
cauile

conuallis
cauata vallis

Terra

Terra

Territoriu

Lintea

Termentariu

Tritura

Triuolu

Termini

Termen

Via

iter

atrus

Ambitus

duodecim tabularum interpretes ambitum parietis
 circuitū eē describūt. Igī Terra Tera ab eo poete
 appellarunt summa terre que sola teri possunt Sola
 terre. Terra ut putant eadem & humus. Ideo Ennij
 in terra cadētis dicere cubitis pinsibant humum &
 qđ terra sit humus: ideo humatus: mortuus & terra
 sit obrutus. Ab eo qđ Romanus combustus est in
 sepulcrum eius abiecta gleba non ē. aut si os exceptū
 est mortui: ad familiam expurgandam: donec in pur
 gando homo est opertus: ut pontifices dicunt: quod
 in humatus sit familia funesta manet. & dicitur hu
 milior: que ad humum ut sabini & lucani: aut decli
 nato ab hominibus: ut Apulia & latium utrūqz: ut
 Etruria & Tuscia: qua regnum fuit latini uniuersij
 ager dictus latium: particulatim oppidis cognoscata
 ut a prenestine prenestinus ab aricia arecinus: ut nr̄i
 augures publice dixerunt. Agroꝝ sunt genera qnqz
 Romanus Gabinus Peregrinus Hosticus. Incert⁹
 Romanus dictus unde roma ab Roma. Gabinus ab
 oppido gabii. Peregrinus ager pacatus qui ex ara
 roman⁹ & gabinus: quod uno modo in his seruatur
 auspicia. Dictus peregrinus a pergendo id est pro
 grediendo: eo qđ. n. ex agro romano p̄mū p̄grediebāt
 quo circa gabinus: quo siue peregrin⁹: sed quos auspi
 cia habent singularia ab reliquo discretus: Hosticus
 dict⁹ ab hostib⁹: Incertus is ager qđ de his quatuor
 qui sit ignoratur. Ager dictus est in quam terram
 quid agebant fructus causa: id greci dicunt
 ut Ager quod agi poterat. sic qua agi. Actus eius
 finis minimus constitutus in latitudinem: pedes qua
 tuor: fortasse an ab eo quatuor: quod ea quadripes a
 gitur. In longitudinem pedes c. &. xx. In quadratum

Ager generi

roman⁹
 gabinus
 pegrinus
 hosticus
 iuxta

Ager

sola
 humus
 humatus

inhumatus
 humilior
 nostra loca
 latum genit

actus

Iugerū
 Centuria

Vie
 Ville
 Semita
 consitus
 Juvalius
 Campus
 Colles
 Saltus

Nemora

Fundus
 Vineta
 Vineae
 Vitis
 Vini
 Vindemia
 Segetes
 Semen
 Sementes
 Fruges
 fructus
 spicæ
 Culmi
 Area
 Ara
 Ardor

act⁹ & latum & longum esset. c. xx. Multa antiqui
 duodenario numero finierunt. ut. xii. decuriis actum
 Iugerum dictum uictum duobus actibus quadratis.
 Centuria prima centum iugera dicta: post du
 plicata retinuit nōmē: ut tribus actib⁹ multiplicate
 idem tenent nōmen: ut quo agebant actus: sic qua
 uebant. Vie dicte qđ fructus conuehebant: uille
 qua ibant ab itu iter appellarūt qua auguste semita
 ut semiitus dictū. Ager cultus ab eo qđ ibi cū terra
 semina calefiebant: ab eo quod inconsitus incultus
 qđ primū ex agro plano fructus capiebant: campus
 dictus. postea qđ proxima superiora loca colere cepe
 runt a colendo Colles appellarunt: quos agros non
 colebāt propter silvas. aut id genus ubi pecus possit
 pasci & possidebant ab usu suo Saltus nominarunt:
 hec eē greci nostri Nemora. Ager quod
 uidebatur pecudum ac pecunie esse fundamentum
 Fund⁹ dict⁹. aut qđ fundat quot annis multa Vineta
 ac Vinee a uite multa: uitis a uino id a ui hinc uide
 mia qđ est uini demia aut uitis demia. Segetes a satu. i.
 semine: Semen quod non plane id qđ inde hinc Semi
 naria Sementes. Item alia que segetes ferūt: Fruges
 a fruendo: fructus ab spe spicæ ubi & Culmi uel qđ
 in summo campi nascuntur & summum culmen. Vbi
 frumenta secta terantur & arescat: Area: ppter hoꝝ
 similitudinem loca in urbe pura Area: a quo potest
 etiam Ara deum esse: qđ pura: nisi potius ab ardore
 ad quem ut sit: sit Ara: a quo ipsa area non abest: qđ
 qui arescat ardor ē solis. Ager Restibilis qui resti
 tutur ac reseritur quot annis: contra qui intermittit
 a nouando Noualis ager: Aruus & arationes ab a
 rando ab Eo quod Aratri Vomer Sustulit Sulcus:

Ager restibilis
 noualis
 aruus
 arationes
 Sulcus.

porca

Quo ea terra iacta id est projecta Porca. Prata dca
ab eo quod sine ope parata. Quod in agris quot anis
rursum facienda eadē ut rursus capias fructus appellata. Rura diuidit in eos cū scribit Sulpitius Plebei
rura largitur ad aream. Predia dicta item ut Predes
a prestado: q̄ ea pignore data publice mancipes fidē
prestant. Vbi nunc est Roma septem montium de-
missior infimus humillimus q̄ In mūdo Infima Hu-
mus Humor hinc. Itaq̄ ideo Lucilius Terra abiit in
nymbos imbreſq; Pacuuiq; Terra exhalat aurā atq;
auroram humidam humectam. hinc ager uliginosus
humidissim⁹: hinc Vdus Vuidus hinc sudor quāuis
deorsum in terra umbra. Vnde Summipote puteus
niſi poti⁹ q̄ eoles dicebat: ut . Sic Potura
a potu: non ut nūc a puteis oppidum Puteoli
quod ſint circa eum locū aque frigide & calide m̄te:
niſi a putore potius q̄ putidus ſit odoribus ſepe ex
ſulphure & alumine: extra oppida a puteis Puticuli
q̄ ibi in puteis obruebantur homines: niſi potius ut
Elius ſcribit Puticule: q̄ putescabant ibi cadauera
projecta: qui locus publicus ultra exquilias. Itaq̄ eū
Afrani⁹ puticulos intogata appellat: q̄ inde ſuspiciunt
perpetuo lumē: Lacus lacuna magna ubi aqua
contineri potest: Palus paululum aque in altitudinē
& palam latius diffuse Stagnū a greco q̄ nomen h̄t
primam hinc ad uillas rutundas stagna: q̄ rutūdum
facillima continent. Anguli maxime laborant: fluuiq;
q̄ fluat. Item flumen a quo lege prediorū urbanorū
ſcribitur. Stillicidia fluvia que ut ita fluant cadantq;
Inter hec hoc interest q̄ Stillicidium: eo q̄ stillatim
cadat: flumen q̄ fluit continuo: Amnis id flumen
q̄ circuit aliquid. Nam ab ambitu Amnis ab hoc q̄

puteus

putor

prata
rura

predia

humus
humor
qd̄ t̄m̄ exalat
humidam
humetam
uliginos⁹
Vdus
Vuidus
Sudor

putacuī
putacuile

lacus lacuna
palus
Stagnū
fluvius
fumen
Stillicidia
Amnis

amitterini

oppidū interāne

Tiberis

Voltumnus

circum alterūnū habitant Amiternini appellati ab:
eo qui populū candidatus circum it ambit & faciat
Indagabili ex abitu causam dicit. Itaq̄ tiberis amnis
q̄ ambit martiū campū & urbē. Oppidū iteramne
dictum q̄ iteramnes est cōſtitutum. Item antemne
q̄ ante amnem qui influit In tiberim: quod in bello
male acceptum cōſenuit. Tiberis quod caput extra
latium ſi inde nomen quoq; effluit in linguam nrām
nihil latinum: ut quod oritur ex Samnio. Voltumnus
nihil ad latinam linguam: ad quod proximū oppidū
ab eo ſecūdum mare Voltturnum: ad nos iam latinū
uocabulum: ut tiberinus: non & colonia enim noſtra
uoltumnus & deus tiberinus. Sed de tiberis nomine
anceps est historia. Nam & ſuum eturia: & latium
ſuum eſſe credit quod fuerunt. qui a Tiberi uicino
Regulo uehementum dixerint appellatum Primo
Tebrim. Sunt qui tiberim prīcum nomen latinum
Albulā uocitatū litteris tradiderunt. posteri⁹ prop̄
Tiberinum regem latino ⁊ mutatū: q̄ ibi interierit.
Nam hoc eius ut tradunt ſepulchrum. Ut omnis na-
tura in celum & in terram diuifa eſt ſic celi regio-
nibus Terra in Asiam & Europam. Asia enī iacet
ad meridiem & austrum Europa ad ſeptentriones &
aquinonem Asia dicta a nymphā a qua & Iapeto
trahitur prometheus: Europa ab Europa a genoris
filia: quam ex phenice Mallius ſcribit taurum ex-
portasse: quorum egregiam imaginē ex ere Pytha-
goras tarenti fecit. Europe loca multe incolunt na-
tiones: ea fere nominata: aut translatio nomine:
aut ab hominib⁹. Sunt & nomina ab tot montibus
quos poſtea urbs muris comprehendit. Equis capi-

Historia noſta Tiberis

Divisio Terre
In
Asiam & europam
Asia
europa

Capitolinū

Tarpeius mons

Saturninus mons

Saturnia

fanū saturni
saturnia porta
pandanā
porta

Vellabru

Facellū

Vellatura

Mertes

Vecture

ratici quadranti

Argeos

regiones urbis

Suburbana

exqlina

collina

palatina

tolinum dictum q̄ hic cum fundamenta foderentur
edis Iouis caput humanum dicit̄ iuentum . hic mōs
ante Tarpeius dictus a uirgine uestali tarpeia: que
ibi a sabinis necata armis : & sepulta eius nominis
monumentum relictum : q̄ etiam nunc eius rupes
tarpeium appellatur saxum . hunc antea montem
Saturnum appellatum prodiderunt & ab eo late Sa-
turnam terram: ut etiam Ennius appellat antiquū
oppidum in hac fuisse saturnia scribitur. eius uesti-
gia etiam nunc manent tria Quod Saturni fanum
in fauibus q̄ saturnia porta: quam Iunig scribit ibi
quam nunc uocant pandanam. Quot post edem Sa-
turni in edificiorum legibus parietes postici muri
sunt scripti. Auentinum aliquot de causis dicūt. Ne
uius ab auibus q̄ eo se ab tiberi ferrent aues. Alii a
rege auentino albano q̄ ibi sit sepult9. Alii auētinū
ab a uentu hominum quod commune latinorum ibi
diane templum sit constitutum. Ego maxime puto
ab adiectu. Nam olim paludibus mōs erat ab reliq̄s
disclusus. Itaq̄ eo ex urbe qui adue hebātur ratib9
quadrantē soluebāt. Cuiq̄ uestigia q̄ ea qua tū dicis
Velabrum & unde ascēdebant ad Rumam noua uia
locus facellum. Labrum uelabrum Velabrum a ue-
bendo : uelatura m facere etiam nūc dicuntur qui id
mercede faciūt. Merces dicit̄ a merendo & ere . hic
Vecture quas soluebāt ii qui ratib9 tñsibāt. quadrās
ab eo Lucil9 scripsit quadratis ratici. Reliqua ur-
bis loca olim discreta cū argeoz sacraria in septē &
.xx. ptes urbissint disposita: Argeos dcōs putant a
principib9: q̄ cū hercule argiuo uenere romā. & i sa-
turnia subsedēt. e q̄s p̄ma ē scripta regio suburbana
secunda ex quilina:tertia collina:quarta palatina . In

Auentinū

suburbane regiōis pte pr̄ceps ē celius mōns a celō
Vibēno tusco duce nobili: q̄ cū sua manu dī romulo
uenisse auxilio ōtra latinū regē. hic post celii obitū
q̄ nimis munita loca tenerēt neq̄ sine suspicioē eēnt
deducti dicūt i planū ab eis dict9 uic9 tusc9 & ideo
ibi uortūnū stare q̄ is deḡetrurie pr̄ceps. de cilianis
q̄a suspicioē liberi eēnt traductos uolūt i eum locū
q̄ uocat̄ celiol9 cū celio ciūctū: Carine sel inter eas
quē locū ceroniēles appellatū appareat : q̄ p̄me reli-
giōis quartū sacrariū scriptū sic ē ceroliēsis quattri
ceps cura mineruiū qui i celio mōte it̄ i tabernola
ē. Ceroliēsis acarinarū iunctu dict9: Carine postea
Ceronia: qd̄ hic orit̄ caput sacre uie abstrenie sa-
cello que p̄tinet in arce: qua sacra quotquot mēsib9
serūt̄ i arce & p̄ quā augures ex arce p̄fecti solent
iaugurare : huiq̄ sacre uie ps h̄ sola uulgo nota: que
ē a foro eunti primoro cliuio. Eīdē regiōi attributa
Subura q̄ sub muro terreo carmax. In eo ē argeoz
facellū sextū: subura Iunig scribit ab eo q̄ fuerit sub
ātiq̄ urbe: cui testim p̄t eē: q̄ subē & loco q̄ fr̄eg mu-
r9 uocat̄. sed ego a pago poti succusano dictā puto
succusam. nūc scribit̄ ttia līa. c. n̄ b pag9 succusang
q̄ succurrat carinis. scđe regiōis exq̄line. alii has scri-
pserūt ab ex cubiis regis dictas: alii ab eo q̄ ex culte a
rege Tullo essent. huic origini magis concinūt luci
uicini: q̄ ibi Lucus facutahs & lariū. Querquetu-
lanum facellum & Lucus Martis & Iunonis lu-
cine: quorum angustifines non mirum: iam diu enī
late auaricia nūc ē exquile duo mōtes habitū. q̄ pars
cespes mons suo antiquo nomine: etiam nunc in sa-
cris appellatur. In sacrī argeorum scriptum est sic.
Oppius mons princeps ex quilinū Lueū facutalem

eghe

cespes mons

Celius mons

Vicus Tuscas

Celios

Ceromensis cerohenfis

Caroliensis

carine cerionia

Subura

Argeoz facellū sextū

factianus

luci

Lucus facutahs &
quergetulanū
facellū luas

martis luas

Iuane Iunonis

oppins Mons

Lucus facutale

Sinistra que sub merum est. Oppius mōs Tertice psos
lutum exquilibrium descior via Intubernola ē. Oppi⁹
mons quadriceps lucū exquilibrium uiam dexteris
orem In figulinis est. Septius mons Quinticeps
lucum poetilium. Exquilibrium est cespis mōs septi
ceps. apud Edem Iunonis lucine ubi editumus habe
re solet. Tertie regionis colles quinq; ad deoꝝ fanis
appellati. E q̄s nobiles duo colles Viminalis a Ioue
Vimino. q̄ ibi are sunt: q̄ ibi uiminia nata fuerunt
Collis quirinalis quirini fanum est: qui a quiritibus
qui cum Tacio curibus uenerunt Romam. q̄ ibi
habuerunt castra: quod uocabulum coniunctarum
regionum nomina obliteravit: dictos enim colles
plures appareat ex argeorum sacrificiis in quibus sic
scriptum est. Collis quirinalis tertice psos edem qui
rino. Collis salutaris quarticeps aduersum est pilo
noris edem salutis. Collis Mutialis quinticeps apd
edem dei fidii in delubro ubi editumus habere solet
Collis Laciaris sexticeps In iuco In stelario sum
mo apud Turaculum eo edificium solum est. horum
deorum are a quibus cognomina habent in eius re
gionibus partibus sunt. Quarte regionis Palatum
quod palantes cum Euandro uenerunt: qui etiam
palatini & ab origines ex agro rheatino qui appellatur
palatum ibi considerunt. Sed hoc alii a pala
tia uxore latini putarunt. Eundem hunc locum a
pecore dictū putat quidā. Itaq; Neuius balatiū appf
lat. huic Germalīa & Velliā sūū xerūt q̄ i hac regi
one sacriportus est & in ea sic scriptū Germalense
quinticeps apud edē romuli & Vellienses septiceps
in Vellia apud Edem deum penatium. Germalum a
germanis Romulo & Remo Quod ad sicū Rumi

Septius mons
Cespis mons

Tertie regionis colles q.
Viminalis
Quirinalis

Collis salutaris
Collis Mutualis
Collis Laciaris

Quarte regionis
Palatum
Palatum
Aborigines

Germalū
Vellias
Velliensis
Germalū

romulus
rhemus
Fitus rumi
mals

Enius
sona parire

nalem. & ii ibi inuenti: quo aqua Iberna Tiberis eos
detulerat in aluendo expositos. Velle unde eēnt plu
res acceptas inquis q̄ ibi pastores palatini ex
quibus ante tonsuram inuentam uellere lanam sint
Soliti ex quo uellera dicuntur. Ager Romanus pri
mum diuisus in partes tris: a quo Tribus appellata
Taciensium. Ramnium. Lucerum nominate ut ait
Ennius Tacientes a tacio. Ramnenses a Romulo.
Luceres ut ait Iunius a Lucumone. Sed omnia hec
uocabula tusca ut Volumnius qui tragedias tuscas
scriptis dicebat: ab hoc quoq; quatuor partes urbis
tribus dicte ab locis Suburbana. Palatia Exquiline
Collina. quinta q̄ sub roma Romilia. Sic reliqua tri
bus ab his: ut i tribuum libris scripti. Quod ad loca
queq; iis adiuncta fuerunt diximus. nunc de his que
in locis esse solent. Inmortalia & mortalia expediam
Ita ut prius quod ad deos pertinet dicere Principes
dei. Celum & terra. hii dei idem qui egipci Serapis &
Isis: & si Arpocrates digito significat ut idē p̄ncipes
in latio Saturnus & Ops. Terra enim & celum ut
Samothracum initia docent. sunt dei magni & ii
quos dixi multis nominibus. Nam neq; quas Samo
thracia ante portas statuit duas Virilis sp̄es. Ene as
Dei magni neq; ut Vulgas putat ii Samothraces
dii qui. Castor & Pollux. Sed ii mas & femina & hii
quos augurum libri scriptos habent sic. Diui potes
Sunt pro illo qui samotraces. hec duo celum & terra
q̄ anima & corpus humidum & frigidum. Oua pari
re solet genus pennis condecoratum non animas: ut
ait Ennius & post inde uenit diuinitus pullis insi
nuans se. Ipsa anima siue ut Zenō Citus animalium
semē ignis is q̄ anima. ac mens qui calor e celo. q̄ hic

Velle.

ante consuā inuentā velle
bat lana vellera vellendo

Ager roman

Tacientes
Ramnenses
Luceres

hic mapit dicit
de iis q̄ locis ad
iuncta sunt
p̄mo de immor
italib⁹ q̄ ad deos
pertinent

Volumnius tragic⁹
tribus quorū p̄tes un
dabant.

Suburbana
palatina
Exquiline
collina

Celū Terra dī p̄ncipes
Serapis. & ip̄s idē

Saturnus & ops idē
hi dī magni celū & tem
Samothracia dius virilis
ante portas statuit hoc
fuit.

Castor pollux
anima & corpus & q̄
celū & terra

Zenon ignea aūq;
mens q̄ calor ecclō

animæ q̄ sit ignis

innumerabiles ac immortales ignes. Itaq; Epicarmo de mēte humana dicit. Iste est de sole sumptu ignis. Idem solem Is q̄ totus mentis ē: ut humores frigide sunt humi: ut supra ostendi: quibus iuncti celum & terra omnia ex se generunt. q̄ per hos natura frigori imiscet calorem atq; humorum aritudinem. Recte igitur Pacuvius q̄ ait: animam ether adiungat. & Ennius esse corpus terrā que deperit. Ipsam capere neq; dispēdi faceret hilum anime & corporis discensus q̄ natū si sepius inde exitium: ut cum in unum in eunt initia inde omne corpus: ubi nimius ardor aut humor aut iterit aut si manet sterile: cui testis estas & hiems: q̄ in altero aer ardet & spica aret. & in altera natura ad nascendū cū imbre & frigore luctare nō uult & totius uere expectat. Igitur causa nascēdi duplex: Ignis & aqua. Ideo ea in nuptiis in limine adhibentur. q̄ coniungit. hic & mas ignis. q̄ ibi semen aqua femina: q̄ fetus ab eius humore & eius iunctioe sumit uenus. hinc comicus huic uictrix Venus uides ne hec non quod uincere uelit uenus sed q̄ uincire ipsa. uictoria ab eo q̄ superati uincitur. utriq; testis poesis: q̄ & uictoria & uenus dicitur celigena. Tellus enim q̄ prima uincta celo uictoria ex eo & ideo hec cum corona & palma q̄ corona uinculum capitis & ipsa a uinctura dicitur. Viere est uincire a quo est in Sota Ennii ibant mala viere ueneria corola palmā q̄ ex utracq; parte natura uincta habet paria folia. Poete de celo q̄ semen igneum cecidisse dicunt in mare ac natam espumis uenerem coniunctione ignis & humoris quā haberet uī significātes ueneris a q̄ ui natis dicta uita & illud a Lucilio. Vis ē uita uides nos facere omnia cogit. Quare quod celum principiū

Epicarmo
humores
ex celo & terra
omnia generant

ignis & aqua in limine in nuptiis adhibentur

Uictoria

Tellus cū corona & palma
fingebat
re huius

Venus

Causa nascēdi
duplex

Venus uirix
celigena
Vitoria

Tellus uita
celo.

Viere
Corola...pnā
naturae
uenter

Venus

Elius de
Ioue

Sol
luna
nocticula

ab latu ēst dictus Saturnus: & q̄ ignis saturnalib; cerei superioribus mittuntur. Terra ops q̄ hic omne opus: & hac opus ad uiuendum & ideo dicitur ops mater q̄ terra mater, hec enim terris gentis omnis peperit & resumit denuo: que dat cibaria: ut ait Ennius: que q̄ gerit fruges Ceres. Antiquis enī q̄ nūc & idem: hī dei celū & terra Iuppiter & Iuno. q̄ ut ait Ennius. Iste est is Iuppiter quē dico: quē greci uocant aērem: qui uentus est. & nubes Imber postea: atq; ex imbre frigus uentus. post fit aer denuo. hec propter Iuppiter sunt ista que dico tibi q̄ a mortalib; atq; arbores herbasq; omnis iuuat: q̄ hic omēs & sub hoc eūdem appellās dicit: Diuīq; hominumq; Pater Rex. Pater q̄ patefaciat semen. nam tum est conceptum: & inde cum exit quod oritur: hoc idem magis ostendit antiquum Louis nomen. Nam oīm diouis & diespiter dictus: id est dies pater: a quo dies dicti: qui inde & dies & diuus: unde sub diu diuo: diuus fidius. Itaq; inde eius perforatum teclum ut uideat diuum id est celum. quidam negant sub teclō p̄ hūc deierare oportere. Elius dīg fidīg dicebat diouis filīg ut greci dioscoron castorem. & putabant hunc esse sanctum: ab Sabinia lingua: & Herculem a greca. Id hie diespiter dicitur insimus: qui est conuinctus terre ubi omnia oriuntur: ui aboriantur: quorum q̄ finis ortus. Ortus dictus: q̄ Louis Iuno coniūx & is celū hec terra: que eadem tellus. & ea dicta q̄ una cum Ioue iuuat Iuno: & regina q̄ huius à terrestria. Sol uel quod ita sabini uel solum ita lucet ut ex eo deo dies sit. Luna uel Sola lucet noctu. Itaq; ea dicta nocticula In palatio. nam ibi noctu luce t templum. Hanc ut solē apollinē quidā dianā uocat. Apollinis

Saturnus.

ops terra mater

Jupiter & Iuno. id est

Jupiter q̄ iuuat oīs mo-

Diovis
Diespiter

Dies Iu. Iu. Iu.
Diuus fidius

Diuū...celū

Dioscoron

Diespiter
ortus

Iuno regina q̄re d
Sol

Apollinē solē
Diana

Apollo

Epicarmus
proserpina

Juno lucina

Vulcanus

limpha
nympha
Iuturna

Neptunus
Salta
Venalia

vocabulum grecum: alterum latinū. & hinc
q̄ luna i altitudinem & latitudine simul diuiana ap-
pellata. Hinc Epicarmus Ennii proserpinam quoq;
appellat q̄ solet esse sub terris proserpina dicta: q̄
hec ut serpens modo in dexteram modo in sinistram
partem late mouetur. Serpere & proserpere idem
dicebat: ut Plautus qui scribit quasi p̄serpē bestia
que ideo uidetur a latinis Iuno lucina dicta: uel q̄
e terra ut phisici dicunt: & lucet. Vel q̄ ab luce ei⁹
qua quis conceptus est usq; ad eam qua partus quis
in lucem una uiuat: donec mensibus actis produxit
in lucem: facta a Iuuando & luce Iuno lucina: a quo
parientes eam inuocant. Luna enim nascentium dux
q̄ menses hu⁹: hoc uidisse antiquas appetit: q̄ mu-
lieres potissimum supercilium sua attribuerunt ei deo
hic enī maxime debuit collocari Iuno Lucina: ubi
ab diis lux datur oculis. Ignis a nascendo: q̄ hic na-
scitur & omne q̄ nascitur ignis scindit: Ideo calet: ut
qui denascitur eum amittit: ac frigescit. ab ignis iā
maiore ui ac uiolētia Vulcanus dictus. ab eo q̄ ignis
p̄ splēdorē fulget fulgor & fulmē & fulgur: q̄ fulmē
ictum cōtrariis diis Ab aque lapsu Lubrico Limfa
Nympha Iuturna que iuuaret. Itaq; multi egroti
propter id nomen hinc aquam petere solent a fon-
tibus & fulminibus ac ceteris aquis dei: ut Tiberius
a tiberi: & ab Lacu uelini uelinia: & Nymphae comi-
tie ad lacū cunctiliēsem a cōmotu: q̄ ibi insula i aqua
cōmouetur. Neptun⁹ q̄ mare & terras obnubit: ut
nubes celū a nuptu id est ab operitiō: ut antiqua quo
nuptie: nupt⁹ dict⁹. Salitia neptuni a salo. Venelia a
ueniēdo ac uēto illo quē Plaut⁹ dicit qđ ibi dixit q̄
scđo uento uect⁹ est: trāquillo mari uentum gaudet

serpere
p̄serpē

luna

ignis anastēa

Fulgor
fulmē
fulgur

Bellona

Duellona

Honos

Concordia

Feronia

Minerua

Nouenſiles

Alites

Volucres

Vpupa

Cuculus

Coruus

Hirundo

Vlula

Bubo

Bellona a bello: nunc que duellona a duello. Mars
ab eo q̄ marib⁹ in bello p̄est aut q̄ a sabinis accept⁹
ibi est manens: Quirinus a quiritib⁹: Virtus ut uiri
uis a uirilitate: Honos ab honesto honore: Itaq; ho-
nestus dicitur: quod boneratus & dictū hōng est ut
bonos qui sustinet rem publicam: Castoris nomen
grecū & pollucis a grecis: in latinis litteris ueteribus:
nomē qđ ē iſcribitur: ut pollideuces polluces:
non ut nunc pollux: Concordia a corde cōgruente.
Feronia Minerua Nouenſiles a sabinis paulo aliter
ab eisdem dicimus: h̄ Herculem uestam: salutem: for-
tunam: funtem fidem: ea re sabinorum lingua mōlēt
que Tatii regis uoto sunt rome dedicate. Nam ut
Annales dicunt uouit op̄i flore ut: Dioue Saturno
ue Soli lune uulcano & sumano. Itemq; Larunde
Termino Quirino Vortūno laribus: diane: lucineq;
E quis non nulla nomina In utraq; lingua habent
radices: ut arbores que in confinio nate In utroq;
agro serpunt. Potest enim esse Saturnus hic alia de
causa dictus: atq; in sabinis & sic diane: de quibus
supra dictum est. Quod ad inmortales attinet. De-
inceps quod ad mortalis attinet uideamus. De his a-
nimalia in tribus locis q̄ sunt in aere in aqua in ter-
ra: a prima parte ad infimam descendam: primum
nomē nominem: Alites alii uolucres a uolatu deinde
generatim. De his plereq; a suis uocibus: ut hec V-
pupa. Cuculus: Coruus Hirundo Vlula Bubo. Item
hec Pauo Anser Gallina Colūba. Sunt que aliis de
causis appellate: ut Noctua q̄ noctu cāit ac uigilat.
Lusciola q̄ luctuose canere existiā: atq; eē ex attica
progne i luctu facta auis. Sic Calerius & Motacilla:
altera q̄ i capite h̄t plumā elatā: altera q̄ semper

Mars

Quirinus
Virtus

Castor
pollux
pollideuces polluces

Hercule
Dioue
Saturno
Soli
Vulcano
sumano
larude
Termino
grino
Vortūno
laribus

De mortalibus

In aere

In aqua

In terra

pauo
anser
gallina

Noctua

Colūba

Calerius q̄ in capite
motacilla p̄lantā
q̄ semp cantum mouet

Merula
Graculi
Ficedula
milia

Murena. Cibinū &
Tynnus

Melandria
Vreon

Astellus
Vimbra
furdus
lupus vrbis
Canticulus
Torpedo
Poliperus
Hippopatamus
Cocodillus

Rana
Mergus

Testudo
Loligo
Volvula
lyra
fiber

mouet caudam: Merula q̄ mera id est sola uolitat. Contra ab eo gracciū q̄ gregatim: ut quidam greci gregē gregerie: Ficedula & milia: Rie a cibo q̄ altere fico: Altere milio fiant pingues. Aquatilium uocabula animalium: partim sunt uernacula: partim peregrina: foris: Murena q̄ Mirena grece Cisibium. & Tynnus. cuius item partes grecis uocabulis oēs: ut Melandrya atq; Vreon. Vocabula pisciū pleraq; translate a terrestribus Ex aliqua parte similibus rebus: ut Anguilla: lingula: Cafudis: Alia a coloribus ut hec Astellus: Vimbra: Furdus. Alia a uī quadam ut hec: Lopus: Canicula: Torpedo. Item in conchiliis aliqua ex grecis: ut peloris: ostree echinnus Vernalia ad similitudinē: Ut Si reme Pectūculi. Vngues. sunt etiam animalia in aqua: que interdum in terram exeant. Alia a grecis uocabulis: ut Poliperus: Hippo Patam: Crocodill: Alia a latinis: ut Rana Mergus: a quo greci ea que In aqua & terra possunt uiuere uocant Amphibia: e quis Rana: a sua dicta uoce: Anas a natando: Mergus q̄ mergendo in aquam captet escam. Item alie i hoc genere a grecis ut Querquedula Cerceris: Halcedo: q̄ ea Halcyōe. Latina: ut Testudo: q̄ testa tectum hoc animal. Loligo q̄ subuolat littera commutata: primo uolligo: ut egypti in flumine quadriipes: sic in latio noiatī lyra & fiber: lyraq; succidere dicitur arborum radices in ripa: atq; eas dissoluere ab lyra. Fiber ab extrema: ora flumis dextra & sinistra maxie q̄ solet uideri & atiq fibz dicebat extremū: unde i Sagis simbrie & i Iecore extremū fibra: fiber dict9. Que sunt hoīm propria primum: deīn de pecore: Tertio de feris scribā: Incipiā ab honore publico: Consul nominat9 qui

S Agtiliu nū
lin' nōrā

Angilla
lingula
Cafudis
peloris
ostree
echinnus
Vernalia
Si reme
pectūculi
Vngues
Amphibia
Anas
Querquedula
halcedo
halcyone

Simbrie
hic invenit
Iecor de hanc
Pis nōrā

consuleret populum & senatū: Nisi illinc poti⁹ unde Accius ait in Bruto qui recte consulat: consul fiat. Pretor dictus qui preiret iure: & exercitu: a quo id Lucilius: ergo pretorum est abte preire: Censor ad cuius cēsionem idest arbitrium censetur populus Edilis qui edes sacras & puatas procuraret: Questores a querendo: qui conquirerent publicas pecūias & maleficia: que triumviri capitales nunc cōquirūt ab his postea qui questionū iudicia exercēt Questores dicti: Tribuni militum q̄ terni tribus tribubus: Ramum: Lucerū: Ticiēsiū: olim ad exercitum mittebantur. Tribuni plebei q̄ ex tribunis militū: p̄mū Tribuni plebei facti: q̄ plebē defederēt in secessione crustumerina: Dictator q̄ a consule dicebatur: cuius dicto audientes omnes essent. Magister equitum qđ summa potestas huius in equites & accensos: ut est summi populi dictator: a quo is quoq; magister pp̄li appellatus. Reliqui q̄ minores q̄ hi magistrī dicti magistratus: ut ab albo Albatus Sacerdotes uniuersi a sacris dicti. Pontifices ut a Sceuola: qui pontifex maximus dicebatur: dicebat a posse & facere: pontifices: ego a ponte arbitrōr. Nam ab his Sublitius ē factus primum & restitutus sepe: cū ideo sacra & ius & cis tibrī non mediocri ritu fiunt. Curiones dicti a curiis qui fiunt: ut in his sacra fiant. Flamines q̄ in latio capite uelato erant semper ac caput cinctum habebant filo flamines dicti: horum singuli cognomina habent ab eo deo cui sacra faciunt Sed partim sunt aperta: partim oscura: Aperta ut Martialis: Volcanalis: Obscura: dialis: & furinalis: cum dialis a Ioue sit: diouis ē: furinalis a furida cō etiā i fastis serie furinales sunt. Sic flamē falacer a Diuo p̄re Falacre

Consul

Pretor

Censor

Edilis

Questores

Triumviri

Tribuni

Dictator
magister equitū

magistratus

Sacer

Pontifices

Curiones

Flamines

filoflamines dicti

nō flaminū s̄ in se

Martialis marty

Volcanal vulcani

Dialis aione
furinalis

Salii
lupera
aruales
Fratria
Titi
Feiales

Fidus. fidus enī
Pretor
Imperator
Legati
Exeratus
Legio
Cohors

manipulus
Centuria
Milites
hastati
pilum
princeps
Triarii

Salii a saltando quod facere in comiciis in sacris
quot annis & solent & debent. Luperci q̄ lupcalib⁹
in lupercali sacra faciunt. Fratres aruales dicti sunt
qui sacra publica faciunt: propterea ut fruges ferāt
arua: a ferēdo & aruis fratres aruales dicti sunt. quia
fratris dixerunt. Fratria est grecum uocabulū patris
hominū: ut Apolini. etiam nūc Sodales Titii dicti
ab Titis auibus quas in auguriis certis obseruare
solent. Feciales q̄ fidei publice inter populos p̄erant
nam per hos fiebat ut iustum conciperet bellum &
indesitum: & ut federe fides pacis cōstitueret. ex his
mittebantur ante q̄ cōciperetur qui res repeterent
& p̄ hos etiam nūc fit fed⁹: q̄ Fidus scribit Ennius
dictum in re militari. Pretor dictus qui preiret exer
citui: Imperator ab imperio populi: qui eos qui id
attentasset oppressi hostis: Legati qui lecti publice
quorum opera cōsilio que uteret. peregre magistra
tus qui uel nuntii senat⁹ aut populi essent. Exercit⁹
q̄ exercitando fit melior: Legio q̄ leguntur milites
in delectu: Cohors q̄ ut in uilla ex pluribus tectis
cōiungitur ac quidam fit unū: sic his ex manipulis
copulatur: Cohors que in uilla: quod circa eum locū
pecus coheretur. Tam & si Cohortes i uilla Isicra
tes dicit eē grece cohorton ap̄d poetas dictā: Mani
pulos exercit⁹ minimas manus que unum sequuntur
signū: Centurie que sub uno centurione sunt: q̄ quoꝝ
centenarius iustus numerus: Milites q̄ trium miliū
p̄mo legio fiebat. ac singule trib⁹ Ticiēsiū Rānesiū
lucerū milia singula militum mittebant. Hastati dicti
qui primi hastis pugnabāt. Pilani qui pilis: princeps
qui a principio gladiis: & post commutata re militari
minus illustria sunt: Pilani Triarii quoꝝ dicti q̄ in

subsidium
Auxiliū
presidiū
Obsidiū

Duplicarii
Turma
Decuriones

Tibicines
litigines
clasticos
pauper
dues
opulectus
Inops
Copiosus
potumioſ
Medicus
Sutor

acie tercio ordie extremis subsidio deponebātur q̄
hi subsidebant ab eo Subsidium dictū: a quo Plautus
Agite nūc subsidite omēs q̄ si solent triarii. Auxi
lium appellatū ab auctu cū accesserāt q̄ ad iumento
esset alienigena. Presidiū est dictum q̄a extra castra
presidebant in loco aliquo quo tutior regio essent.
obsidiū dictum ab ossidendo quo minus hostis egre
di posset in die. Itē ab absidendo cū ideo facerent quo
facilius diminuerent hostis. Duplicarii: dicti quib⁹
ob uirtutē duplicitia cibaria ut darētur institutū. Tur
ma Terma ēē in uabiit q̄ terdeni equites ex tribus
tribubus Tatienēsiū. Raminiū et laucerū fiebant.
Itaq̄ primi singularum decuriarum Decuriones di
cti qui ab eo in singulis turmis sunt etiā nunc terni
Quos hi primo ad ministros ipsius adoptabant op
tiones uocari cepti: quos nūc ppter ambitiones tribu
ni faciunt Tibicines a tuba et canēdo similiter. Litigines
& Clasticos a classe q̄ itē cornu uocant ut cum
classes comitiis ad comitatū uocant. Que a fortuna
uocabula in his quedam minus a parte ut pauper Di
ues. Miser. Beatus sic alia Pauper a paulo lare. Mē
dicus aminus cui cum opus est minus nullo ē. Dives
a diuo q̄ ut deg nibil indigere uidetur. Opulentus ab
ope cui & opime ab eadem Inops q̄ eius indiget ab eo
dem fonte copie & copiosus. Pecunios⁹ a pecunia
magnā. Pecunia a pecu a pastoribus. n. horū uocabu
lorum crigo. Ab artificibus maxima cā. ab arte Ars
id est ab arte medicina ue sit Medic⁹ dict⁹. a sutrina
Sutor nō a medēdo ac suendo que oīo ultima. Huic
rei Earū rerum radices ut in proximo libro aperi
tur Quare quod ab arte Artifex dicitur. nec multa
in eo obscura relinquā. Similis cā que abscentia uo
y que a fortuna uocabula s
q̄ ab art
Artifex

Prestigiator
monitor
Nomenclator
Pugil
Vindemiator *Vestigiator*
Venator

pecus

pes

pedicam
pedissequū
peculatorē

Vegetiuegitulus
Iuuencus
Capra carpa
porcus

cat aliquia ut Prestigiator monitor nōmēclator. Sic etiam que a spatio quodam dicuntur Cursor. Natator Pugil etiam in hoc genere que sunt uocabula pleraq; aperta ut legulus: alter aboleis . alter ab uuis: hec si minus aperta. V indemiator: Vestigiator: &. Venator. tñ idem q; uindemiator uñ q; uinū legere dicitur uel quod de uite id demit Vestigiator a uestigiisferum: quasi indagator Venator auenatu. Quod sequitur uerbū aduentū & Inuētū: hec de hoibus: hoc qd sequitur de pecore. Pecus ab eo q; perpascebāt a quo Pecora uniuersa: q; in pecore pecunia tum cōsistebat pastoribus et standi fundamētum pes. A quo dicitur in edificiis Area Pes magnus: & qui fundamētū insituit pedem posuit a pede. Pecudes appellantur. ut ab eodē pedicam & pedissequū & Peculatorem: Oues aliudue quid. Id enim peculū primū: hic peculatum publicum: primo ut cū pecore dicere ē mulcta: & id esse coactū impublicum: si erat aduersum ex qua fructus maior hic est q; grecis illis usus Bus bos quod Taurus: Item ovis q; ois ita enim antiqui dicebant: non ut nūc Probaton possent in latino quoq; ut in grecia asuis uocabulis hec eadē dicta Armenta q; boves ideo maxime parabant ut inde elegerint ad arādū. Inde Aramēta dā: postea tertia littera extincta Vitulus q; grece antiquitus Itulus aut qd pleriq; uegetiuegitulus. Iuuēcus iuuare qui iam ad agrum colendū posset. Capra Carpa: a quo scriptū: omī: capre Capre. Ircus q; sabini fircus: quod illic fedus in latio rure Edus q; in urbe ut i multis A addito a edus. Porcus qd sabini dicunt a primo porco. Poride porcū nisi a grecis qd athenis in libris sacrorū scriptum est & porce porco. Aries qui eā dicebāt. Ares

legulus

De pecore

Ares
pecudes
peculū
peculū
bus. bos
Taurus
omī
Armenta

Vitulus
itulus

Ircus. fircus
fedus
edus

Aries Ares

Aruiga
Aruignus

Canis

Pantera
leo
leena

Pinus
Juglans

ueteres nostri Aruiga. hinc aruignus. hec sunt quorum in sacrificiis exta inolla non in ueru coquuntur. quas et Acius scribit & in pontificiis libris uidemus in hostis eam dicunt aruigem que cornua habeat qm̄ is cui oui mari testiculi dempti. & ideo ut natura Veruex declinatum. pecori ouilo q; agnatus Agnus. Catulus a sagaci sensu & acuto. hinc Canis nisi q; tuba et cornu quod signum cum dēte canere dicuntur. q; hic item & Noctuculū in custodia & i uenādo signū uoce dat Canis dictus Ferarū uocabula item partim peregrina ut Pantera Leo utraq; greca a quo etiā in rete quedam panther & leena & muliercula pāteris Tigris qui ē ut leo qui uiuus capi adhuc non potuit uocabulū e lingua armenia. Nam ibi & sagipta et quod uehemētissimum flumen dicitur tigris. Vrsi lucana origo uel unde illi nostri ab ipisius uoce. Camelus suo nomine syriaco in latium uenit. ut alexandria Camelopardalis nuper adducta. qd erat figura ut camelū maculis ut panthera. Apri ab eo qd in locis asperis: nisi a grecis qd hi apros. Caprea A similitudine quadam capre. Cerui q; magna cornua gerunt Gerui multata g. in c. ut in multis quasi gerui. Lepus q; sicutis quidam greci dicunt leporem. A roma q; orti sicuti ut annales nostri ueteres dicūt. Fortasse hinc illuc tulerūt & hic reliquerūt: id nomen Volpes ut Elius dicebat qd uolat pedibus. Proxima animalia sunt ea que uiuere dicūt neq; habere animā ut Virgulta Virgultum dicitur uiridi: Id a ui quidam humoris: que si ex aruit moritur. Vitis q; ea uini origo. Malum q; greci edes dicunt Malon. Pinus Juglans q; cū hec nux ante Quam purgatur simul

Veruex ouilo
Agnus q; agnatus
Catulus

Noctuculus
Ferarū uocabula

Tigris

Ursi
Camelus

Apri
Caprea
Cerui
Leporis Lepus

Volpes

De plantis
Virgulta Virgultum
Vitis
Malum
nux

De hortorum plantis

Ocymū Menta.

Ruta

Raphanū

Serpiliū

Lilīū

Malua

Sy simbrīū

Asparagi

Scapi

De fructib⁹ fructus

Fru ges. frumentū.

Molla.

De līne q̄ manu facta sūt

Vitru. vestitu. instrumēto.

Horreū

hec optima & maxima ab ioue & glande iugulans ē appellata. Eadem nux q̄(ut nox aerem) hui⁹ sucus facit corpus atrū. Que in hortis nascuntur Alias peregrinis uocabulis ut grecis Ocymū Mēta Ru ta quā nūc appellat. Item Caulis lupacium. Radix sic enim antiqui greci quā nūc Raphanum. Item hec grecis uocabulis. Serpiliū Rosa una littera cō mutata. Item ex his grecis latina Coriandron Ma lachen Cyminon. Item Lilium ab Irio & malua a malache & Sy simbrīū a sysibrio. uernacula lactuca a lacte q̄ olus id habet lac. Brassica ut passica: qđ ex eius scapo minutatim presiccat Asparagi q̄ ex as peris virgultis leguntur: & ipsi scapi asperi sunt. nō leues: nisi grecum illuc enim quoq; dicitur. Cucume res dicuntur a curuore ut curuimeres dicti. Fructus a fere ndo resee equas fundus & ee que in fundo se runt ut fruamur. hinc declinate fruges & frumentū si ee et terra etiam frumentū qđ extat loco quo so lent addi: & Mola id est ex sale & fare mollito. Vue ab uuore. Que manu facta sunt dicam: tē uictu: de uestitu de instrumēto. & si qđ aliud uidebit his actū De uictu antiquissima Puls appellata: uel q̄ ita greci uel ab eo uti scribit Appollodorus q̄ ita sonet cū aqua feruēti inspicitur. Panis q̄ primo figurā facie bant ut mulieres. In lanificio panus postea q̄ ei figurās facere instituerunt Alias a pane & faciendo panificiū ceptū dici. hinc panarium ubi id seruabant sicut granarium ubi granum frumenti condebat. Vnde id dictū nisi ab eo Quod greci a quo a grecis quoq; granum dictū In quo eadem condūt Horreū ab horriendo. Triticum & tritum est spicis Far a faciendo q̄ in pistrino fit. Miliū a greco nam

Caulis
lupacium

Rosa

Coriandris

malachon

Cyminon

Lactuca

Brassica

cucumeres

curuimeres

Vue

plus

panis

panificiū

panarium

granariū

Triticum

Far

Miliū

Caro

sus pmo

omissus

Tergus suis

perna

Caro

libū

Testuaciū

Matralibus

Caseus

Ventū est

ad ignem

ad carnes

peculū

sus pmo

omissus

Tergus suis

perna

Caro

id Melin. libum q̄ ut libaretur prius quā eēt cottū. Testuaciū qđ in testu calido coquebatur. ut etiam nūc Matralibus id faciūt matrone. Circuli q̄ mixta farina & caseo & aqua circuitū equabiliter fū debat. hoc quidā qui magis incondite faciebat uocabat Lixulas & semlixulas uocabulo sabino. Idq; fre quētū a sabinis: a globo farine dilatato. Item in oleo cottidicti a globo globuli. Crustulū a crusta pultis ea q̄ ut coreum exuritur crusta dicta. Cetera fere opa a uocabulis grecis sumpta: ut triō & placēta qđ debebāt cū pulte ab eo pulmentū ut plautus hinc Pulmentarium dictum hoc primum debuit pasto rib⁹. Caseus a cocto lacte ut coxeō dictus de m̄ po stea q̄ desierunt esse contenti his que suapte na turā ferebat sine igne in quo erāt poma in quo minus cruda esse poterāt decoquebāt in olla. Ab olla Olera dicta quorū a gñe cruda olera equis ad quo quēdū q̄ cetere rure ruapa un̄ rapa olea ab elea. olea grandis orchitis q̄ ea antiquitus Archemora. hinc ad pecudis carnem peruentum est. Suilla sic ab illis generibus cognominata hinc primo assam. Secūdo elissam. Tercio e Iure uti cepisse natura docet: di etum Assum q̄ id ab igni assudescit. Vuidū est qđ humidum: & ideo ubi id nō est. succus abest & ideo sudando assus distilat calorē: ut crudū nimiū habet humoris. sic excoctū parum habet succi. Elixum est e liquore aque dedictum & ex iure q̄ iocundū magis condicione succi. Succida a subib⁹ edēdis. Nā id pecus primū occidere ceperunt domini & ut seruant salire: Tergus suis ab eo q̄ eo tegitur. Perna a pede. Sueris a nomine eius. Offula dicta ab offani mia suere i sicia suere. Insicia ab eo q̄ in secta. Caro

Circuli

lixulas semlixulas

globuli

Crustulū

Trion

placenta pulmentū pulmentariū

olla. olla

nipi olea

Suilla

Assa

elixi Jus.

Vuidū

elyxū Jus

Sueris

Offula

Insicia

Care
Murtatū Murtā

Faliscum
fundolū

Farcimina
Fartū

longauo

Agumentū

Magnetū

purpura
penai

Stamen

Velamentū

Subtegmen

Trama

Tunica
Toga

ut in carmine galiorū est q̄ in estis dī: nūc pfectū
Murtatū a mūrta q̄ ea large factū ītestinū crassu
dū crassundus. lucanicam dicunt q̄ milites a lucanis
didicerunt: ut qđ falieriis Faliscum uentre fundolum
a fondo q̄ ut Relique partes sed ex una parte sola
apertum: ab hoc grecos puto appellasse ab eadē for
tuna Farcimina extis appellata: a quo in eo quod
tenuissimum intestinū fartum. Nila ab ilo dicta
id est minimo q̄ ait Enius neq; dispendii facit hilū
qd̄ in hoc farcimine sūmo quidem seminet ab eo q̄
in capite Apesabo dicta. Tertiū fartum ē longauo
q̄ longius q̄ duo hila. Argumentum q̄ ex immolata
hostia defectum in iecore In ponendo agēdi causa.
Magnetū a magnis qđ ad religionē magnis perti
net. Itaq; ppter hoc montana fana cōstituta locis
certis: q̄ id imponeretur. Macte ab eo q̄ greci

. Item greci sigilatim ut ouium lanagrecum ut
Polibius & Calimacus scribunt. Purpura apurple
maritime colore. Penicum q̄ a penis primū dicitur
allatum. Stamen a stando qđ eo stat omne intelā.
Velamentum. Subtegmen qđ subit stamini Trama
q̄ tranat frigus id genus uestimēti. Densū a dentis
bus pectinis quibus feritur filum qđ minimū ē. hilū
id .n. minimum est in uestimēto. Pānus grecus ubi
ea facit pannellum dictum a pāno et uoluendo filo.
Tunica a tuendo corpore Tunica ut induca. Toga
a tegendo. Cintus & Cingulum a cingēdo alterum
uiris alterū mulieribus attributū. Arma ab arcēdo
q̄ his arcemus hostem. Parma q̄ ē medio in omis
partes par. Conum q̄ cogitur in cacumen uersus:
Asta q̄ stans solet ferri. Iaculum q̄ ut iaciatur fit.
Tragula a traiciendo. Scutū a sectura ut sectutū

crassindū
lucanā

Hila

Apesabo

Media

DeLamis

Densū

filū

Panus

Spaneliū

Cintū

Cingulū

Arma

parma

Conū

Asta

Jaculū

tragula

Sautū

Scututū

sectutum q̄ a minute consecutū fit tabellis. Vmbo
nes aut a greco uel quod Ambones. Gladius. c. in
g. cōmutato a clade: q̄ fit ab hostium clade gladiū
similiter ab homine. Pilum q̄ hostē feriret ut perilū
Lorica q̄ e loris de coreo crudo pectoralia faciebat
postea suaderunt galli e ferro sub id uocabulū ex
annulis ferream tunicam. Balteum q̄ cingulum
e corio habebant bullatum balteum dictum. Ocrea
q̄ opponebatur ob crus. Galea a galero q̄ multi
usi antiqui. Tube a tubis quos nunc ita appellant
tubicines sacrorū id est Sacri tubicines tubi uocant.
Cornua q̄ ea que iā sunt ex ere tūc siebat ex bubulo
cornu. Vallū uī q̄ ea uaricari nō posset uī q̄ singla
ubi extrema uacilla furtillata hñt figurā littere. V.
Cerui a similitudine cornū cerui. Item reliqua
fere ab similitudine ut Vinee: Testudo: Aries. mēsa
escariam Cillibam appellabant ea erat quadrata ut
etiam nūc in castris est a cibo Cibilla dicta: postea
rotunda facta: et qđ a nobis Media & a grecis
Mesa: mesa dici potest nisi etiā q̄ ponebant pleraq;
in cibo mesa. Trulla a similitudine true que q̄ magna
& hec pusilla ut troula hinc greci trullā. True que
culina in lauatinam aquā fundunt. Trua q̄ trauola
ea aqua: ab eodem ē appellatum truleū simile enim
figura: nisi q̄ latius concipit aquā. & q̄ Manubriū
canū n̄ ē nisi uinaria trula accessit. maciolio a matula
dictus: & dictus q̄ posteaq; largius a figura matule
discessit: & ab aqua Aqualis dictus. Vas aquarium
uocant futim q̄ in trichilio ablata aquā infonde
bant quo postea accessit: magnus cū greco nomine
& cum latio nomine greca figura. Barbatus Pelvis
pedius a pedum lauatione. Candelabrum a candelabri

Vimbo
Gladius

pilū
lorica

Balteū

Ocrea

Galea

Cornua

Vallū

Vinee. Testudo. Aries

Cillibam

Cibilla

Mesi

Trulla

True

Truola

Manubriū

Maciolio

matula

Aqualis

Futim

Barbatos

Pelvis

Candelabri

funiculi
lucerna
lichnon
Catimū
Catnon

pusillas patellas

ex his enim funiculi ardentes fingebarūt. Lucerna post Inuenta que dicta a luce aut id q̄ uocant greci lichnō. Vasa imēsa scaria ubipultē aut uirulēti quid ponebant. Acapiendo catinum nominauerunt. nisi q̄ sicut dicūt Catnō ubi affa ponebant. Magidan autem aut langulā alterum a magnitudine alterum ab latitudine finixerunt. Patenas a patulo dixerunt ut pusillas q̄ his libaret cenā patellas. Triphia & Canistra q̄ putat ēē latina & sunt greca. Triplion & Canistrō de greca Reliq̄ q̄ apta sint unū sint reliquo. Mēsa uinaria rotunda nominabantur. Cilibā tum ut etiā in castris id uidetur declinatum a greco Ciliceo a poculo cilice id est calice a qd illa capit & minores capule a capiendo quod ansate ut prehendi possint id est capi harū figura in uasis sacris lignearis ac fictiles antiquas etiam nūc uidemus. Preterea in poculis erāt Patere ita dicte ab eo q̄ latini ita dicūt hisce etiā nūc in publico conuiuio antiquitatis retinēde causa cum magistri fiunt potio circūfertur & In sacrificādo deis hoc poculo magistratus dat deo uinum. Pocula a potacione unde potatio & etiam postea hec possunt a poto q̄ potos potio grece origo potionis. Aqua q̄ equa summa. Fons unde fundit e terra. Aqua uiua ut fistula aque fusus aque que Vas uinariū grandius Sinu a sinu: q̄ sinū majorē cautionē q̄ pocula habebat. Itē dicta Elepeste etiā nūc In dieb9 sacrī sabinis uasa uinaria in mēsa deorum sunt posita: apud antiquos scriptores grecos in ueni appellari poculi genus depescā. Quare uſide radices i agrū sabinū & romanū sunt pfecte q̄ uinum dabat ut minutatim funderent a guttis Guttum appellantur q̄ sumebabant minutatim

de uasis q̄ po
nebam remēta
Magidam
Langulam
patenas
Triphia
Canistra

Ciliban

Ciliceo

Cilice

Calix

Capule

Patere

pocule

poto

Aqua

Fons

Depote

Guttū

Simpulū

Guttur

Simplū

Imburo

Aruū

Vera

Subsipore

Arta

Armariū

Armamētarium

Speculū

Vellus

A. Sumendo simpulum nominauerūt. In huiclo cum In conuiniis egregia successit Epiclisis & ciatus In sacrificiis remāsit Guttur & Simplum Altera uinaria mēsa erat. Lapidea quadrata oblonga una columnella uocabatur Cartibulum: hec in edibus ad cōpluum apud multos me puerō ponebat & in ea & cū ea enea uasa agerendo. Cartibulum unde Cartibulum post dictū. Preterea erat tertiu genus mēse & quadrate: uasorum uocatur. Vrnarium q̄ urnas cum aqua positas ibi potissimum habebant in culina ab eo etiā nūc ante balneū locus ubi ponī solebāt Vrnarium uocatur. Vrne dicte q̄ orināt in aqua haurienda ut. Orinātor Orinare est mergi in aquā. Inburo fictū ab urbe q̄ ita flexum ut redeat Sursū uersus in aratro qd est aruum. Calix a caldo q̄ in ea calda puls apponebatur & calidum eo bibebant Vas ubi cibū coquebāt ab eo Cocubū appellārūt. Vera a uersando. a sedēdo Sedes Sedile Sonū Selle Silquastrum. Deinde ab his subsellum ut Subsipere q̄ nō plane sapit. sic q̄ non plane erat sella Subsellum ubi i eiusmōi duo Bissellum dictum. Arca q̄ arcebant furesab ea clausa: Armariū & Armamētarium ab eadē origine sed declinata aliter. Mūdus mīlebris dict9 a mūditia ornat9 q̄ si ab ore nat9 hic enim maxime sumitur q̄ eam deceat. Itaq̄ ob id paratur speculum. Calamistrū q̄ his calefactis in cinere capillus ornatur qui ea ministrabat. A cinere Cimeratus est appellat9. Discerniculū quo discerniatur capillus. pecten q̄ per eum explicatur capill9. Speculum a speciendo eo q̄ ibi aspectant. Vestis a uelis uel ab eo q̄ Vellus lanatona uniuersa ouis

Epiclisis
ciatus

Cartibulum

Vrnarium

Vrne
orinātor
orinare

Calix

Cocubū
Sedes. sedile. sonū. selle

Silquastrū
Subsellū
Bissellū

Mundus

Speculū
Calamistrū
Cimeratus
Discerniculū
pecten
Vestis

id dictum q[uod] uelabant. Lana ex Lana facta q[uod] capil-
 lum continebat dictum. a rete Reticulum. Rete
 a ratitudine. Item testa Fasciola qua capillum in
 capite colligarent. Dictum capital a capite quod sa-
 credotule in capite etiam nunc solent habere. Si-
 crica a ritu q[uod] Romano ritu sacrificium femine cū
 faciūt. Capita uelant. Mitra & reliqua fere in ca-
 pite postea addita cum uocabulis grecis prius de-
 idutu aut amictui que subtāgā. Capitum ab eo q[uod]
 capit pect[us] id est ut antiqu dicebat Indutui cōpre-
 hendit alterum q[uod] subitus a quo Succula: alterum q[uod]
 supra a quo. Supparus nisi q[uod] id dicūt osce: alterius
 generis. Item duo unum q[uod] foris ac palam Palla.
 alterum quod intus a quo. Intusium id quod plautus
 dicit In tusiātā patagiatā Caltulam ac Crocotulā
 Multa post lururia attulit quorum uocabula appa-
 rent esse greca: ut Albston Amictui: dictum quod
 ablectum est. Si circum lectum a quo etiam q[uod] ue-
 stes se inuoluūt. Curū lectui appellant & q[uod] Aictui
 habet purpuram circum uocant Curūtextū An-
 tiq[ue]issimi Amictui. Ricinum id quod eo uteban[ti]
 duplci ab eo q[uod] dimidiā partem retrorsum iace-
 bant ab reicendo. Riciniū dictū: hinc q[uod] facta duo
 Simplicia paria. Parilia primo dicta. Reclusū prop-
 ter leuitatem Parapechia parapechia Clamides: sic
 multa greca Lana quod de lana. Multa duarū etiā
 togarum instar: ut antiquissimum muherū riciniū
 sic hoc duplex uirorū. Instrumēta rustica que serē
 di aut colendi fructus causa facta. Sarculum a serē
 do ac sarcendo. Ligo q[uod] eo propter latitudinem q[uod]
 sub terra facilius legitur. Pala a pagendo. g.l.q[uod]

Tusiātā. patagiatā
 Caltulam
 Crocotulā
 Turia

De instrumentis rusticis

Sarculum
 ligo
 pala

Lana	reticulū	rete
Testa		
Capital		
Succula		
Mura		
Capitū		
Succula		
Supurus		
palla		
Intusiu		
Albston		
Curū		
riciniū		
parilia		
reclusū		
parapechia		
Clamides		
riciniū		

fuit Ruerum rintum a ruendo. Aratrum q[uod] arauit
 terram eius ferrum: Vomer q[uod] uomit eo plus terrā.
 Dens q[uod] eo mordeat terra supra id Regula que stat.
 Stiua a stando & in ea transuersa regula. Manicula
 q[uod] manu bubulci tenetur qui quasi est temo inter bo-
 ues. Bura a bubus Alii hoc a curuo curuum appels-
 ant sub iugo medio. Conum q[uod] bura extrema addi-
 ta oppelatur: uocatur. Conum a cauo Iugum & Iu-
 mentum a iūctu. Irpices regula cum pluribus denti-
 bus: quam item ut plaustrū boues trahunt ut eru-
 ant que in terra sunt. Sirpices postea que detrita
 a quibusdam dicti rasteli ut Irpices ferre leues. Ita
 qua homo i pratis per seni secta eo festucas abradit
 quo ab rasu rastelli dicti. Rastri quibus dētalib[us] pe-
 nit[us] eradūt terrā atq[ue] eruūt a quo Ruturbatri dicti
 Falces a farre littera commutata hee in campania
 Secule a secando aquadam similitudine harum alie-
 ut quod apertum unde falces fenarie & adoree &
 quod apertum unde Lumarie falces & Sirpicule. Lu-
 marie sunt quibus secant. Lumecta cum in agris
 serpunt spine quas q[uod] a terra agricole soluūt idest
 luunt. Lumecta: falces Sirpicule uocate a sirpando
 idest ab aligando sic supra dolia quassa cū alliga-
 ta his dicta utunt[ur] in uinea alligādo fasces. Incisos
 fustes faculas has phancillas. Chermone sic dicunt
 fasces. Pilū q[uod] eo far pisūt a quo id sit dictū. Pistrinū
 R.S. inter se sepe locū commutat. In post in urbe lu-
 cilli pistria & pistrix. Trapetes mole olearie uocat:
 Trapeta a teredo nisi grecū ē. Ac Mole a molendo
 harum enim motu eo coniecta moluntur. Vallum
 a uolatu q[uod] cū id iactat uolant in leua. Ventilabru

rutru	rintu	
Aratru	Vomer	
Dens	Manicula	
Stiua	Temo	
bura	curuu	
Conu	Jumentu	
Jugum	Irpices	
Rasteli	Sirpices	
Ruturbatri	Sene	
Falces	Rastri	
Secule	Ruturbatri	
Lumarie	Falces	
Sirpicule	Secule	
	fenarie fi-	
	adoree.	
	Lumarie	
	Sirpicule	
	Faculas	phanulas
	chermone sic	
	pili	pistrinu
	trapetes	pistrix
	Vallu	Mole.
	Ventilabru	

qd uentilatur in aere frumentū quibus conportat
fructus ac necessarie res de iis Fiscina a ferēdo dic-
ta Corbes ab eo q̄ eo spicas aliudue qd corruēbat
hinc minores corbule dicte De is que iumenta di-
cunt. Tragula ab eo q̄ trahitur per terram Sir-
pea que uirgis sirpat idest coligando implicatur
in qua stercus aliudue quid uehicitur. Vehiculum in
quo faba aliudue quid uehicitur quod est ex uiminiib⁹
& eo uehicitur uehiculum dictum est. ab aliis dictum
Aicera que etiam in duodecim tabulis appellatur:
q̄ ex tabulis uehiculum erat factum: ut arca Arce-
ra dictum. Plaustrum ab eo q̄ non in his que supra
dixi sed ex omni parte palam est: que in eo uehunc
quod perlucet: ut lapides: asseres: tignū: edificia no-
minata: aperte ut multa ab edibus & faciendo maxi-
me edifitium. & Oppidum ab ope dictum: q̄ munit
opis causa: ubi sint: & quod opus est ad uitam ge-
rendam: ubi habeāt tuta: Oppida q̄ operi munibāt:
Menia q̄ munitius essent. q̄ exaggerabāt Agge-
res dicti: & q̄ agger contineret. Murum q̄ muni-
endi causa portabatur munus: q̄ sepiebant oppidū
e quo munere murus: eius summa Pinne ab his
quas i signiti milites hēre i galeis solēt: & i gladiis
toribus Samnites. Turres a toruis q̄ ee pspiciunt aī
alios: qua uiam relinquēbant in muro qua in oppi-
dum portarent portas. Oppida condebant in latio
etrusco ritu multi idest iunctis bubus tauro & uaca
Interiore arattro circum agebāt sulcum hoc facie-
bāt religiols cā die auspicato ut fossa & muro essēt
munita Terrā unde exculpserant Fossam uocabant
& introrsū factū murū. postea q̄ siebat orbis Vrbis

Fiscina

Corbes

Tingula

Sirpea

Vehiculum

Aicera

plaustrū

edificia

oppidū

Menia

Ageres

Muru

pinne

Turres

portas

fossam

Vrbis

principum quod erat post murum Pomerii dictū
eiusq; auspicia urbana finiuntur. Cippi pomerii
stant & circum are quedam & circum romā. Quare
& oppida que prius erant circumducta aratro ab
orbe & urbo urbs est. Ideo collonie nostre omēs in
litteris antiquis scribuntur Vrbes q̄ item condite
ut roma: & ideo colonie urbes & coduntur q̄ intra
pomerium ponuntur. Oppidum q̄ primū conditū
in latio stirpis romane Lauinium Nam ibi dī pe-
nates nostri: hoc a latini filia que coniuncta enee
lauinia appellata. hinc post triginta annos oppidū
alterum conditū Alba. id ab sue alba nominatum:
hec e nauī enee cum fuisse lauinum triginta parit
porcos: ex hoc prodigio post lauinum cōditum an-
nis triginta hec urbs facta propter colorem suis &
loci naturam Alba longa dicta. hic mater Romuli
R.hea: ex hac Romulus. hinc Roma. In oppido
Vici auia q̄ dextra parte uie sunt edificia. Fun-
dule a fundo q̄ exitum non habet ac peruinum nō
est. Angi portum & id angustum ab angenda &
portu. Quo conferrent suas contraversias. Et
que uenderet uellent que q̄ ferrent Forum appel-
larunt: ubi qd generatim additum ab eo cognomē
ut boarium forum: forum olitorium hoc erat anti-
quū macellum: ubi olerum copia. Ea loca etiā nūc
lacedemonii uocant macellum. Sed iones ostia orto-
rum Macellotas ortorum & castelli macelli. Secū-
dum tiberim Ad Iuniū forū piscarium uocant Ideo
ait plaut⁹ apud piscariū. ubi uarie res Ad Corneta
forum cupidinis a cupedeo quod multi forū cu-
pidinis a cupiditate hec omnia postquam conta-
cta in unum locum que ad uictū pertinebant &

pomerii
Cippi

Vrbis

Lauiniū

Alba

R.hea Roma
fundule
Angi portu

boariū forū olitor
macellū
Macellotas
piscariū forū
plantes
Cupidinis forū

Macellū

edificatus locus appellatum Macellum ut quidam
scribunt q̄ ibi fuerint ortus: alii q̄ ibi domus fuerit
Cui cognomen fuit Macellus: que ibi publice diruta
e qua edificatum hoc q̄ uocetur ab eo macellum. In
foro lacum. Curtium a curio dictum constat: de eo
triceps historia. Nam & p̄cilius non idem p̄didit
quod piso nec Cornelius st̄lo secutus. a porcilio de-
latum in eo loco debuisse terram & ex. S. Conrad
auruspices relatum ēē responsum deum manū stu-
lionem postulare idest ciuem fortissimū eodē mitti
Tum quedam curtium virū fortē armatū ascē-
disse in equū: & a concordia uersum cū equo eum
precipitatū: eo facto locum cohisse atq; eius cor-
pus diuinitus umasset reliquis se genti sue monu-
mentum. Piso in an̄ analibus scribit Sabino bello
qd̄ fuit romulo & tacio virum fortissimū. Metū
curtium Sabinum cum romulū cum ex superiore
parte impressionē fecisset Curcius in locum pa-
lustrem qui tum fuit in foro an̄q̄ clāce sint facte
secessisse atq; ad suos in capitolium recepisse ab eo
lacum. Inuenisse nomen. Cornelius & Luctatius
scribunt eum locum ēē fulguratum & ex senatus
Con-septum ēē idq; factum ē a curcio consule cui
Marcus genutius fuit colega. Curtium appellatū
Arx ab arcendo q̄ is locus mutissimus urbis
a quo facilime possit hostis phiberi. Carcer a coercē-
do q̄ exire prohibet i hoc pars que sub terra Tulli-
anum ideo q̄ additum a fulio rege qd̄ siracusis
ubi de cā custodiunt uocantur latomie & de lato-
mia trāslatū: q̄ hic quoq; i eo loco lapicidie fuerūt.
In eo laurentum ab eo q̄ ibi sepultus est Tacitus
rex qui a laurentibus interfect⁹ ē ab silua laurea

Curtū lacū

Stulione

Ars

Cancer

Latomie

Lapicidie
Laurentū

Tacitus rex

q̄ ea ibi excisa & edificatus uicus ut inter sacram
uiam: & macellum editum. Corneta q̄ absisse loco
corni relinquunt nomen: ut Esculetum ab osculo
dictum. Et Fagatala fago. unde etiam iouis sagita-
lis q̄ ibi sacellū. Armilistrū ab ambitu lustrī locus
idem circus maximus dictus q̄ circum spectaculis
edificatus: ibi ludi fiunt. & q̄ ibi circum metas fert
pompa & equi currunt. Itaq; dictum in Cornicula
milites aduentu quem circumeunt ludentes. Quid
cessamus ludos facere. Circus noster adest. In circo
primo unde mittūtur equi nunc dicuntur carceres
Neuius oppidū appellat. Carceres dicti q̄ cohercē-
tur equi: ne inde exeant anteq; magistratus signum
misit. Quod a muris partem pinnis turribus qui
carceres olim fuerunt scripsit poeta: dictator ubi
currū insidit peruehit usq; ad oppidum. Intimus
circus ad murū uocatū ut porcilius aiebat ab urceis
q̄ is locus esset inter figulos. alii ēē dicunt a mur-
teto declinatū qd̄ ibi id fuerit: cuius uestigium manet
q̄ ibi est sacellum et iā nūc murtete ueneris. Itē sui
de causa circus flaminus dicitur qui edificatus est
circum flaminium campum: & quod ibi quoq; ludis
tauricis equi circū metas currūt. Comitiū ab eo q̄
coibāt eo comitiis curiatis & lutum esse uel cauesse.
Curie diorum generum nam & ubi curarent sacer-
dotes res diuinās: ut curie ueteres: & ubi senatus
umanas & curia hostilia q̄ primus edificauit ho-
stilius rex. ante hanc rostra cuius id uocabulum
ex hostibus capta fixa sunt rostra: sub dextra
e comicio locus substructus ubi nationum sub-
sisterent legati qui ad senatum essent missi. Is greco
Stasis appellat⁹ a pte & m̄ta: senaculū sup̄ greco

Corneta
Esculetū
Fagatal
Armilistrū
circusmaxim⁹
pompa

Circus
Carceres.

Admuni

Flamineus

Comitiū

Curie

Hostilius rex primus ca
beditur hic hosti
Rostra

greco Stasis
Senaculū

Senaculū
lautole

Tinres
equimelii

stadium ubi edis concordie & basilica Opimia: senaculum uocatū: ubi senatus aut ubi seniores consisterent dictum ut apud grecos Lautole a lauandi q̄ ibi ad ianum geminum aque calide fuerunt. Ab his palus fuit in minori uelabro: a quo q̄ ibi uehebantur in tribus uelabru: ut illud maius de quo supra dictū est. E q̄ meliū q̄ equa melii dom⁹ publico q̄ regnū occupare uoluit. Is loc⁹ ad Busta Gallica q̄ roma recuperata gallorum ossa qui possiderunt urbē ibi cateruata ac consata locus qui uocatur Dolola ad cloacam maximam ubi non licet despouere: a dolis sub terra: Eorum due tradite historie: q̄ alii i- esse aiūt ossa cadauerum: Alii Nume Pompilii religiosa quedam post mortem eius in fossa. Argiletū sunt qui scripserunt ab argola: seu q̄ is hoc uenit. ibicq̄ sepultus sit: Alii ab argilla q̄ ibi id genus terre. Cliuus publicus ab edilibus lebei publicis qui eum publice edificarit: simili de causa Publius & Costorius q̄ ab his uiris dicuntur edificati. Cliuus proximus ad florales usus uersus Capitoliu uetus: q̄ ibi satellū Iouis Iunonis Minerue et id antiquis quā edis que in capitulo facta: Exequiliis uicus africus q̄ ibi ob sides sex africa bello punico dicūt custoditi. Vicus cyprius a cypro q̄ ibi sabinie uies additi con sederunt qui a bono omine id appellarunt. Nam ci- prum sabine bonum proprie hunc. Vicus Seeleratus dictus a Tullia Tarquini superbi uxore q̄ ibi cū ia ceret pater eciosus supra eū ut miteret carpentum mulio iussit. Et qm̄ uicus constat ex domibus nūc eoru uocabula uideamus: Domus grecū & ideo est edibus sacris ante cellam ubi sedes dei sunt: greci dicunt. Edis ab adītu q̄ plano pede adibant Itaq̄

Velabru min⁹

Dolola

Argiletū

Cliuus

Exequiliis
Vicus africus

Vicus cyprius

Vicus Seeleratus

Domus

Edis

ex edib⁹ afferri inductio funere preceo etiam eos dicit. qui e tabernis efferruntur: & om̄s in censu nullas inde dicamus edes. Canū edium dictum qui locus tectu intra parietes relinquebatur patulus: qui etiā ad cornumen omnium usum. In hoc locus si nullus relictus erat sub diuo qui esset dicebatur. Testudo a testudinis similitudie: ut ē in pretorio & castris. Si relictum erat in medio ut lucem caperet deorsū quo impluebat Impluinū dictum. Sūsū qua compluebat Conpluinū utrumq; a pluvia. Tuscanicum dictū a tuscis: posteaq; illorum canum ediū simulare ceperit. Atrium appellatum ab atriatibus tuscis illinc. n. ex emplum sumptum circum canū edium erat unius cuiusq; rei utilitat̄ cā parietibus dispesta ubi quid conditum ēē uolebat: a celando cellam appellauit Poenarium ubi poenus ubi cubabant Cubiculum ubi cenabant Cenaculum uocitabant. ut etiam nūc Lanuii apud eadem iunonis & in cetero latio ac phaleris & cordube dn̄r: postea q̄ in superiori parte cenitare ceperunt superioris domus uniuersa cena cula dicta post q̄ ubi cenabant plura facere ceperūt. ut in castris ab hyeme Iberna Ibernum domū uocarunt. Legionem porcius designat cū de enio scribens dicit cū coluisse Tulire loca. Sequitur porta Neuia q̄ in nemoribus neuisi et n. loca ubi ea sic dicta colui. Deinde porta Rauduscula q̄ erata fuit. es Raudus dictum ex ea in ueteribus in mancipiis scriptū Raudusculo libram ferito hūc lauernalis ab ara lauerne q̄ ibi araeius preterea intra muros uideo portas dici. In palatio. Mutionis a mugitu q̄ es Pecus in bucitatum antiquū opidum exigebant alteram Romanulam que est dicta a roma que

Canis

Tetub⁹

Impluinū
Compluinū
Tuscanicū
Atriū

Cella
Poenarium
Cubiculum
Cenaculum
Phaleris cor dube

Iberna Ibernum
Ligione
Porta sciamt uibis
Nevia
Rauduscula
Mutionis
Raudus Romanula
Iauernal

Ianuahs

habet gradus in noualia ad Volupie facelluū. Tertia ē Ianualis dicta ab Iano & ideo ibi positū Iani signum. & ius institutum a pompilio ut scribit in annalibus piso: ut sit aperta semper nisi cum bellum sit. nūc traditum est memorie pompilio rege fius se apertam & post Manilio consule bello Cartaginensi primo confecto & eodē āno apertam sub lentulis origines quas auerti he Lectica q̄ legebant unde iam facerent stramenta: atq̄ herbam ut etiā nūc fit in castris. Leticas ne esset intermis sublimis in his ponebant nisi ab eo quod greci antiqui dicebant lectron lectum potius q̄ lecticam Inuoluebāt. q̄ fere stramenta erant e segete Segestriam appellant. ut etiā nūc in castris nisi a grecis nam ubi lectus mortui fertur dicebant Ferertrum nostri greci ferertron. Postq̄ transierūt ad culcitras q̄ in ea sagus aut tomētum aliudue quid calcabāt ab in culcādo culcitra dicta hac quicquid insternebāt a sternendo Stragulum appellabāt Pulunar uel a pluribus uel a pollulis declinarunt quibus operiebātur operimenta & pallia opercula dixerunt: in his multa perregrina ut Stigū rheno galli quid gaumacūma eius sagū & amphimalion greca: con latīnū tore q̄ ante torum & torus a toruo q̄ is in promtu ab hac similitudine Toruis i mulieris capite ornat⁹. Quia simplici scansione scandebant in lectū non altum scabellū. In altiore Scamnum duplicita scālio gradus dicitur q̄ geritur in inferiore superiorē grecā sunt peristromata & peripetasma: Sic alii aliquid item conuii causa: Ibi multa pecunie. signata uocabula sunt eris: & argenti: hec. As ab ere. Dupondus a duobus ponderibus: quod unū

Lettica

lectron
lettū
Segestrā
foretrū
ferertron

Culatra
Stragulū
pulunar
operimenta
pallia
operula
Stigū

Doperium
Pigmenta
As.
Dupondus

pondus assipondium dicebatur. Id ideo q̄ As erat libra: pondus deinde ab numero Reliquū dictū. absq̄ ad centussis: ut As singulari numero: ab tribus assib⁹ Tressis & sic pportio est usque ad nomissis. In denario numero hoc mutat: q̄ primū ē ab decē assibus decussis. Secūdum a duobus decussibus biceffis qđ dici solum a duobus biceffis. reliqua conueniunt: qđ est ut triceffis pportione usq; ad centussis: quo maius eris uocabulum non est. Nam ducēti in ppor tione que dicūtur non magis asses qđ denarii: alie ue res significantur. Eris minima pars Sextula q̄ sexta pars uncie. Semuncia qđ dimidia pars uncie sic ualeat dimidium ut in Selibra & semodio. Uncia ab uno Sextans ab eo qđ sexta ps assis: sicut Quadrās q̄ quarta: et Triens tertia pars. semis q̄ semis id est dimidiū assis ut supra dictū ē. Septunx a septē & uncia conclusum. Reliqua obscuriora q̄ a dimi natione: & ea que diminuit ita sunt: ut extremas sil labas habeant: ut a decem una dempta uncia deunx. Dextans dēpto sex tāte Dodrans dēmpto quadrā te Bes ut olim des dēpto triente. In argento nū mi Id ab sicutis: Denarii q̄ denarii q̄ denos eris ualebant. Quinarii qđ quinos: Sestertius q̄ semis ter tius: Dupundium enim & semis Antiquus Sesterti us est. & ueteris consuetudinis: ut retro Ere dice rēt. Ita ut semis tercius quartus semis p̄nuntiarēt: ab semis tercius dictus. Nummi denarii Decuma libella q̄ librā pūdo as ualebat. & erat ex argento par ua Sembella: quod si libelle dimidiū: qđ semis assis. Triuntius de tribus uncis q̄ libelle Valeat: quarta pars sic quadrans assis eadem pecunia uocabulum mutat. Nam potest itē dici dos. Arrabo merces

Assipondū
As
Tressis
Nomissis
Decussis
biceffis
Triceffis
centussis

Sextula minimus
Semuncia

Uncia
Sextans
Quadrans
Triens
Semis
Sextans

Denū
Dextans
Dodrans
Bes.

numi denarij
Decuma
Sembella
Triuntius

Dos Ambo. mera

Sagum
Amphimalion
Tore
Torus
Scabellū
Scānū
peristromata
perpetuata

In argento
numi
Denarii
Quinarii
Sextercius
Dupondius

Dos

Arabo

Damnu

lucru

Detrimentu

Intertrimentu

Intrigo

Mulcte

Dolui

cullen

pena

Preciu

Merces

Corollarium

corollarium. Dos si nuptiarum causa data. hec grece
dotine: ita enim hoc sicuti ab eodē domū. nam gre-
ce ut ipse: donion: & ut alii doma: & ut Attici dos in
Arrabo sic dicta: ut reliquum reddatur: hoc uerbum
a greco arrabon. Reliquum quod ex eo q̄ debitum
reliquum: Damnum a demptione: cū minus re factū
q̄ quanti constat. Lucrum a luendo si amplius q̄ ut
exsolueret quanti esset ceptum. Detrimentum a de-
tritu: q̄ ea que trita minoris pretii: ab eadem mēte
Intertrimentum ab eo q̄ duo que iter se trita & de-
minuta a quo etiam: Intrigo: dicta: Mulcta a pecūia
que a magistratu dicta ut exigī possit ob peccatum
quod singule dñr appellate esse mulcas. q̄ olim uinū
dicebant mulcte. Itaq̄ cum dolium aut Culleum ui-
nū addunt Rustici p̄ma urna addita dicūt etiā nūc
Pena: a peniēdo aut qđ post peccatū sequit̄. Pretiū
quod estimationis emptionisē cā cōstituitur dict-
um a peritis q̄ hi solum possunt facere recte id Siqu-
id datum pro opera aut opere: Merces a merendo q̄
manu factū erat: & datū p̄eo manupretiū a mani-
bus et p̄tio corollarium: si additū preter quā quod
debitum ei⁹ uocabulum fictum a corollis: q̄ hec cū
placuerāt actores in scena dari solite. Preda: est ab
hostib⁹ capta q̄ manu parta: ut parida predā. Pre-
mium: a predā: quod obrecte quid factū concessum
si datur q̄ reddatur mutuum: quod sicuti meton ita
scribit Sophoron meton anthymo: & munus quod
mutuo animo qui sunt dant officiū causa: Alterum
munus in munendi causa nuncupatur a quo etiam
municeps: qui iura munus funḡ debent dicti: Si is
ea pecunia que in iuditiū uenit in litibus. Sacramē-
tū. a sacro quis petebat & qui inficiebatur de aliis

manupretiū

Preda

premiū

meton

mutuum

munus

municeps

Sacramentū

rebus utriq̄ quingentos eris ad pontem dependebāt.
De aliis rebus item certo alio legitimo numero as-
sum: qui iudicio uicerat suum sacramentum a sacro
auferebat uicti ad eraruim redibāt. Tributum dictū
a tribubus q̄ ea pecunia que a populo Imperata erat
tributi a singulis proportione census exigebantur.
ab hoc ea que assignata erant Attributum dictū ab
eo quoq; quib⁹ attributa erat pecunia: ut militi red-
dant. Tribuni erarii dicti: id quod attributū erat es
militare. hoc est q̄ ait Plautus cedit miles: es petit:
& hinc dicuntur milites Erarii: ab ere q̄ stipendia
facerent. hoc ipsum stipendum ab stipe dictum q̄ es
quoq; Stipem dicebāt. Nam q̄ asses libre pondo erāt
qui acceperant maiorem numerū non in arca pone-
bant sed in aliqua cella stipabant. i. cōponebant quo
minus loci occuparet a stipando Stipe dicere ceperit
Stipa ab fortasse greco uerbo id appareat qđ
ut alias tum institutum etiam nūc diis: cū thesauris
asses dant stipem dicunt: & qui pecunia alligat Sti-
pulari & Restipulari. Milites stipendiū ideo q̄ eam
stipem pendebant ab eo Enni⁹ scribet. peni stipēdia
pendent. ab eodem ere in pendendo dispensator & i
tabulis scribimus Expensū: & prima pensio: & sic
aut secūda aut que alia. & Dispēndium ideo q̄ in dis-
pendendo solet minus fieri. Compendiū qđ cōpēdit
una. fit a quo usura quod i sorte accedebat Impendiū
appellatū. que cum accederet ad sortē Vsum Vsura
dicta. ut fors quod suum fit sorte: per trutinam solui
solū. Vestigiū etiam nūc manet i ede Saturni. q̄ ea
iam nūc & propter pensuram trutinā habet pos itā
ab ere Erariū appellatum. Ad uocabula que p̄tinere
sumus rati ea que & loca & ea que in locis sunt satis

Tributū

Attributū

Tribuni

Erarii

Stipendiu

Stips.

Stipulari
restipulari

Dispēndator

expensū

Dispēndiū

Compendiū

Impediū

Vsum Vsura

Enniū

arbitror dicta: q̄ neq; parum multa sunt aperta: neq;
si amplius uelimus uolumen patietur. Quare i. pximo
ut in primo libro dixi quod seq̄ tur de tēporib⁹ dicā.

M. Terentii Varronis Liber Secundus Incipit

R̄igines uerborum que sint locorum
& que in his in priore libro scripsi: In
hoc dicam de uocabulis temporum &
earum rerum que in agendo fiunt: aut
dicuntur cum tempore aliquo: ut Se-
detur Ambulatur Loquitur: Atq; si qua erunt ex
diuerso genere adiuncta potius cognationi uerboꝝ
quam auditori calumniant oremus morem: Huius
rei auctor satis mibi Chrysipp⁹ aut Antipater: aut
illi in quibus & si non tantum acuminis at plus lit-
terarum in quo est Aristophanes & Apollodorus.
qui omnes uerba eorum uerbis ita declinari scribūt:
ut uerba litteras alia assumant: alia mittant: alia con-
mutent. ut fit in Turdo & turdario Turdelic⁹. Sic
declinantes greci nostra nomina dicunt. Lucienum
Lucienon: & Quintum Quinton. & Aristarion illi-
nos Aristariū. & Dionia. Dionem. sicut inq̄ consue-
tudo nostra multa declinavit: ut ab Solu Solum: ab
Libero Libera m: ab Lasibus Lares. que obruta uetus
tate ut potero eruere conabor. Dicemns primo de
temporibus. q̄ que per ea fiunt: sed ita ut ante de na-
tura eorum: ea enim dux fuit ad uocabula imponēda
homini: Tempus esse dicunt interuallum mundi &
motus. id diuisum In partis aliquot maxime ab solis
& lune cursu: itaq; ab eorum tenore temperato. Tem-
p⁹ dictum: unde Tempestiuia. & a motore eorum qui
toto celo coniunctus mundus deo. motus casu uenit
quo tēpus id ab hoc deo Dies appellatur. Meridies

Chrysipp⁹
Antipater
Aristophanes
Apollodorus

De temporibus

Tempus

Tempestiuia

Dies

Meridies

ab eo quod medius dies. D. antiqui nō. R. i. hoc loco
dicebant. ut p̄neste Iesum in solario. Quod Cornelius
in basilica Emilia & Fulvia in umbrauit: diei prin-
cipiū Mane q̄ tum manat dies ab oriente nisi poti⁹
quod bonum antiqui dicebant Manum: ad cuius moī
religionem greci quoq; cum lumen affertur solent
dicere

Suprema summum diei id a sup̄mo.
hoc tempus. xii. Tabule dicunt occasum esse solis sed
postea lex pretoria id quoq; tēpus esse iubet sup̄mū.
quo pretor in comicio supremā pronuntiauit pplo
Secundum hoc dicitur Crepusculum a crepero: id
uocabulum sumpserunt a Sabinis unde ueniūt Cre-
pusci nomiati. Amiterno quod eo tempore erat nat⁹
ut Lucii prima luce in creatione. Crepusculū signifi-
cat dubium ab eo res dubie dicte Crepero q̄ crepus-
culum dies etiam nunc sit an iam nox multis dubium.
Nox q̄ ut Catulus ait om̄ia nisi interueniat sol pru-
ina obriguerint. q̄ nocet Nox nisi qđ grece
Nox cū stella prima exorta greci uocant Hesperon
nostrī Vesperuginem ut Plautus. Neq; Vesperugo
neq; Vergilie occidunt. Id tempus dictum a grecis
Hespera. latine Vesper: ut ante solem ortum q̄ eadē
stella uocabatur Iubar q̄ Iubata. Pacius dieit
pastor exorto iubare noctis decurso itinere. Ennii
Ajax lumē Iubarue in celo cerno. Inter Vepuginē
& Iubar dicta Nox Intempesta ut in Bruto Cassii
quod dicebat Lucretia. Nocte intempesta nostram
deuenit domum. Intempestat Aelius dicebat cum
tempus agendi est nullum quod alii Concubū app̄
larūt. q̄fere om̄es tunc cubarēt. Alii ab eo q̄ sleret
Silentium noctis: quod idei Plautus tempus Con-
ticinium: scribit enim Videmus factum Volo redito

Mane

Suprema
occasum

Crepusculū

Crepere

Amiterno
lunij

Nox

Hesperon
Vesperuginē plautus

Hespera Vesper

Iubar
Iubata

Intempesta
Concubū
Silentium noctis
Conticinium

Bruma
Solstitium
Equinoctium
Annus
Circus annuli
Ibernacula
ibernu
Ver
Estas
estiuus
Autumnus
Menis
Menen
Intermetris
Menetria
Lustru
Seculū
Euum
euinternu

conticinio. Alter motus solis est. alter celi q̄ mouet
a Bruma ad solsticium dicta Bruma q̄ breuissimus
dies est. Solsticium q̄ sol eo die sistere uidetur. aut q̄
sol ad nos uersum proximum ē Solsticium. Cum uenit
in medium spatiū inter brumā & solsticium & dies
equus fit ac Nox Equinoctium dictum. Tempus a
bruma ad brumam dum sol redit uocatur Annus: q̄
ut parui circuli Anni sic magni dicebātur circites
unde anni huius temporis pars hyems q̄ tum multi
Imbres. hinc Ibernacula Iberniū. ue q̄ tū anima que
flatur omnium apparet ab hiatu Hiems. Tempus
secundum uer q̄ tum uiuere incipiunt uirgulta. ac
uertere se tempus anni. nisi q̄ Iones dicunt uer. Ter
tium ab estu Estas. hinc Estiuus nisi forte a greco.
Quartum Autumnus ab sole. Sic Mensis a lune
motu dictus. dum ab sole profecta rursus redit ad eū
luna q̄ grece olim dicta Menen unde illorū Menes
ab eo nostri: a mensibus Intermetris dictus. q̄ pu
tabat Inter prioris mēses senescētis extremo dies
& nouam lunā esse diem quē diligētiq; attici Mene
cenean appellaret ab eo q̄ ea die potest uideri extre
ma & prima luna: Lustrum nominatum tempus qn
quennale a luendo id est soluendo. q̄ quinto quoq;
anno uectigalia & ultro tributa per Censores per
soluebantur. Seculum spatī annoꝝ centū uocarūt
dictum a Sene q̄ longissimum spatiū senescēdorū
hominum id putant: Euum ab etate omniū annorū
hinc Euinternū quod factum est eternū. id ait Chri
sippus esse ab eo Plautus Non omnino etas
ad perdiscendū est satis. hinc poete eterna tēplaceli.
A naturali discrimine ciuilia uocabula dies accesserūt.
dicam prius quid eorum causa: tum qui hominū sint

instituti: Dies Agonales p̄ quos rex in regia arietē
immolat dicti ab agone. eo q̄ interrogatur a p̄cipe
Ciuitatis & princeps gregis immolatur. Carmētalia
nominantur q̄ sacra tum & ferie carmentis. Lupercalia
dicta q̄ in lupercali luperci sacra faciūt. Rex
cum ferias menstruas nonis februariis dicit hunc diē
februatum appellat: februum Sabini purgamentum.
& id in sacrī nostrīs uerbum. nō & lupercalia febru
atio ut in antiquitatū libris demōstraui: Quirinalia
a quirino q̄ huic deo ferie: & eorum hominū Qui
fornacibus suis non fuerunt feriat: Ferialia ab in
feris & ferendo. q̄ ferunt tum epulas ad sepulchrū.
quibus ius sibi parentare: Terminalia q̄ is dies anni
extremus constitutus. Duodecimus enī mensis fuit
Februarius. & cum i terralatur inferiores quicq; dies
duodecimo demuntur mense. Equiria ab equorum
cursu eo enim die currunt in campo martio. Libera
lia dicta quod per totum oppidum eo die sedent sa
cerdotes liberi hedera coronate cū libis & foculo p
emptore sacrificantes. In libris Salorum quorū cog
nomen agonensium forsitan hic dies ideo appellatur
potius Agonia: Quinquatrus hic dies unus ab noīs
errore obseruatur: proinde ut sint quinq; dictus ab
Tusculanis. Post diem sextum idus similiter uocat̄
Sexatrus. & post diem septimū Septimatrus: sic hic
q̄ erat post diē quintum Quinquatrus Tubulustrū
appellatur quod eo die in atrio sutorio sacroꝝ tube
lustrantur. Megalesia dicta a grecis q̄ ex libris Si
byllinis accersita ab Actalo rege pergamenū prope
murum megalesion in templū eius det. unde aduentā
romam. Fordicidia a fordīs bubus bos forda que fert
in uentre q̄ ea die publice imolant̄ boues pregnātes

Agonales
Carmentalia
Lupercalia
februatū febrū
Quirinalia
Ferialia
Terminalia
Equiria
Liberalia
Agonia
Quinquatrus
Sexatrus
Tubulustrū
Megalesia
Fondacia forda boſ

Pallilia
Cerealia
Vinalia

Rubigalia
Vestalia
Quinquatria
Fortis dies

Poplifuga
Ficuleates
Fidenates

Caprotine

Neptunalia
Furinalia

in curiis. Cōplures a fōrdis cēdēndis fōrdicidia dīcta:
Pallilia dīcta a pale q̄ & ferie ei deē fiunt: ut cerealia
a cerere: Vinalia a uino. hic dies Iouis non Veneris
huius rei cura non leuis in latio: nam aliquot locis
Vindemie primum a sacerdotibus publice siebant:
ut rome etiam nunc: nam flamen dialis auspicatur
uindemiam: & ut iussit uinum legere: agnam Ioui
facit inter cuius exta cesa & projecta flamē prorsus
uinum legit: In Tusculanis sacris est Vinum nouū
ne uehatur in urbem anteq̄ Vinalia calentur. Ru-
bigalia dīcta ab Rubigo: secūdum segetes huic deo
sacrificat: ne rubigo occupet segetes: Dies Vestalia
ut uirgines uestales ueste sacrificant: Quinquatriis
Minuscule dicte Iunie idus ab similitudine malorū
q̄ tibicines tum feriati per urbem uagantur & con-
ueniunt ad edem minerue. Dies fortis fortūe appell-
atus ab Seruio Tullo rege q̄ is fanū fortis fortūe
secundum Tiberim extra urbem romam dedicauit:
Iunio mense. Dies Poplifuga uidetur nominatus q̄
eo die repente tumultu fuderit populus. non multo
enim post hic dies q̄ decessus gallorum ex urbe & q̄
tum sub urbe populi ut Ficuleates. Fidenates & fini-
timi alii contra nos coniurauerūt. aliquot huius dei
uestigia fuge in sacris apparent. de quibus rebus an-
tiquitatum libri plura referunt. Nōne caprotine q̄
eo die in latio Iunoni caprotine mulieres sacrificant
& sub caprifico faciunt: & e caprifico adhibet uirgā.
ob hoc Toga pretexta data eis a pollinaribus ludis
decuit populum. Neptunalia a Neptuno eius enim
die ferie. Furinalia furine q̄ ei dee ferie publice dies is
cuius dee honos apud antiquos. nam ei sacra iūstituta
annua & flamen attributus nunc uix nomen notum

paucis. Porfunnalia dīcta a portūno cui eo die edes
i portu tiberino facta & ferie iūstitute. Vinalia Ru-
stica dicuntur ante diem xii calendā septēbris. q̄ tū
Veneri dedicata edes: & orti eius tutele ad signifiāt
ac tum sunt feriati oltores. Consualia dīcta a conso
q̄ tum ferie publice ei deo & in circō ad aram eius
ab sacerdotibus fiunt ludi illi quibus uirgines sabine
rapte: Vulcanalia a Vulcano q̄ ei tū ferie: & q̄ eo
die populus pro se in ignemi animalia mittit. Opecō-
siua dies ab ea ope consua cuius in regia sacrariū:
q̄ ideo actum ut eo preter Virguines uestales & sa-
cerdotem publicū introeat nemo: Is cū eat suffibu-
lum haut habeat. scriptum id dicitur ne asuffiendo
sub ligaculum. Vortunnalia a uortunno cuius ferie
octobri mense. Meditrinalia dies dictus a medendo
q̄ ut ait flacq̄ flamā martialis dicebat hoc die solitū
uinū nouū & uetū libari & degustari medicāenti cā-
quod facere solent etiam nūc multi: cum dicant no-
uum uetus uinū bibo: nouo ueteri uino morbo me-
deor. Fontanalia a fonte q̄ is dies ferie eius ab eo
tum in fontes Coronas iaciunt & puteos coronant.
Armillistrū ab eo q̄ i armilistrō armati sacra faciūt
nisi locus potius dictu ab his: sed de his prius. id ab
luendo: aut luctro idest q̄ circuibant ludentes anc-
libus armati. Saturnalia dīcta ab saturno q̄ eo die
ferie eius: ut post diem diem tertium. Opalia opis
Angeronalia ab Angerona cui sacrificium fit in cu-
ria. Accalia ferie publice laurentine is dies quem diē
quidam in scribendo. laurentalia appellant ab Acca
laurentia nominatus cui sacerdotes nostri publice
parent ante sexto die qui atria dicitur. diem Taren-
tum Accas Tarentinas hoc sacrificiū fit in uelabro

portunalia
Vinalia
Consualia

Vulcanalia
Opecōsiua

Tuffibulū subligaculum
Vortunnalia
Meditrinalia

Fontanalia
Armillistrū

Saturnalia
Opalia
Angeronalia
Accalia
Laurentalia
Tarentina

qua in nouam uiam exitur ut aiunt quidam ad sepulchrum acce: ut q̄ ibi prope faciūt diis manibus servilibus sacerdotes. qui uterq; locus extra urbem antiquam fuit non longe a porta Romanula de qua in priori libro dixi. Dies septimontium nominatus ab his Septem montibus in quis sita est. ferie non populi: sed montanorum modo ut Paganalibus qui sunt alicuius pagi: De statutis diebus dixi nūc de Annalibus non de statutis dicam. Compitalia dies attributus laribus ut alibi ideo ubi me competitū tū in comptis sacrificatur: quot annis is dies conceptus. Similiter Latine ferie dies conceptinus dictus a latinis populis q̄bus ex albano monte ex sacris carmen petere fuit ius cum romanis: a quibus latinis latine dicte: Sementine ferie dies is qui a p̄tificib⁹ dictus: appellatus a Semente quod stacionis causa suscepit: Paganice eiusdē agriculture causa suscepit ut haberent in agris omnes pagos unde pagani ce dicte sunt. Preterea Ferie Conceptive que ut sūt annales ut he que dicuntur sine proprio uocabulo aut cum perspicio ut Nouendialis. De his diebus nunc iam qui hominum causa constituti iudeam: Primi dies mensium nominati Calende ab eo q̄ his diebus calentur eius menses. Nōne a pontificibus Quintanean Septimane sunt future in capitolio in curia calabria sic dicte quinq;. Calo Iuno Couella. Septem dicte. Calo Iuno Couella. Nōne appellate aut q̄ an diem nonū Idus sēper aut q̄ ut nou⁹ ānus. Calende Ianuarie ab nouo sole appellate. nou⁹ mensis. noua. luna bonis eodē die enim in urbē ab agris ad regem conueniebat populus. Haꝝ iteꝝ ueſtigia apparet in sacris nonalib⁹ in arce q̄ tūc ferias primas mēſtruaſ

Septimontium
paganalibus

Compitalia

Ferie

Sementine ferie

Paganice ferie

Conceptive ferie
nouendialis

Calende

Quintana
Callo
Iuno
Couella

De annalibus

De mensibus

que future sint eo mense rex predictus populo. Idus ab eo q̄ tusci Itus uſ potius q̄ sabini idus dicūt dies postridie calendas Nonas. Idus appellai atri q̄ p eos dies noui iciperēt. Dies fasti p quos p̄torib⁹ oīa uerba sine piaculo licet fari. Comiales dictiq; tū dū esset populus cōstitutus ē ad suffragiū ferundū. nī si que ferie cōcepte ēēt ppter q̄s nō liceret. ut Conpitalia & latie: cōtrarii hōꝝ uocāt dies Nefasti p quos dies nefas fari p̄tore. Do. Dico Aduco. Itaq; nō pōt agi necesse ē aliquo eoꝝ uti uerbo cū lege qđ pagit q̄ si tū imprudēs dixit Mutius ambigebat eū expiari ut impiū non posse. Intercisi dies sunt per quos mane & uesperi ē nefas: medio tēpore i ter hostiā cesam & exta pro lecta fas: a quo q̄ fastū intercidit Intercisi: aut q̄ intercīsum nefas. Dies qui uocantur sic Quādo rex comitia uit fassis dictus abeo. eo die rex sacrificulus dicat ad comitiū ad q̄ tēpus ē nefas ab eo fas. Itaq; post id tempus lege actum sepe: Dies qui uocantur quando stercus delatum fas ab eo appellatus q̄ eo die ex ede ueste stercus eueritur & per capitolinum clivū in locū disertur certū. Allēsi dies ab allia fluvio dictus nam ibi exercitu nostro fugato galli obsederunt romam. Quod ad singulorum dierum uocabula pertineat dixi. Mensium nomina sunt aperta fere: si a Martio antiqui instiuerūt numeres: Nam primus a Marte Secundum ut Fulvius scribit & Iunius Gracchus a Venere q̄ ea sit aphrodite. Cuius nomen Ego antiquis literis q̄ nusquam inueni: magis puto dictum q̄ Ver omnia aperit Aprilē. Tertius a maioribus Maius Quartus a Iunioribus Iunius. Dehinc Quintus Quintilis & sic de inceps usq; ad decēbrē a numero

Idus

Nonas

Atri

Fasti
Comitiales

Nefasti

Do. Dico. Aduco

Intercisi

fassis

Fas dies

Allēsi

Martius

Aprilis

Maius

Iunius

Quintilis

Januarius
februarius

De his q̄ sunt in tempore

De primigeniis uerbis

Declina. i. derivativa

ad hos qui additi: Prior a principe deo Iano Ianuari us appellatus. Posterior ut idem dicunt scriptores ab diis inferis Februarius appellatus q̄ tum his pa rentent. Ego magis arbitror Februariū a die febru ato q̄ tum februatur populus idest Lupercis nudis lustratur antiquū oppidum palatum gregibus cin ctum. Quod ad temporum uocabula latina attinet hactenq; sit satis dictū: nunc quod ad eas res attinet que in tempore aliquo fieri animaduertentur dicam ut hec sunt. Legisti Currēs ludens. De quis duo pre dicere uolo: quanta sit multitudo eoꝝ & que sint ob scuriora q̄ alia. Cum uerboꝝ declinatum genera sunt quatuor. Vnum qđ tempora adsignificat neq; habet casus. ut ab lego leges. Alterum qđ casus ht neq; tēpora adsignificat: ut ab lego lectio & lector Tertium qđ habet utrūq; & tempora & casus: ut ab lego legens lectorus. Quartum qđ neutrum habet ut ab lego lecte lectissime. Horum uerborum si pri migenia sunt admitte ut Costonius scribit. Ex eo rum declinationibus uerborum discrimina Quin gentamilia esse possunt: ideo quia singulis uerbis primigenii circit quingente species declinationibꝝ fiunt. Primigenia dicuntur uerba ut. Lego. Scribo Sto. Sedeo. & cetera que non sunt ab aliquo uer bo sed suas habent radices: contra uerba declinata sunt que ab aliquo oriuntur: ut ab lego legis legit legam & sic itidem: & sic permulta. Quare si quis primigeniorum uerborum origines ostenderit si ea mille sunt quingentū milium simpliciū uerboꝝ cās aperuerit unas In nulli tamē qui ab his reliqua orta onderit satis dixerit de origie uerboꝝ cū uñ nata sit Principio erūt pauca. Que ide nata sit innumerabilia

Divisio genit

primigenia
primitia

A quibꝝ iisdē principiis aňpositis preuerbiis paucis Inmanis uerboꝝ accedit numerus: q̄ preuerbiis ad ditis atq; commutatis aliud atq; aliud fit ut enim cel sit atq; recessit. Quod si hec decem solum preuerbia essent quoniam ab uno uerbo de Amationū quin genta discrimina fierent: his decem plicatis coniuncto preuerbio: ex uno quunque milia numero efficerent: ex mille ad q̄nqua gies centum milia discrimina fieri possunt. Democritus & item alii qui infinita principia dixerunt que unde sint non dicunt: sed cuiusmodi sint: faciunt tamen magnū que ex his constant in mundo ostendunt. Quare si ethiologos principia uerboꝝ postulet mille: de quibꝝ ratio ab se non poscatur & reliqua ostendat q̄ non postulat: tamen in manem uerboꝝ expediat numerum. De multitudine quoniam quod satis esset ad monui. de obscuritate pauca dicā uerborū que t̄pā d̄ significant: ideo locutū difficultissimū est. quod neq; his fere societas cum greca lingua neq; uernacula ea quorum in partum memoria adfuerit nostram: de quibus ut dixi que poterimus Incipiam hinc primum quod dicitur. Ago ab agitatu facta. Hinc dicimus. Agit gestum Tragedus. & Agitantur quadrige. Hinc. Agitur pecus pastū quia uix agi potest. Hinc Angiportum quia nil in eo potest agi. Hinc Angulus q̄ in eo locus angustissimus cuius loci is Angulus. Actionum trium primus agitatus mentis q̄ primum ea que sumus acturi cogitare debemus. deinde tum dicere ac facere. de his minime putat uulgas esse actionem cogitationē. Tertiū in quo quid faciā id maximiū Sed & cū hos agitam: qđ & eā rē cogitam:

preuerbia

Ago

Agitant

Angiportū

Angulus

Agitatus mentis

Action

Augures

Cogitare

Connio

Coentio

Comptum

Conalium

Consilium

Curia

Curiones

Metuere

formido

pauor

in mente agimus: & cū pronūtiāmus agimus. Itaq; ab eo Orator dicit agere causam. Et augures age, re auguriū dicuntur cū in ea plura dicant q̄ faciat. Cogitare ac cogēdo dictum: mens plura in unū cogit unde deligere possit. Sic e Lacte coacto Caseus nominatus. Sic ex hominib⁹ Contio dicta. Sic Coētio Sic Compitū nominatum. Ac cogitatione. & Cōtinuum ūde Cōsilii q̄ ut Vestimētum apud fullonem cū igitur consiliari dicunt. Sic Reminisci cū ea que tenuit mens ac memoria cogitādo repetuntur. Hinc etiā Commurisci dictum a con & mente. Cum funguntur in mente que nō sunt: & ab hoc illud qđ dī Reminisco Comuentū pronūtiatur. A beadē mēte Meminisse dictū. & Amēs quod a mente sua descēdit hinc etiā Metuo: mentē quodāmodo motā amoueo. Sic q̄ frigidus Timor ē: Tremuisti id est te muisti: Tremo dictū asimilitudine uocis que tūc cū ualde timetur apparet. Cū etiā in corpore pili ut Arista in spica ordei horent. Curare a cura dictum Cura qđ cor urat. Curiosus qui hac pretermodum utitur. Recondere rursus in Cor reuocare. Curia ubi Senatus. rē. p. curat illa & ēt Curia dicitur ubi cura sacroꝝ publica: ab his Curiones. Volo a uolūtate dictū & a uolatu q̄ animus ita est: ut puncto temporis per uolet quo uult. Libere a labēdo dictū q̄ lubrica mēs ac prolabitur ut dicebāt olim a libēdo libido. Libidinosus ac labitina uenus: sic alia Metuere aquodam motu animi cū id q̄ malū casurum putat refugit mens cū uehemētius in mouendo ut ab se abeat foras fertur. Formido cum patet: ab eo Pauor. Meinisse a memoria cū id q̄ remāsit in mēte in q̄ id rursus mouetur que ea manando ut mani

Casens

Reministi

Committi

Meminisse

Amens

Metuo

Timor.

Tremo

Curare

Curiosus

Recondere

Volo

Libere

libido

libitina

Meminisse

moria potest esse dicta. Itaq; Salii qui cantant muriam ueterum significant memoriam. Monere ab eadem q̄ is qui monet proinde sit ac memoria. Sic monumenta que in sepulchrīs. Et ideo secundū uiam: quo pretereuntis. admoneant & se fuisse & illos esse mortales: ab cetera que scripta ac facta memorie causa monumenta dicta. Merere a marcerē q̄ merorie corpus marcescere dicitur. hinc etiam Macri dicti. Letari ab eo q̄ latius gaudium propter magni boni opinionem diffusum. Itaq; Iuuentius ait Gaudia sua si omnes homines conferāt unum in locum tamen mea superet letitia. sic cum se habent leta: Narro. cum altero facio sermonem a quo Narratio per quam cognoscimus rem gestā. que pars agendi est ad iacendo: Ac sunt: aut conjuncta cum temporibus: aut ab his earum hoc genus uidentur: Fatur is qui primum homo significabile ore emittit uocem ab eo antequam ita faciant pueri dicuntur infantes. cum id faciunt iam fari. Cum hoc uocabulorum: a similitudine uocis Pueri ac fatuus fari id dictum. Ab hoc tempore q̄ tum pueris constituant parce fando. dictum Fatum & res Fatales: Ad hec eandem uocem qui facile fatur Facundi dicti: qui futura p̄diuinando solēt fari. Fatidici dicti: Idem Vaticinari q̄ uesana mente faciunt. Sed de hoc postea usurpandum cum de potetis dicemus. hinc Fasti dies quibus cetera uerba legittima sine piaculo pretoribus licet fari: ab hoc Nefasti quibus diebus ea fari ius non est: & si fati sunt piaculum faciunt: hinc Effata dicunt. q̄ augures finem auspicorū celestū extra urbē agris sunt affati. Hinc Affari templa dicunt ab augurib⁹

Mamuria

Monere

Monimenta

Merere *marcere*

Macri

Letari

Leticia

Narro

Narrato

fatur

Infantes

fari

fatnus

fatum

facundi

fatidici

Vaticinari

fasti dies

Nefasti

effata

Affari

affantur qui in his fines sunt: hinc Fana nomiata
q̄ pontifices in sacrando sati sint finem: hinc Pro-
fanum est quod ante fanum. id est coniunctum fano
hinc Profanatum quod in sacrario pollutum. Atq;
inde Herculi Decuma data: ab eo est q̄ in sacri-
cio quodam fanatur. id est ut fani lege sit. Id di-
citur Pollutum quod a porriciendo est factum: Cū
enim ex mercib⁹ libamēta proiecta sunt Herculi:
iam ara tum pollutum est: ut cum profanum dici-
tur: id est proinde ut sit fani factum. Itaq; ubi oī
fano consumebatur omne quod profanum erat: ut
etiam fit. q̄ populus Romanus urbis quot annis
faciat cum Herculi immolat publice iuuecā: Ab
eodem uerbo Fari Fabule: ut tragedie & comedie
dicte: Hinc Fassi & confessi qui fati id quod ab his
quesitum. hinc Professi: hinc Fama & Famosi. Ab
eodem Falli: Falsum: & Fallatia qua propterea q̄
Fando quem decipit: ac contra dixit faciat: Itaq;
siquis refallit in hoc non proprio nomine Fallatia
sed translatio: ut a Pede nostro pes lecti: ac pes Be-
te. hinc etiam Famiger. Fabile & sic compositia
alia: Item ut declinata multa in quo & Fatuus &
Fatue. Loqui ab loco dictum q̄ qui primo dicitur
Fari & uocabula & reliqua uerba dicit antequam
suo quisq; loco ea dicere potest. hunc Crisippus
negat loqui. sed ut loqui. Quare ut imago homi-
nis non sit homo. sic in coruis. Cornicibus pueris
primitus incipientibus fari uerba: non essent uer-
ba. q̄ non loquebantur. Igitur is loquitur qui suo
loco quodq; uerbum sciens ponit: & iste prolo-
quitur cum animo quod habuit extulit loquendo
Hinc etiā ampli⁹ dicūtur. Eloquium ac reliqui in-

fana
profanū
profanatum

pollutū

fabule
fassi
confessi
professi

famiger
fabile
Loqui

prolog⁹
eloquiu⁹

q̄ Decima Hculi data

famosi fama
fallax falli falsi

fatuus fatue

fanis Sabinis e cella Dei qui eloquuntur. hinc dict⁹
Loquax qui nimium loquitur. hic Eloquens qui co-
piose loquitur: hinc Colloquium cum conueniunt in
unum locum loquend⁹ causa. hinc Adloquut⁹ mul-
eres ire aiunt cum eunt ad aliquam loquutum con-
sulendi causa. hinc quidam loquela dixerunt uerbū
quod in loquendo efferimus. Concinne loqui dictum
a concinne ubi inter se conueniunt partes. & iterse-
cudant aliud alii: Pronuntiare dictum & Nuntiare
pro idem ualeat quod ante ut in hoc pro ludit: Ideo
actores pronuntiare dicuntur quod Proscenio pro-
nuntiant poeta cogitante. Quod maxime tum dicit
proprie nouam fabulam cum agunt: Nuntius ē enī
ab iis rebus nominatus: q̄ a greco uerbo uideri de-
clinatum: Abea quidem greca uoce Neapolis Noua
polis ab antiquis nostris uocitata. a quo etiam extre-
num Nouissimum quoq; dici ceptum uulgo. quod
mea memoria ut Elius gallus Sic senes aliquod ni-
mium Nouum uerbum quod esset uitabant: Cuius
origo ut a ueteri Vetust⁹ ac ueterrim⁹. Sic a nouo
declinatum Nouissimum quod extrem⁹: Sic ab eadē
origine Nouitas Nouitius & Noualis. Agro & sub-
nouis dicta pars in foro edificiorum. quod uocabulū
eius peruetustum: ut noue uie que uia iam diu uetus
ab eo quoq; potest dictum nominare quo res noue i
usum quomodo addite erāt quibus ea nouissent no-
mina ponebant: Abeo Nuncupare q̄ tunc ciuitate
uota noua suscipiuntur. Nuncupare. Nominare. uale
re. apparel in legib⁹ ubi Nuncupate pecunie sunt
scripte. Item in choro in quo est: Enea quis est qui
meum nomen nuncupat: Item in medio. Quis
tu es mulier que me insueto nuncupasti nomine.

eloquens
colloquiu⁹
adloquut⁹
loquela
Concine
pronūcare nūcare

Nuntius

Neapolis

Vetust⁹ Veterin⁹

nouo nouissim⁹

Nouitas nouicu⁹

Noualis

subnouis

Nuncupare

Dico
Judicare
Index
Dedicare
Abdicando
Indixit
Addixit

Additus

Doceo

Dico originē habet grecā q̄ greci hīc Ennīg
Dico qui hunc dicare cupit: hīc Iudicare . q̄ tunc
Ius dicitur. hīc Iudex q̄ Iudicat accepta potestate
id est quibusdam uerbis dicendo finit: Sic enim edis
sacra a magistratu pontifice preunte dicendo dedi-
catur : hīc abdicando iuditium: hīc illa Indicit illū:
Indixit funus: Prodixit diem. Addixit iudicium: hīc
appellatum Dictum in minimo. ac Dictiosus: hīc in
manipulis castris ducibus: hīc dictata in ludo.
hīc Dictator magister populi. q̄ is a cōsule debet
dici: hīc antiqua illa Dicitur imo & Dicis causa: &
Addictus. Si dico quid scienti quod det quod ignorauit
trado. hīc Doceo declinatum: uel q̄ cū docem⁹
dicius: uel q̄ qui docentur inducantur in id quod
docētur. Ab eo q̄ scit ducere qui est dux aut duxor
qui ita inducit ut doceat. Ab docendo docere Disci-
plina Discere litteris commutatis paucis. Ab edem
principio Documenta que exempla docendi causa
dicuntur. Disputatio & Computatio cum prepositi-
one a putando q̄ ualeat purum facere . Ideo antiqui
purum putum appellarunt. Ideo Putator q̄ arbores
puras facit : Ideo ratio putari dicitur in qua summa
fit pura. Sic is sermo in quo pura disponitur uerba
ne sit cōfusus atq̄ ut diluceat dicē disputare. Quod
dicius differit in areas: translatio ex agris fit. Nā
ut olitor differit in areas sui cuiusq; generis res : sic
in oratiōe qui facit Disertus: Sermo opinor ē a serie
unde Serta: & etiā in uestimēto Sartū q̄ cōp̄ hēsum.
Sermo. n. non potest ī uno hoīe eē solo. sed ubi ratio
cū altero ciūcta: sic ɔserere manū dicimur cū hoste.
sic ex iure Manu consertū uocare. hīc Afferere ma-
nū. In libertatē cu m̄ prendimus sic Augures dicūt

Dictū
Dictiosus
Dictata
Dictator

Dux
Duxtores
Documenta
Disputatio
Computatio
putū. purū
putator

Disertus
Sermo
Serta
Sartū
Conserere
Afferere

legumina
leges
legitima

Ligna
Legio

Aprissus
Triūphare

Si mihi auctor est uerbi. nam manum assere dicit
consortes: hīc etiam ad quod ipsi consortes Sors.
hīc Sortes q̄ in his iuncta tempora cum homībus
ac rebus: ab his Sortilegi: ab hoc pecunia que in fe-
nōre Sors est. Impēdium q̄ inter se iungat. Legere
dictum q̄ legantur ab oculis littere. Ideo etiā legati
q̄ publice mittantur: leguntur. Item a Legēdo Le-
guli qui oleam aut uuas legunt. hīc Legumina in
frugib; uariis. etiam Leges que lecte & ad populū
late quas obseruet. hīc Legittima & College q̄ una
lecti. & qui in eorum locum suppositi Sublecti: Ad-
ditī Allecti: & Collecta que ex pluribus locis in unū
lecta. Ab legendō Ligna quoq; q̄ ea caduca legebā-
tur in agro quibus in focum ueterentur: Ibidem ab
legendō Legio & Diligēs & Dilectus Murmurat
dictum a similitudine sonitus: qui murmurat ita le-
uiter loquitur q̄ magis id sono facere q̄ ut intelligat-
uideatur: hīc etiam poete Murmūratia littora: si-
militer Fremere Gemere Clamare Crepare ab uocis
similitudine & sonitus dicta. hīc illa. Arma sonant.
Fremor oritur. hīc: Nihil me increpitando omoues.
Vicina horum Quiritare Iubilare. Quiritare dicit
is qui quiritum fidem clamans implorat. Quirites a
Curensibus: ab his Cum Tatio Rege in societate
uenerunt ciuitates: ut Quiritare urbanorum: sic Iu-
bilare rusticorum: Itaq; hos Imitatus Aprissius ait
Io Bucco quis me iubilat: uicinus tuus antiquus: sic
Triumphare appellatum: q̄ cum Imperatore milites
redeentes clamitant per urbē in capitolium Eunti
Io Triumphē id a Triamuo greco liberi p̄is cognō-
mento potest dictum esse: Spondere est dicere Spō-
deo a sponte: nam id ualet a uoluntate. Ideo Lucius

Consortes
Sors
Sortilegi
Impēdium
Legere
Legati
Leguli

College
Sublecti
Additi
Collecta

Diligēs Dilectus
Murmuratur

fremere - clamare
gemere crepare

Quiritare
iubilare
Quirites

Jubilari

Spondere

scribit de Crecea cū ad se cubitū uenerit sua uolunta
tate Spōte ipsam suapte adductā ut tunicā & cetera
reiceret eandem uoluntatem Terentius significat cū
ait. Satig esse sua spōte recte facere q̄ alieno metu:
Ab eadem spōte a qua dictum Spondere.declinatū
Spondit & Respondet. Desponsor & sponsa: Item
sic alia: Spondet enī qui dicit a sua sponte: spondeo:
Spondit est Sponsor quidem faciat obligatur: hinc
Sponsus Consponsus: Hoc Neuius significat cum
ait. Consponsi spondebat pecunia: aut filia nuptiarū
causa appellabatur & pecunia & que de sponsa erant:
sponsa: Que pecunia inter se contra sponsum rogata
erat dicta sponsio: cui desponsa: q̄ erat sponsus quo
die sponsum erat sponsalis. qui sposonderat Filiam
despondisse dicebatur: q̄ de sponte ei⁹ id est uolūtate
exierat: Nō.n si uolebat dabat q̄ spōs⁹ erat alligat⁹.
Nam in Comediis uides dici. Sponde tuam gnatam
filio uxore meo. Quod tum & pretorium ius ad legē
& Censorium iudicium ad equum existimabatur: sic
Despondisse animus quoq; dicitur: ut despōdisse filiā
q̄ sue spontis statuerat finem. a qua sponte dicere
cum spondere quoq; dixerunt: cum a sponte respon
deretur id est ad uoluntatem rogationis: Itaq; ad id
qd̄ rogatur nondicit: non respondet: ut non spondet
ille stat⁹ q̄ dixit: Sponde o: si iocād⁹ causa dixit: Neq;
agi potest cū eo ex sponsu. Ita quisquis dicit in Tra
gedia. Meministi ne te despondere mibi agnatam
tuam: q̄ sine sponte sua dixit cum eo agi non potest
ex Sponsu. Etiam spes a sponte potest esse declina
ta q̄ tum sperat: q̄ cum uult sic fieri putat: nam q̄
non uult: si putat. metuit: non sperat: Itaq; hic quoq;
qui dicit i Astraba plauti. Sequere ad seque Poliba

Sponte
Spondere
respondere
sponsa Desponsor
Sponsor
Consponsus. Sponsus

sponsio
Sponsus
Sponsalis

Spes

disce meam spem. Cupio consequi. sequor heredes q̄
dem. nam libenter mea sperata consequor: Et q̄ sine
sponte dicunt. uere neq; ille sperat qui dicit Adoles
cens. Neq; illa sperata est. Sponsor & Praes. & Vas
neq; idem. neq; res a quibus hi: sed ere similes. Itaq;
Praes qui a magistratu interrogatus i publicum ut
prestet a quo & cum respondet dicit pres. Vas app̄
latus qui pro altero uadimonium promittebat: Cō
suetndo erat cum reus parum esset Idone⁹ inceptis
rebus ut pro se alterum daret a quo caueri postea
lege ceptum est ab his qui predia uenderent Vades
ne darent: ab eo scribi ceptum in lege in auctorium
Vadem ne poscerent nec dabitur: Canere & Canit
& succanit & Canto & Cantatio ex camena permu
tato pro N.M. Ab eo q̄ semel canit si sepi⁹ cātat
hic cantitat. Item alia. nec sine canedo. Tibicines
dicti: Omnia enim horum q̄ a canere etiam Buci
nator a uocis Silitudine & Cātu dictus: Oro ab ore
& Perorat & Exorat. & Oratio & Orator & oscu
lum dictum. Inde Omen. & Ornamentum. Alterū
q̄ ex ore primum elatum est osmē dictum. Alternū
cum propositione dicitur nunc ornamentum olim
osnamenta: ut Scenici populi⁹ pleri⁹ dicunt: hinc
Oscines dicuntur apud Augures q̄ ore faciunt au
spicium: Tertium Gradum agendi dicunt ubi quid
faciūt mee propter similitudinem agendi & faciēdi
& gerendi: quidam error his qui putant esse unum.
potest enim aliquid facere & non agere: ut poeta
facit fabulam & non agit: Contra Actor agit &
non facit: & sic a poeta fabula fit & non agitur. ab
actore agit & non fit: Contra Impator q̄ dicit res
gerere: in eo neq; agit neq; facit sed gerit. i. substitinet

Sponsor
Praes

Vas
Uadimonium

Vades

Canere Canit
succanit
Canto Cantatio
cantitat caned
Tibicines
bucinator
Oro. porat. exorat

Agere facere
gerere. Impator

facere
fictor
fingo

Acquirere

Questio
conq̄stor

Visendo
Vigilū

trāslatum ab his q̄ honera gerunt q̄bi substitinent:
pprio noīe dicitur facere a facie q̄ rei quā facit impo-
nit faciem:ut fictor cum dicit fingo . figurā imponit
cū dicit iformo . Formā.sic cū dic facio faciē i ponit
a qua facie discernitur:ut dici possit aliud esse uer-
tementum aliud uas.sic itē que fiunt apud fabros ficto-
res: Item alicis alia quicquid administrat cuius op̄
nō extat quod sub sensu ueniat. Ab agitatu ut dixi
magis agere quam facere putatur . sed q̄ his magis
promiscue q̄ diligēter consuetudo est usa.trāslatitiis
utimur uerbis:Nam & quidem facere uerba dicimus
& qui aliquid agit nō esse ificiente.Qui adlucet dicit
Lucere: Abluere.& luce dissoluuntur tenebre: Ab
luce Noctiluca: Luere item a luce.q̄ propter lucem
amissam is cultus institutus: Acquirere est ab ad.&
querere.Ipsum querere ab eo q̄ q̄ res ut recipetur
datur opera:A querendo Questio:ab his ɔ questor.
Video a uisu quinq̄ enī sensuum maximus est oculis.
Nam cum sensus nullus quod abest millep.as.sentire
possit. Oculorum sens⁹ Vis usq̄ peruenit ad stellas
Hinc visendo uigilant Vigulum:& Vigilant uigiliū.
Inuidēdem : a quo etiam Violauit uirginē p uita uuit
dicebant: Eque eadem modestia potius cum muliere
fuisse q̄ concubuisse dicebāt:Cerno idem ualeat itaq̄
puideo.ut ait Ennius.Lumē iubar ne i celo cerno:
Canius ait Sensumq̄ iesse & motum in membris cer-
no:Dictum Cerno a cereo id est creo ab eo q̄ cum
quidcreatum est tunc deniq̄ uidetur:hinc fines ca-
pillorum descripti:q̄ finis uidetur discrimē:& qui id
in testamento: I facito uideant te esse heredē. Itaq̄ i
cretione adhibere iubent testes: Ab eodem ē qđ ait

Figurā
Formā

Fictores

Agere

adlucet

Luere

Abluere

Noctiluca

Video

oblinio.

Violauit p
vita uuit

Cerno

Lumē

Distrinque

Creatione

Medea Ter sub armis malis multa cernere q̄ semel
modo parere q̄ ut decernunt de uita eo tempore mul-
torum uideatur uite finis. Spectare dictū ab anti-
quo quo etiā Ennius usus . Vos epulo postquā spe-
xit. Et quod in auspiciis distributū est.Qui habet
specione q̄ non habeant & q̄ in auguriis etiā nunc
seruat ut Aspicio Cōspicio Respicio Suspicio De-
spicio sic alia in quo etiā Expecto q̄ spectare uolo.
hinc Specula. hinc Speculū q̄ in eo specimus Im-
ginem.Specula de quo prospicimus.Speculator quē
mittimus ante.ut respiciat q̄ uolumq;:hinc quo ocu-
los inungimus quibus specimus Specillum. Ab au-
guribus uidetur dicta uerba Audio & Ausculto au-
dio ab Aueo q̄ auribus auemus dicere semper. qđ
Ennius uidetur Etimon ostendere uelle in Alexā-
dro cum ait. Iam dudum ab ludis animus atq̄ aures
auent audire expectantes numtium:propter hanc au-
riū auditatem theatra replentur: ab audiendo etiā
Auscultare declinamus. q̄ bi auscultare dicuntur q̄
auditis parent.a quo dictum poete audio aut auscul-
to: littore commutatione dicit. Odor . Olor: hinc
oleat & odorari & odoratur & odorata res. Sie ab
ore Edo Sorbeo Bibo Poto Edo a greco Edon
hinc Esculentum & Escedula: & quod grece golo
latine gustat Sorbere Item Bibere a uocis sono: ut
Feruere aquam ab eius rei simili sonitu: ab eadē lin-
gua quod poton Potio unde Poculum. Potatio re-
potatio. Itidem putes q̄ sic grecū antiquū non ut
nunc phrear:dictum a manu Mancipium q̄ manu
capitur.Cū iungit plures manus Manipulus . Ma-
nipularis unde manica.Manubriū quod manu tenet
Mantelium quasi manuteliū ubi manus terguntur

Spectare
Spexit
Aspicio conspicio . respici
Suspicio . Despicio

Specula Speculū
Speculator

Speallū
Audio ausculto
Aueo

Ausultare
odor olor
oleat odorari
edo . Sorbeo bibo poto
esculentū escedula glo

Feruere
potio poculum potatio
phrear.
Mancipium
manipulus
Manipularis
manica manubriū
Mantelium

Nunc primū ponam de censoriis tabulis. Vbi noctū in templum censura auspicauerit: atq; de celo nūtiū erit preconis sic. Imperato ut uiros docet quod bonum: fortunatu felix Salutareq; siet populo. Rō. qui ritū. Reiq; p.p R. qritū mibiq; Collegeq; meo fidei magistratuiq; nostro. Omnes quirites pedites armatos pūatosq; Curatores omniū tribuū si quis pro se si uerbo altero dari rationem ualet uocat inīciū. Huc ad me preco in tēplo primū uocat post eadem eris. Idē uocat Vbi licet censor. Scribe magistratus myrrha unguentisq; unguetur: Vbi p̄tores Tribuniq; plebei quinq; in consiliū uocati sunt uenerunt. Censores inter se sortiūt Vter lustrū faciat Vbi tēplum factū est: post aut̄ conuentionē habet q̄ lustrum conditus est: in cōmētariis cōsularibus scriptum sic inueni. Qui exercitum paraturus erit Accēso dicit hoc. Calpurni uoca inīciū: Omnes qui r̄ites huic ad me accēsus dicit sic. Omnes quirites inīciū uisite huic ad iudices. C. Calpurnius dicit: Voca ad conuentiōnē omnes Quirites huic ad me. Accēsus dicit Sic omnes Quirites ite ad conuentiōnē huic ad iudices. Deinde Consule loquitur ad exercitum. Impero qua conuenit ad Comitia centuriata quare hinc accēso illic p̄coni dicit. Hec est cā malis quot rebus Idem ut preco accensus acciebat: a quo Accensus quoq; dictus. Accensum solitum Ciere Boetia ostendit quam Comediam alii eē dicunt hoc uersu Vbi primū accensus clamarit meridiem. Hoc idem Costonius in actionibus scribit p̄torē accēsū solitū tū eē iubere ubi ei uidebat horā eē tertiā iclā mare horā eē ftiā: itēq; meridiē & horā nonā circū aures mitti solitus quomodo inlicheret populū in eū

uocare posset ad contionem non solum ad consules & Censores sed etiā questores ut cōmentariū indicat uetus Inquisitionis. M. Sergii Minii Filius questoris. qui capit̄is accusauit. rogū in aqua sic est auspicio orādo. Sed in tēplo auspiciis: dū aut ad p̄torē aut ad consulē mittas auspiciū petitū. Cōmeatu pretores uocet ad te. Et eum de muris uocet preco: Id imparare oportet cornicē ad p̄uati Januā & in arcē mittas ubi Cānat Colligam rogis & Comiti edicat & rostris & argētarii tabernas occludant. pr̄s cēseāt: exquiras & adeē iubeas Magistratus. cēseat ex ara Consules Pretores Tribunosq; Plebei collegasq; uos: & in tēplo iubeas adesse hominis: ac cum mittas contiones auoces. In eodē cōmentario aquifisionis ad extremū scriptū. Caput edicti hoc ē Itē q̄ attingat qui decēssoribus classicū ad comitia cēturiata redēptum habent. uti curent eo die: quo die Comitia erunt. In arce Classicus cānatū circumq; muros & ante priuati huiuscē. T. Quinti Trogi hostium cānat: & ut in campo cum prima luci adīt. & inter id cum circum muros mittitur: & cum contio aduocatur interesse tempus apparet ex iis que int̄ ea fieri inīciūt scriptū ē: sed ad comitia tum uocat̄ populus: ideo q̄ alia de causa hic magistratus non potest exercitum urbanū conuocare. Cōsul Dictator. Interrex potest q̄ Cēsor exercitu centuriato constituit: Quinquēnalē cū lustraret: & in urbem ad uexillū ducere debet Dictator. & Consulibimsgulos annos q̄ hic exercitui Imparare potest quo eat: id qđ propter cēturiata Comitia imparare solēt. Quare non est dubium cum hoc Inīciū sit: cum circū muros situr ut populus inīciat ad magistratō

Comitia

Stragula
Strangulare
Tinge
Gargarizare
maleſſare
portare
Domare
mulgere

Conſpectū qui Consul uocari potest in eum locum
unde uox ad contionē uocatis exaudiri poffit. Quare
una origine in licio & in licis. q̄ in choro Proſerpi-
ne eſt & pellexit. Et in hermiona eſt cū ait pacuuīg
Regni alieni Cupiditas pellexit. Sic Elicii Iouis
uifa ara in auentino ab eliciendo: hoc nūc aliter fit
atq; olim q̄ Augur. Consuli adeſt tū cum exercitus
imperatur ac preit. Quid eū oporteat dicere. Cōſul
Augur imperare ſolet ut Inliciū bocet: non Accē-
ſo aut preconi id incepturn credo cum non adeffet
accenſus & nihil intereat cui imperaret & dicimus
cum fiebat quēdā m. neq; item facta neq; item dicta
ſemper hoc iſum inlicium ſcriptum Inueni in. M.
Iunii cōmentariis: & tam ibidem ē q̄ illicite illexit
Que cū. E. & C. cū. G. magnā habent Comunitatē
Sed qm̄ in h̄ de paucis rebus uerba feci. De p̄lib⁹ re-
bus uerba faciam pauca: & potiſſimū que in greca
lingua putant latina ut Scalpere Sternere Lingere
ferte rete prouidere Erare: que omnia greca ſunt.
Item abh̄te gignitur ab eo q̄ dicunt Stragulam strā-
gulare Tingue a greco. Preterea ades: ab eo nos ut
Gargarizare ſic maleſſare portare. Domare. Mu-
lgere ab ut Runcinare aruncina cuius ori-
go greca. Quid ad originē uerboꝝ huīg libri ptinet
ſatis multas arbitrorum poſtas huius generis deſi-
ſtam & quoniam de hiſce rebus: tris libros ad te-
mittere iſtitui. De oratione ſoluta duo poetica
unum & ex ſoluta oratione ad te miſi duo Priorē
de locis & que in locis Sunt: hūc de temporib⁹
& que cum hiſ ſunt coniuncta. Deinceps In proxi-
mo de poetiſis uerborum originib⁹ ſcribere iſtitui

Scalpere
Sternere
Lingere
ferte
rete
pruideſſe
Erare
Runcinare

Liber Tertius
EMPORVM uocabula & eorum que
coniuncta ſunt aut in agēdo fiunt aut cū
tempore aliquo enuntiantur. priore libro
dixi. in hoc dicam de poetiſis uocabulis &
eorum originibus in quis multa diſſicilia.

Nam ut uerbum quod conditum eſt e quib⁹ litteris
oportet ſcribi aperiā. Inde ſi poſt aliqua dempta ſit
obſcurius fit: Voluntas in posteriores nō rephendē-
da. Igitur in illis qui in ſcrutando uerboſrā ad-
ciūt: aut demūt quid facilius: quid ſub ea uoce ſubſit
uideare poſſit. Etenim facilius obſcurā operā Hyra-
mici dū ex ebore oculi uideāt extrifecus admoneane
nigras ſetas: cū hec adminic̄ia addas ad eruēdā uolū-
tatem impoſitoris tam latent multa: qđ ſi poetice in
carminibus ſeruabit: multa priſco que eſſent. ſic eſ-
cur eſſent poſuiffent. fecundius poemata ferret fruc-
tum. Sed ut iſoluta oratione ſic in poemētis uer-
ba omnia que habet et hīma poſſunt dici. Nec c. mīta
ab eo q̄ non erunt in lucubratione littere proſecute
Licet multum legeret Elii hois in primo in litteris
latinis exercitati interpretationē carminū ſaliorū ui-
debiſ: & exili ſrā expeditā: & preteritam obſcura
multa. Nec mirum cū n̄ modo Epimenidis op⁹ poſt
annos. L. expetitum: multis non cognoscatur. Sed
etiam Teucer Liuī poſt annos xii ab ſuis qui ſit
ignoraſ ad hoc qđ ad uerboꝝ poeticoꝝ etatē: quoꝝ
ſi Pompili regnū fons in carminib⁹ ſalioꝝ: neq; ea
aſuperioribus accepta tam h̄nt. dce annos. Quare
cur ſcriptoris induſtria rephendas: qui herois tri-
tanum attanū non potuerit reperire: cū ipſe aui tri-
tani matrē non poſſis dicere quod interuallū multo

Hymni

elius

Epimenides

Tritanus
Actanū

tanto ppius nobis q̄ hinc ad initium saliorum quo
romanoꝝ prima uerba poetica dicūt latina: Iḡit de
originibꝝ uerboꝝ qui multa dixerit: cōmode potius
boni consulēdū: q̄ qui aliqd nequerit rep̄hēdendum
p̄sertim cū dicat ethimologice non omniū uerboꝝ^{Templo}
posse dici cā: ut quia quare ad medēdū medicina: neq;
si non noris radices arboris non possis me dicere pi-
rum eē ex ramo: ramū ex arbore eā ex radicibꝝ quas
non uideo. Quare q̄ ostēdit Equitatū eē ab equitibꝝ.
Equites ab equite Equitē ab equo: neq; equū de sit
dicit: tamē hic docet plura: & satis facit grato quem
imitari possim⁹: ne ipse liber erit inditio. Dicā i isto
libro de uerbis que a poetis sunt posita. Primū de
locis. deinde de his que in locis sunt. Tertio de tēpo-
ribus: tū que cū tēporibꝝ sūt coniuncta: utq; cum his
sūt coniuncta adiūgam. Et si qđ excidit ex hac qua-
dripartitione tamen in eam ut comprehendam in-
cipiam hinc.

Vnus erit quē tu tolles in cerula celi tēpla. Templū
tribo mōis dicīt: ab natura: ab auspiciēdo ab: similitu-
dine: Natura in celo: ab auspiciis in terra: ab similitu-
dine sub terra: In celo Templum dicīt ut in hecuba
Omagna tēpla celi tum commixta stellis splēdidis:
In terra ut in peribea Scrupea saxa bachi templi
p̄pe aggredit: Sub terra ut i Andromacha. Acheru-
sia tēpla alta orci saluete ifera: qua quia initium erat
oculi. a tuendo primo templum dictum quo circa
celum qua attuimur dictum templum Sic contre-
muit templum magnum iouis altitonatis. id ē ut ait
Neui⁹ in esmiferio ubi tetracherulo septū stat Ei⁹
tēpli ptes q̄tuor. Sinistra ab oriēte. Dextra ab occa-
su. Antica ad meridiē. Postica ad septētrionē. i terris

equitatū
equites

Divisio hui⁹ libelli superiori
alludens.

Templū

Templū

Tetracherulo

Templi diuīsio

Templū reh

dictum tēplū locus augurii aut auspicii cā quibusdā
ceptis uerbis finitus: concepit uerbis nō eisdē usq;
quaꝝ in arce item sic. Testaq; meta sunto quoad
ego eas te linquam nuncupauero. Ollauer arbor
quirquir ē quā mz sētio dixisse tēplū tectum: quē fe-
sto in sinistrū. Ollauer arbor ē qrquir: quicquid est
qđ me sentio dixisse tēplū tectū quē festo in dextrū.
Interea Cōcretione. Cōspictione Cortumione. utiq;
ea rectissime sensi in hoc tēplo faciūdo arbores cōsti-
tui fines. apparet & intra eas regiones qua oculi cō-
spiciēt. id est tueamur a quo tēplū dictū. & Cōtēplare
ut apud Enniū in Medea. Cōtēpla & tēplū cereris
ad leuā aspice. Cōtēplare & Cōspicare id esse apparet
ido dicere. Cū tēplū faciat augurē conspictione q̄
oculoꝝ conspectū finiāt. qđ cū dicūt conspictionē
addūt cortumionē: que dicit a cordis uisu. Cor enim
Cortumonis origo. qđ adit tēpla. ut sint dextra aiūt
sancta eē qui glossas scripserūt: Id est falsum nam
curia hostilia tēplum est & sanctū non est. Sed hoc
ut putarē edē sacram eē tēplū & esse sanctū. Quod
in urbe Roma plereq; edes sacre sunt tēpla: eadē san-
cta & q̄ loca quedā agrestia q̄ alicuius dei sunt dicē-
tur Testa. Nā apud Acciū in philecto Lennia quis
tu es mortalis q̄ in deserta & Testa te appoēs loca:
Loca enīque sunt designata cū dicit Lēnia. Preest oli-
tor arat. Et celsa cabyrū delubra tenes misteriaq; p̄
stina castris concepta sacris. Deinde Vulcania tēpla
sub ip̄is collibꝝ i quos delat⁹ loc⁹ dicit. alto ab lumie
celi: & Neui⁹ expirāte uapore uides ūde ignes clauet
mortali⁹ diuis quare hoc loco testa dixit n̄ errauit
neq; ideo q̄sacta: sed q̄ ubi misteria fūt aut tuēt tue-
sta dicat tuesta post testa scā. tueri duo sgificat unū

Templo Tene

ollauer quinq;

Contemplare
conspicare

Cortumione

edem sicut

Testa

Vulcania Templū

Tuesta

Tueri

Latona

ab aspectu ut dixi unde est illud. Tueor te senex p
Iuppiter. Et quis pater aut cognatus uolet nos
contra tueri. Alterum a Curando ac tutela ut cum
dicimus. Bellum tueor. & tueri uillam a quo etiā qui
dam dicunt illum qui curat edes sacras Editū non
Editum. Sed tamen hoc ipsum ab eadem profectū
est origine q̄ quē uolumus domum curare dicimus
Tu domi uidebis ut Plautus cū ait Intus. para. cura
uide qđ opus fiet. Sic dicta Vestica que uestē spiceret
idest uideret uestem ac tueretur. Quare a tuēdo
Testa dicta cum discriminē eo q̄ dixi: Etiā in itidē
Illud enim Ex tēplo acceptū me negato & filū. Ex
tēplo est cotinuo q̄ omne templū debet esse conti-
nuo septum: nec plus unū introitum habere. Quod
est apud Acciū. Peruade polū splendida mundi side-
ra bigis continuis se cepit spoliis. Polus grecum id
significat circū celī. Quare q̄ est peruade polū ualde
uade per polū. Signa dicūtur eadem & sidera. Signa
q̄ aliquid significēt. ut libra equinoctiū. Sidera que
insidunt: atq̄ ita significāt aliquid in terris peruren-
do aliudue. Quare ut signum candēs in pectore qđ ē
terraꝝ amfracta re uisū. Amfractū ē idest ab origie
Flexū duplīcī dictū ab ambitu & frangēdo ab eo le-
ges iubent in Directo Pedū. Viii.eē In amphracto
xvi idest flexu. Ennius Vt tibi Titanis triuia dede-
rit stirpē liberum. Titanis Triuia Diana est ab eo
dicta Triuia eo q̄ in triuio ponitur fere in oppi-
dis grecis uel q̄ luna dicitur eē que in celo tribus uiis
mouēt in altitudinē & latitudinē & lōgitudinē: T
itanis dicta q̄ eā genuit ung ex titanib⁹ ut i Plauto
latōatitais ut scribit manili⁹ ē creata titano ut idē scri-
bit latōa parit casto cōplexu iouis deos ḡmīōs

editū

vestīa

Exemplū

polū

Signa
Sidera

Amfractū

Titanis
Triuia
Diana

Titanis

Appollinē
Diana

idest Appollinē & dianam. Idem de eodē. O sancte
appollo q̄ umbilicū certū terrarū obtines. Umbili-
cum dictum aiūt ab umbilico nostro q̄ is medius lo-
cus sit terraꝝ ut umbilic⁹ in nobis quod utrūq; est
falsum. Neq; hic locus est terraꝝ medius: neq; nr̄
umbilicus est hominis medius itaq; pingitur qui uo-
catur ichton Pithagora ut media celi ac terre linea
ducatur infra umbilicum per id quod discernit hō-
mas an semina sit: ubi ort⁹ humān⁹ simul ut in mū-
do: ubi enim omnia nascūtur in medio: q̄ terra mū-
di media Preterea si quod medium id est umbilicus ut
pilla terre: n̄ Delphi mediū & terre mediū nō hoc
sed quod uocant Delphis in ede foramen: adlatum
est quiddā ut thesauri spetiem quod greci uocant
Omphalon umbilicum dixerūt. Pacuuius Calidoniam
altrix terra exuberatiū uirum. Ut ager tusculanus
sic calidonius ager est non terra. sed lege poetica q̄
terra etholia in qua Calidon aperte totā accipi etho-
liam uoluit. Accius Mistica ad dextrā p uada uecti
Mistica a misteriis que ibi in propinquis locis no-
bilia fiunt. Ennius .areopagite quid dedere quā pu-
dam. Areopagite ab areopago:is loc⁹ athenis: Mu-
se que pedibus magnū pulsatis olympanū. Celū dicūt
greci olympum montem in macedoniam omnes: a
quo poti⁹ puto dictas musas olympiadas. ita enim
ab terrestrib⁹ locis cognociate Libetrides Pipleides
Pipliades: Thespiales: Heliconides: q̄sī Hellespōtū
& claustra q̄ xerxes quōdā eum locum clausit: nam
ut ait Ennius: Isq; Hellesponto pontē contēdit i alto-
niſi ab eo q̄ Asia & Europā ibi concludit mare: &
iter angustias facit propontidis fauces: Pacuui⁹ liq
in egeo freto. Dictum fretum a similitudine feruētis

Umbilicū

ichton

Omphalon Umbilicū

Tusculanus
Calidonij
etholia
Mistica

Areopagite
Muse
Celū olympanū
olympiadas
libetrides
pipleides
pipliades
Thespiales
Heliconides
hellesponto
fretū

Egeū
Eges
Equor
Ratis

mali assēres

Agestis

Meliosem meliore
Aseriam arenā
Janitos Janitor
Casmena carmena
Carmina
Carmena

aque: q̄ infretū sepe cōcurrat estus atq; effruescat.
Egeum dictum ab insulis q̄ in eo mari scopuli uocā
tur a similitudine caprarum Eges: Pacuvius Eges
ferme aderāt equore i alto ratibus repētibus. Equor
mare appellatum q̄ equatū cōmotū uento non est.
Ratis nauis longa dicitur ut Ennius cū ait: Con
ferre aut ratem Eratam qui perit & qui dum mare
sudātes eunt atq; sedentes. Ratis dicta nauis longa
ppter remos q̄ ii cum p aquam sultati sunt dextra
& sinistra duas ptis efficere uidentur ratis unde hoc
translatum illic ubi plures mali aut assēres:

Agrestis ab agro: Insulas dictas apparet q̄
uelamēta hostiis e lana que dduntur dicūtur infule:
itra hostiaꝝ cornua uelamēta erāt: Itaq; nūc cū ad
se pulchrū ferūt frondes ac flores addūt n lanas: ideo
Neuiq ait sed uelatas frondētis comas cornua tauꝝ
Vmbrā iaci dicere apparet cornuatā a cornibꝝ. Cor
nua a curuore dicta q̄ plera p curuam9. At q̄s me
morāt nosce nos eē. Casmenaꝝ priscū uocabulū : ita
natū atq; scriptū ē alibi. Carmene ab eadē origie sūt
declinate i m̄tis uerbis i quo antiqui dicebāt. S. pg
ea dicūt. R. ut i carmīe salioꝝ sunt h: Orculo dolosi:
Eso: p osculo. Dolori. Ero: oīa uero ad patula co
emisse Iā cusianes duo nuscer uses. dūq; Ianq; uenet
post melios melior: Fedesum fedey: Plusima plurima
Meliosem meliore: Aserā Arenā: Ianitos: Ianitor
Quare Casmena Carmenā inde Carmina. Carmen
R p̄ea extrito Camena factū: Ab eadē uoce canite
p quo in saliari uersu scriptū est Cante: hoc uersu
Diuū exta cāte: diuum deo supplice cante. In carīe
pami apud Acciū qd̄ est Veteres Casmenas: Cascas

Sulcati

Insulas

Cornuatā
Cornua

Casmēta
Carmene

oratio
ostulo

melios melior
fedesum fedey
plusima plurima

Canite cante.

Cascas

res uolo profari & primū cascum significat uetus:
Eius origo sabina que usq; radices in oscam lingua
egit. Cascus uetus eē significat Enniq; q̄ ait. Quā
primū Casci populi genuere latini. Eo magis Ma
nilius q̄ ait Cascu duxisse cascam non mirabile est:
quoniam Canoras faciebat nuptias. Itē ostendit papi
nii Epigramatū quod in adolescentē fecerat Casca
Ridiculū est cum te cascam tua casca dicit. Amica
philopotonis eīg qui senex puerū dicit pusam. puellā
pusam. Sic fiet ut sis uere pusus tu tua amica senex.
Item ostendit quod oppidum uocat casinū. hoc enī
a sabinis orti Samnites tenuerunt: & nūc nr̄i unde
& casinū forū uetus appellant. Apud luciliū Quid
tibi ego ambages ambiui scribere coner. Profectum
a uerbo Ambē qd̄ est in ambitu & ambitioso Apud
Valeriu soranum. Vetus adagio est. O.P.Scipio qd̄
uerbum usq; eo euauit ut grecū pro eo positū ma
gis sit apertū. nā idē quod Paroemion uocat greci
ut auribus lupū teneo. Canis caninā non est. Ada
gio est hrā cōmutata Abagio dicta ab eo quod ābit
ōrōnē: neq; in aliq una re cōsistit sola. Adagio dicta
ut adustū q̄ circū ustū ē: ut Ambiegna bo s apud
augures quā circum alie hostie constituuntur. Cū
tria sint coniuncta in origine uerborum que sint ani
maduertenda: a quo sit impositū: & in quo: & quid
sepe. nō minus de tertio q̄ de primo dubitāt: ut i hoc.
Vtrum primum una Canis aut Canes sit appellata:
dicta enī apud ueteres Una canes: itaq; enniq; scribit
Tātidē quālifreta canes sine dētbꝝ: latrat: Luculig
Nequā & magnus homo lanioꝝ in manes canes: ut
Impositio unius debuit eē canis: plurū cāes sed neq;
Ennius cōsuetudinē illā sequens est reprehēndens

Cascū Vetus

casca pp̄i

canoras

pusam puellā

casinū

ambitu ambitioso

canis canina

adagio

abagio circū agit

adustū circū iſtu

Ambiena bos.

Att. Tria eē unoqq; X
animaduertenda

canis canes

Canes

Latratus

Trabes

Camilla

Casmillus

Camillus

Dius

Subulo

Tibicines

Frumi

Fatuos

Vates

Tartario

paluda

paludamenta

epeum

Fumicū

neq; is qui nunc dicit Canis caninā nō est : Canes q; latratu signa dant ut signa canant Canes appellate: Et q; ea uoce indicat que noctu latet Latrat⁹ appellatus. Sic dictum a quibusdam : ut una Canes una Trabes remis rostrata per altum. Ennius. Vtinam ne in nemore pelio securibus cesa accidisset ad terram abigna trabes. Cuius uerbi singularis casus recte correptus ac facta trabs in medio: Ennius Celitum Camilla exspectata aduenis salue hospita camilla: Qui glossemata interpretati dixerunt administrā addi oportet in his que occultiora: Igitur dicitur in nuptiis Casmillus qui cum merum fert in quo quid sit i ministerio pleriq; extrinsecus nec tūt hinc Casmillus nominatur in famo thrace mysteriis Dius quidam administer diis magnis: uerbum grecū arbitror quod apud Callimachum in poematis eius inueni: Apud Enniū Subulo finitimas ppter astabat aquas Subulo dict⁹ q; ita dicūt. Tibicines tuscī quo circa radices eīg i eturia non latio querūdū e uersibus : Quo oī Fauni uatesq; canebat Fauni dei Latinoꝝ. ita ut faun⁹ & fauna sint in uersibus: quos uocat saturnios: in siluestrib⁹ locis traditū ē traditū est solitos fari. Quo fando fatuos dictos: Antiquos poetas Vates appellabāt a uersib⁹ uiendis: ut i poematis cū scribā oīdā: Corpore tartario pgnata paluda uorago : Tartario a Tartaro dictū: Plato in q̄rto de fluminib⁹ apud iferos que sint in his unum tartarū appellat. Paluda a paludamētis: sunt hec insignia ac ornamēta militaria. ideo ad bellū cū exit im perator: ac lictores mutarūt uestē & signa incinerūt paludato dicit pficiſci que ppter q; oſpiciūt q; ea hñt ac fiūt palam Paludamēta dicta. Plat⁹ Epeum

fumicū cocū: ab Epeo illo qui dicit ad Troiā fecisse e quū troianū: & aptius cibū curasse ideo ait Epeū fumicū qui legio in nrē ht coctū cibū: Apud Enniū Atq; prius pariet locusta lucam bouē Luca bos elephas cur ita sit dicta duob⁹ modis inueni scriptū Nam & cornelii commentario erat a libycis Lucas. Et in Vergilii cōmētario ab lucanis Lucas ab eo q; nostri cum maximā quadripedē quā ip̄i haberet uocarent bouē & in lucanis pirri bello primū uidissent apud hostis elephātos. Idem non item quadrupedes cornutas: nam quos dētes multi dicūt sunt cornua lucā bouē appellasse. Si a libya dicte eēt luce. Pātre & leones non aphrice bestie dicerentur sed luce: Si ab lucanis dicte: Ursi cur potius lucani quā luci dicti. Quare ego arbitror potius Lucas ab luce qđ longe inducebant ppter inauratos regios clipeos quibus eoꝝ tumor nate erant turres Ennius Orator sine pace redit regiꝝ refert rē. Orator ab oratioē dictus q; enī uerba habere orationū publice aduersus eū quo legebat ab oratioē Orator dictus cū res maiore ratioē legebātur potissimū qui causā como dissime orare poterant. Itaq; Ennius ait Oratores doctiloqui Ap̄d Enniū Ollim respondet suavis sonus egria Olli ualeat dictū Illii ab olla & ollo q; alterum comitiis cū recitatur a pcone dicit Olla cēturia non illa. Alterū apparet in funeribus indictiuis quo dicit ollus dat⁹ letho: qđ grec⁹ dicit lithi. i. obliuioi Apud Enniū mensas constituit idēq; Ancilla: Ancilla dicta ab ambecisu q; ea arma ab utraq; parte ut thracū incisa Saturnio i catmine. Liba que factores argeos & titulatos: Liba q; libādi causa fiūt. Facto res dicta a fingēdis libis. Argei ab argis Argei fiūt

epeue .n.p.

lura bos elephas

In pyri bello elephanti
q̄rūpū vīsi sunt.

pantere leones

Ursi lucam

Orator

Dactiloqui
olli

lithi. letho
ollus.

Anolla

liba

factores

Argei

e Scribeis uirgultis simulachra sūt hoīnū xxiiii. Ea
quot annis a ponte Sub licio iaci solēt in tiberim. Ti-
tulati dicti ii qui in sacris in capitib⁹ habere solent
ut metā id titulus appellat ab eo q̄ matress familias
crines conuolutos ad uerticē capitis quos habet uti
uelatos dicūt tutulos: siue ab eo q̄ tuēdi causa capilli
fiebant: siue ab eo q̄ altissimū in urbe qđ est ea res
tutissima Tutulus uocatur: Eūdem Pompolum ait
fecisse flamines qui cū oēs sunt a singulis deis cog-
nominati i quibusdā apparet etyma: ut cur sit Mar-
tialis Quirinalis Sunt in quibus flaminū cognoīni-
bus latent origines ut qui sunt in uersibus pleriq̄:
Volturnales Palatualē furinales florales falacer. Po-
monalis obscura est eorum origo: Volturnus o diu a
Palatua. Furin⁹. Flora. Falacer. Pomona pomoꝝ pañ
Nā apud Enniū Iā cata signa fere sonitū dare uoce
parabant: Cata acuta hoc enim uerbo dicunt sabini
quare Catus Elius sextus non ut aiūt Sapiens sed
acutus: Et quod est tunc cepit memorari simul cata
dicta accipiēda acuta dicta apđ Luciliū. Timno ca-
pto Cornū excludunt foras: Occidūtq̄ lupos aper-
dite & iura siluri Sume rhete atq̄ Amian Piscium
nomina sunt eorūq̄ in grecia origo. Apud Ennium
quoꝝ Curuleo fela. Orca nare ceptāt Caua. Cortina
dicta q̄ est inter terrā & Celum ad similitudinē cor-
tine appollinis ea a corde q̄ inde sortes prime exti-
mate: Apud Enniū quin inde iniuctis sumpserunt
perduellibus: Perduelles sunt hostes ut perficit: sic
perduellū. Duellū. i. postea bellū ab eadē causa facta:
Duellona. Bellona. Apđ Plautū: Neq̄ Jugula neq̄
Vesperugo neq̄ Vergilice occidūt: Jugula signū est
qđ Acci⁹ appellat Oriona cū ait. Citius orion pate

Titulati

Jugula

fecit: huius signi Caput dicit e stellis quatuor quas
infra due clare quas appellat Vmeros inter quas q̄
uide ē Iugulum Iugula dicta. Vesperugo stella que
uespere orit: a quo ēt Turpili⁹ scribit Vesperū itaq̄
dicit alterū: Vesper adest quē dicūt greci
Neuius patrē suū optimū appellat sup̄mum: Supre-
mum a superrimo dictum: Ita ꝑ in xii tabulis. Solis
occasu diei Sup̄ma. Tēpestas esto: Libri augurū p
tēpore Tēpestatē dicunt. i. sup̄mū augurii tēpus: In
Corula qui regi latrocinatus decē anno: Demetrio:
Latrones dicti ab latere qui circum latera erant regi
atq̄ ad latera hebebāt ferrū quos postea a stipatioē
Stipatores appellarūt: & qui cōducebāt ea. n. merces
grece dr Cerdō abeo ueteres poete n nūq̄ milites
appellat Latrones qđ itē ut milites cū ferro aut qđ
latent ad insidias faciendas. Apud Neuiū Rusi ego
met me. Cassabūdum ire ebriū: Cassabundū a cāden-
do: Itē: Diabathra in pecudibus hēbat & erat ami-
cus Epicroco utrūq̄ uocabulū grecū: In Menechi-
nis plauti. Inter ancillas sedere iubes lanam carere
Idē est hoc uerbū in Ementhria Neuii carere a ca-
rēdo q̄ eā tū purgant ac deducūt ut careat spurcia
ex qui Carminari dicitur tū lana cū caret ea quod
in ea heret. Neq̄ est lana q̄ue in romulo Neuius ap-
pellat oscā ab oscis: In Persa Iam pol ille hic aderit
credo congero meus. Congero a gerra & grecū est
& in Latina gratis. In Menechinis Idē. Istuc aliis
adscriptiū fieri in legionē solet: Adscriptiū dicti
q̄ olim adscribēbāt Inermes qui succederent armatis
militibus si quis eoꝝ deperisset: In Trinummo. Nam
illū ibi ferētarū a ferendo. i. inane ac sine fructu: aut
q̄ ferendarii Equites hii dicti qui ea modo habebāt

Vmeros
Jugula . Vesperugo

Supremū

Tempestas

Latrones

Stipatores
cerdon

Cassabundū
Diabathra

Carere.

Carminari

ostam
Congero

Africani

Ferentarij

Rorani
Accensos

Diuidia

Sincerastū

Trames

Viuices

Limaces
limax

Viuolares

Mirones

Scrupida

Scrupea
Scritabillas
Scritibillando
Scritare

arma que ferrēt ut Iaculū: huiuscemōi eq̄tes pictos
uidi in Esculapii ede uetere & ferentarios adscriptos.
Infruolaria: Vbi rorani estis: en sunt: ubi sunt accē
si: ecce: Rorani dicti a rore: qui bellum cōmittebant
ante: ideo q̄ ante rorat q̄ pluit: Accensos ministrā
tores Cato esse scribit: potest id ab arbitrio nam inde
ad arbitrium eius cuius minister: Pacuuius deū tri
portenta in Mercatore ponit Idem in Mercatore
Non tibi istuc magis diuidia est q̄ mihi hodie fuit
hec eadē est in Corolaria Neuii Diuidia a diuidēdo
dicta: q̄ diuisio distrac̄o est doloris: Itaq̄ i Curculi
one ait: Sed quid tibi est lienes negant: renes dolent
Pulmones distraūt: In pagone Honos sincerasto
perit: Sincerastum est omne medullū antiquo uoca
bulogreco. In Parasito pīgro domū ire cepi trami
te dextra via Trames a transuerso dictus: In fugi
tiuis Agerge specta uide uiuices quantas iā inspexi
quid essent Viuices alii excitatum uerberibus cor
pus. In Cistelaria Non quasi ut hec sūt hic limaces
Liuide. Limax a Limo q̄ ibi uiuit. Viuolares seni
nicule miracule. Viuolares Sabini Soboles. Sceni
cule ab scenonugaria. Miracule a miris idest mon
stris a quo Accius ait Personas distoritas oribi de
formis mirones. Ibidem. Scractie Scrupide Ruta
bule Tantule Ab ex creando Scractie sic adsigni
ficat Scrupidam Aurelius scribit Auscaripedā. Iu
uentius Comicus dicebat a Vermiculo piloso qui
solet esse in fronde Cumulatis pedibus Valerius a
pede ac Scrupea: ex eo ab Accio positum curiosa
itac̄ est: In Menalippa Reicis abste Religionem
Scrupea imponas. scrittbillas a Scrittillando scri
tare ab eo qui s̄istit egrē i Ascriba ac sitiose anno

Scenicide

Scrupea
Scrupide
rutabule
Tantule

Lima

nam e uili concinat uiris: Ideo In Sitellitergo idem
ait Mulieres uxoreculauit ego noui scio ac sitio a quā
Sic Claudius scribit Actitiosas demonstari cōsup
plicatrices: ab agendo Actitiosas ut ab una fauēdo
Factiose: sic ab una agendo Factiose dicte: In Cestu
one Cerastibula ut de lunbo obcenabis. Cerastibula
ut Opilius scribit circum coxas indices sūt nobis id
grecū est ab huius loci uersura. In eruolaria Scobi
nam ago illam actutum adrasi: Scobinam a Scobe.
Lima enim materia fabrīlis est: In penulo Vinceretis
circū curso uel gralato rem gradū Gralator a gra
du magno dictus: In Truculēto sine Virtute argu
tum Ciuem nisi habeā. ppredicta ut Aurelius scribit
mulier ab luco que conduceretur qua ante domum
mortui laudes eius caneret: hoc factitatū Aristote
les scribit in libro q̄ scribit Nomina barbarica q̄bō
testimonium est q̄ fretum e st. Neuius Hoc quidē
hercle opinor pro prefica est. Nā mortuos collaudat
Cladius scribit dicta que pficeretur ancillis quemad
modū Lamentarentur pfica e st dicta. Vtrūq; ostē
dit pfictionem pficam dictam: Apud Enniū Decē
Coclitēs quas montibus sumis ripis federe ab oculo
Cocles ut ocles dictus qui unum haberet oculū quo
circa In Curculione ē decoclitū prosapia eē arbitror
Nā sūt Vnoculi. Nūc de tēporibō dicā quod ē apud
Cassiuū Nocte Intēpesta nostrā deuenit domū. In
tempesta nox dicta ab tēpestate. Tēpestas ab tēpore
Intēpesta nox quo tēpore nil agit: Quid noctis ui
detur in altisono celi clipeo temo superat stellas sub
lime cogens etiā atq; ēt noctis iter: hic multā noctē
ostēdere uult a temonis motu. Sed temo unde & cur
dicatur lateat. Arbitror antiquos rusticos primum

Vxorulauit
actitiosas
Factiose adiose
cerastibula
Scobina Scobs
gralator
Argutū
prefica
Coclitēs
ocles
Intēpesta
Tempetes
Temo

notasse quedā in celo signa que p̄ter alia erāt i signia.
atq; ad aliquē usū culcture tēpus designādū conueni
re aduertebat̄: equi signa sūt: has septē stellas gre
ci ut homerg uocat & pp̄iquū equi signū
booten: nostri eas septē stellas boues & temones &
pp̄e eas axem. Triones enī & boues appellat̄ a bu
bulcis: etiā nūc maxime cū arāt terrā: e quis ut dicti
ualētes glebarii qui facile pcindūt glebas sic omis
qui terrā arabāt a terra Terriones: ūde Triones ut
dicerēt de tritu. Temo dict⁹ a tenēdo is enī conti
net iugū & plaustrū: appellatū a parte toti⁹ ut mul
ta posūt. Triones dicti septē q̄ ita site stelle ut terne
trigona faciāt. Aliquod lumē Iubar ne i celo cerno
Iubar dicit̄ stella Lucifer que in summo habet lumē
diffusū: ut Leo incipite Iubā huī ortus significat
circiter eē extrema noctē. Itaq; ait pacui⁹: ex orto
iubare noctis de curso itinere: Apud Plautū in pa
rasito pigro: Inde hic dene potus primo crepusculo
Crepuscum dictum a Sabinis & id dubium tem
pus noctis an diei sit. itaque in condalio est: Tam
crepusculo fere ut ament: Lampadas accendite: I
deo dubie res crepere dicte. In Trinummo Con
cubium sit noctis. priusquam postremū peruereris
Concubium a concubitu dormiendi causa dictum.
In asinaria uidebitur factum uolo ad redditum con
ticinio: Conticinium puto a conticiscendo dictum
siue ut Opili⁹ scribit ab eo cū oticuerūt hoīes nūc
de his reb⁹ que adsignificat aliqd t̄ps cū dicūt aut
fiūt dicā: Apud Acciū: reciproca tēdēs neruo eqno
cōcita tela: Reciproca ē cū uñ qd pfecit̄ redit: eoq;
ab accipe reciprocare fictū aut q̄ poscere progare
Dictū apud Plautū. aut occidēs uersum nō puersus

bootem
boues Temones
glebarii
Temones
Triones
Iubar
Iubam
Crepuscūlū
crepere
Concubū
Conticinio
reciproca
postere

cedit quasi cācer solet: dic̄t ab eo q̄ in id q̄ ē uersus.
& ideo qui exit in uestibulū q̄ ē ante domū: pdire &
pcedere quod cū lenio non faceret sed secūdū parie
tem transuersus iret dixit ut trāsuersus cedit q̄ si cā
cer non puersus ut hō: Apud Enniū Andromache
nom̄ qui indidit recte ei indidit: Itē qua ppter paris
pastores nūc alexādrū uocāt. Imitari dū uolū Eu
ripidem & ponere ethimon est lapsus: Nam Eu
ripides q̄ greca posuit ethima sunt aperta: Ille ait
Ideo nom̄ additū. Andromache q̄ Andromachete:
Hoc Ennii quis pōt intelligere. Inuersū significare
Andromache nom̄ qui indidit recte ididit: aut Alex
andrum ab eo appellatū in grecia qui paris fuisset: a
quo Herculē quoq; noiātū. Alexicaton ab eo q̄ de
fēsor eēt hoīnū: apud Acciū Iāq; aurorā rutilare pro
cul cerno: Aurora dicit̄ ante solis ortum: ab eo q̄ ab
igne solis tum auro aer aurescit: q̄ addit Rutilare ē
ab eodem colore: Aurei enim rutuli: & inde etiam
mulieres ualde ruffe rutile dicte: apud Terentium
Scortatur potat olet unguentū Demeo: Scortari ē
sepius meretriculā ducere que dicta a pelle id enī nō
solum antiqui dicebant Scortū: sed etiā nūc dicim⁹
Scorta ea que secorio. ac pellibus sūt facta: Inde ali
quid sacrī ac Sacellis scriptū habemus: Neq; Scor
teum adhibeatur: Ideo ne morticinū quid adsit: In
Atellanis licet animaduertere Rusticos se adduxis
se pro Scorto pelliculam: Apud Accium: Multis
nom̄ uestrū numenq; ciēdo. Numen dicunt eē Im
periū dictū ab nutu: omīa sūt ei⁹: Impiū maximū
eē uideaēt: Itaq; In Ioue hoc & Homerg: & ali⁹ ali
quotiēs: apud Plautū sinnū epitira estur i sane: Bene
epitirū uocabulū ē cibi. quo frequēt⁹ Sicilia q̄ Italia

vestibulū
prodire
predere

paris
Alexandrū

ethima

Alexicaton
hercules

Aurora
rutilare

rutile
Scortari

Scortū

Numen

epitirū

Vehementer. Insane. euax
 Lymphatā effutū
 Nympha
 lympholentos
 lymphatos
 Bacha. Jurgiu
 Alcyonis lis
 Alcedo
 Dies Alcyonios
 ritu
 rite roste
 Comiter
 Comis
 Cicurare
 Cicur
 ueturii cicurii
 Cicum
 Ferme

usa: id uehementer cū uellet dicer e dixit ī sane q̄ i-
 sani faciūt omnia uehemēter. Apd Pacuuiū Flexa-
 nimat aquam Limphatā dicit a. Limpha-Nimpha ut
 q̄ apud grecos Thetis: Apud Enniū Er̄ thetis illi
 mater in gretia cōmota mente quos lympholentos
 appellant: ab eo lymphatos dixerunt nostri. Bachus
 liber & eius Comites Bache: & Vinum in hispania
 Baca origo in his omnib⁹ greca: ut apud Pacuuiū
 Alcyonis ritu litus peruolgans furor: Hec enī auis
 nūc grece dicit Alcyon. a nostris Alcedo h̄ hieme
 q̄ pullos dicit trāquillo mari facere. Eos dies alcyo-
 nios appellāt: q̄ est in uersu altionis ritu: idest eius
 instituto: ut cū aruspex p̄cipit ut suo quisq; ritu sa-
 crificiū faciat: & Nos dicimus xii uiros greco ritu
 sacra nō romano facere. Quod enī fit rite Id ratū ac-
 rectū ē ab eo Accius Recte pfectus sacris uult ac-
 cipi: apud Enniū si uoles aduertere comiter mōstra-
 bit. Comiter hilare ac lubenter cuius origo grece co-
 mos. inde comis actio latīne dicta: & i grecia ut qdā
 dicūt Comediā: apud Aticiliū cape. cede. lide. come.
 crede. cape uñ accipe sed hoc i pximo libro tractan-
 dum. Apud pacuuiū: Nulla res neq; Cicurare: neq;
 mederi potis est neq; reficere. Cicurare mansuefa-
 cere: quod enim a fero discretum id dicitur Cicur:
 & ideo dictum Cicur ingenium obtineo mansuetū
 a quo ueturii quoq; nobiles cognosati Cicurii: In-
 natū a cito Cicur: Cicū dicebāt membranā tenuē,
 que ē ut in malo punico discriminē a quo eē plaut⁹ di-
 cit qđ uolet densum cicū nō inter duo: apud Neuiū
 Cicū uenire uideo. ferme iniuria. Ferme dicit quod
 nūc fere utrunq; dictum a ferendo: q̄ id quod fertur
 est in motu atq; aduentat. Apud Plautum Euax

euax

Iurgio uxorem tādem ab regia Ianua Euax uerbū
 nihil significat: sed effutū naturaliter est: ut Apud
 Enniū Hebe ipse clipeus cecidit: Apud Enniū Heu
 mea puella spe quidē id succenses tibi: Apud Pōpi-
 lium Heu qua me causa fortuna infeste premis: q̄ att.
 Iurgio idest litibus itaq; quibus res erat in contro-
 uersia ea uocabatur Lis: Ideo in actionibus uidemus
 dici: quā rem siue militē dicere oportet: ex quo licet
 uidere Iurgare ab Iure dictū. Nā quis Iure litigaret
 a quo obiurgat is q̄ id facit iuste: Apud Lucretium
 atq; aliquos ibi ab rebus clepsere foro. qui clepsere di-
 xit. ūde etiā alii Clepere idest corripere quoq; origo
 a clam ut sit dictum. Clapere & ex ea cōmutatio ut
 multa & factū Clepere: potest a greco dictū Cleptin.
 Apud Matiū Corpora graiorū merebar mādier igni
 dictum. Mandier a mandendo unde Māducari: a quo
 In Atellanis Obsonium uocant Māducum Apud
 Martinum Obseni interpres funestiq; omnis au-
 tor: Obsenū dictum ab scena: Ea ut greci aut Ac-
 cius scribit scena in pluribus uerbis. a. ante. e. alii po-
 nunt alii non: ut quod partim dicūt sceptrū partim
 scaeptrū. Alii faeneratricē alii feneratricē: sic Fae-
 niseca & feniseca a quo rustici: Pappū Mesium non
 Maesum: Aquo Lucilius scribit: Cecilius ne rusti-
 cus fiat quare turpe ideo ob sedum q̄ nisi in Scenā
 palam dici non debet: potest uel ab eo q̄ puerilis tur-
 picula res in collo quedam suspēditur: ne quid obsit
 Sceue causa: inde Sceuola appellat⁹: Sceua sinistra
 q̄ que sinistra sunt bona auspicia existimantur a quo
 dicunt Comitia: aliudue qđ sit: aut sinistra que nūc
 est: id a greco: est q̄ hi sinistrā uocant Sceam. quare
 quod dixi Sceuum omen est: quod unde id dicitur

clepsere
 clepere
 deptim
 mandier. Māducari
 Obsenū manducū
 ostenu
 stetu
 Feneratricē Femſe
 papū Mesū

Scene Sceuola

Steam

Osimen Omen extito. S. Apd plautū. Quia ego an
hac te amauia ualeat constitui: Itaq; heres cū consti
tuit se heredē canere & cum id ferit creuisse: Apud
eūdem Quo de sinu frequēt operā dedistis ualeat ad
siduam: Itaq; qui adeſt adſiduus ferre quē oportet:
bis frequēs opponi ſolet: Itaq; illud q̄ eedem mul
ercule dicunt quidem nos p̄tio per tāti eſt frequen
tare: Ita in prandio nos lepide ac nitide accepisti: ap
paret dicere: facile eſt ut curare ut adſim. cū iā bene
nos accipias. Apud Enniū. Decretū ē stare corpora
telis: hoc ubū Enniī dictū a fodēdo a quo foſſa: apd
Enniū Vocibus concide faxſin & obrutus. Muſſa
re dictum q̄ muti non amplius q̄ muſ dicūt: a quo
idem dicit q̄ minimum eſt: neq; ut aiunt ni facere au
dent apud Pacuuiū dicitur moneri ne meliora: atq;
amentiā auerruncassint a Vertendo Auerrūcare: ut
deus qui meis rebus p̄fet auerrimcus: Itaq; ab eo
p̄carī ſolet ut picula auertat. In aulularia. Pipulo te
diſſertā an edis ideſt cōuitio declinatū a pictu pul
lorum. Multa ab animalium uocib⁹ translata in ho
mines partim que ſunt aperta partim obſcura. per
ſpicua ut Ennii: Animus cum pectore lactic. Pla
uti gannit odiosus omni tote familie. Ceciliī Tantū
rem dibalare pro nilo ut habuerit. Lucilii Hec nūq;
rudet ex roſtris atq; ei litabit eiusdem quantū hini
tum atq; equiti cū minus aperiant portu ab lupo uo
lutare ululantis. Ennii Auitulo Tibicina maximo
labore mugit: Evidem. A. boue Clamorē Bouātes
Evidem a Leone paſsam facere fremendi. Equi
dem abedo clamor ad Celum uoluendus per ethē
ra uagit ſueta. Frendice Frunde Frutimi ſua inter
Macius in caſina aſringuilla. Quid fringuatis

creuiffe

Affiduus

freqntare

foſſa

faxſin
Muſſa

Auerruncare

Dibalare

hinitus eq̄z

Frendice. frūde.
frutimi fringuilla
fringuatis

pipulo

gannit

Voluntare
mugit
bouantes
fronendis
clamor
VagitLingula
Vitulantes

quid istuc tā cupide cupis ſues auoluerat. Ita trade
deq; in re neq; in iudiciū Esopi: nec theatri tritides i
colace nexū. Manilius ſribit om̄e q̄ per librā & es
gerif in quo ſint mancipia. Mutius que pes & libra
fiāt ut obligent p̄terq; mancipio det: Hoc Verrius
flaccus eē ipsū uerbū ostēdit de quo querit. Nam idē
q̄ obligatur per librā neq; ſuū fit inde nexus dictū
Liber qui ſuas operas in ſeruitute p̄ pecunia quā de
beat dū ſolueret nexus uocatur: ut ab ere Oberatus:
Hoc. C. pollio uocare Sylla dictatore ſublatū ne fi
eret: & om̄is qui bonā copiā Iurarēt ne eſſent nexi
dissoluti: In Caſina Mefſes ſiue q̄ lubet id facias q̄n
tibi domi deliquiū ē dictū ab eo qđ deliquāda nō ſūt
ut turbida que ſūt delinquāt ut liquida fiāt: Aureliq;
ſribit deliqū eē a liquido: Claudiq;. ab eliquato. Siq;s
altrū ſeq; malet hēbit auctore Ceciliū: Per leticiā
liquit animus aliquādo liquitur ſictum: Multa apd
poetas reliq; eē uerba quoꝝ origines poſſint dici nō
dubito: ut apud Neuiū in Eſiona Enim uero gladii
Lingula a lingua In clafidio: Vitulātes a uitula: In
dolo. Caperata fronte a capre fronte: In Demetrio
Persibus aperite: Itaq; ſub hoc glosſema callide ſub
ſribūt In Lāpadione Protinā a ptinus cōtinuitatē
ſignificās. In Agidone Caudacus ſuavis tam & ſi a
magris accepim⁹ māſuetū: In Romulo ſpōſus con
tra ſpōſū rogaq;: In Iſtiginatia. p̄bita a p̄bendo ut
ſit tutū: q̄ ſint remedia in collo pueris: In Terinio
Conficeāt a confuto: Conuenire dictū: In Tarētil
la Pacuuiī: Ab luce Illuſtre. i Trucularia. Ex bolas
& lillas quaffant eiciūt a greco uerbo ex bole ictū. In
bello punico. Nec ſatis ſarrire ab ſerra dictum .i.
aperire. hinc et Sere. qua remota foreſ panduntur

Trides
Manapuinexus
oberatusDeliquiu
liquida
eliquatoCaperata
protina, ptinus
Caudatus

prebita

Conſeſtant p̄futo
Conuenire
lustrare
exbola lillas
Sanire aperire
Sere

Excusatio

Sed quoq; uereor ne plures sint futuri q; de hoc genere me q; nimium multa scripseric rep̄hendant: quāq; relinquerim quedā accusent: ideo potius iam rep̄imedum quā p̄ducendū puto eē uolumē: Nemo rep̄hesus qui esegete ad spicilegiū relinquit stipulā. Quare institutis sex libris quēadmodū rebus latina nomina essent inposita ad usum nostrū. E quis tris scripsi. P. Septimio qui mihi fuit Questor: tris tibi quoq; hic est tertius Priors de disciplia uerboꝝ originis Postiores de uerboꝝ originibꝫ: In illis que ante sunt. In primo uolumine est Que dicātur. Cur ethimologie neq; an sit neq; ea utilis sit. In secūdo que sint cur & ea sit: & in illis sit. In tertio Que forma ethimologie: In secūdis tribus quos ad te misi Itē generatum discretis: primū in quo sunt origiēs uerboꝝ: locoꝝ: & earū rerū que in locis eē solent: Secūdum quibus uocabulis tēpora sint notata & ee res que in tēporibus fiunt: Tertius hic in quo a poetis item sumpta utilia que dixi in duobus Libris soluta oratione. Quocirca quoniam Omnis operis de lingua latina tris feci partes: primo quēadmodū uocabula imposta essent rebus: Secūdo quēadmodū in casus declinātur: Tertio quēadmodum coniungentur prima parte perpetrata: ut secūdam ordī possimus huic libro faciam finem

Finis Trium Librorum
lingue latine Ad Ciceronem

S p̄t legū

M. terentii Varronis Analogie liber prim⁹.

Quomodo oratio natura tripartita eēt ut superiorib⁹ libris ostendi. eius prima pars: quemadmodum uocabula reb⁹ essent imposta. Secunda quo pacto de his declinata in discriminā ierunt. Tertia: ut ea inter se ratione coniuncta sinā efferaat. Prima parte exposita. de secunda incipiam hinc ut propago omnis natura secunda: q; prius illud rectum: unde ea sit declinata. Ita que declinatur in uerbis rectum homo obliquū hominis: quod declinatum a recto. De huiusce multiplici natura discriminū ore sunt hec. Cur & quo: & quēadmodum in loquendo declinata sunt uerba: de quibus duo prima duabus causis per curram breuiter: quod & tum cū de copia uerborū scribam erit retrāctandū: & quod de tribus tertium quod est habet suas permultas ac magnas partes de clinatio inducta in sermones: non solum latinos: sed omnium hominum utili necessaria de causa. Nisi enim ita esset factū: neque dicere tñ numerū uerborum possemus. Infinite enim sunt nature: in quas ea declinantur: Neq; que dīdicissemus ex his: que inter se rerum cognitio esset apparent. At nūc ideo uidemus: quod simile est: quod propagatū: Legi ut declinatum est: duo simul apparent: quodammodo eadem dici et non eodem tempore factū. Ut si uerbi gratia Alterum horū diceretur. Priamus. alterū Hecuba nullā unitatem adsignificaret que apparet in lego & legi & in priamus priami: ut in hominibus quedam sunt cognationes & gentilitates: sic in uerbis: ut enim ab Emilio homines orti Emilii

propago
rectus homo
obliquus hominiſ

Dūiſio dīcendoz

ac gentiles: sic ab Emiliis nomine declinate uoces in gentilitate nominali ab eo enim qđ est impositum recto casu Emilius orta Emilius Emilius Emilius & sic relique eiusdem: que sunt stirpis. Duo igitur omnino uerborū principalia: Imposito Alterum ut fons: Alterum ut riuus. Impositia nomina esse uoluerunt quā paucissima quo cicius ediscere possent. Declinata quā plurima: Isto opere fasciū omnes: quibus aduersum opus esset diceretur ad illud genus: qđ prius historia opus est: nisi descēdēdo enim aliter id non peruenit ad nos: ad reliquū genus: qđ posterius: ars: ad quam opus ē paucis preceptis: que sunt brevia que enim ratio in uno uocabulo declinare dicteris in infinito numero nominū ut possis. Itaq; nouis nominibus allatis consuetudinem sine dubitatione eorum declinamus. Statim oīs dicit populus. Etiam nouitii seruenti in magna familiā cito omniū conseruorū omnis recto casu accepto in reliquos obliquos declinant: q̄s non nūq; offendunt. Non est mirū & nilla q̄ primi nomina imponuerunt rebus fortasse: an in quibusdam sint lapsi. Voluisse enim putat singularis res notare: ut ex his in multitudine declinaretur ut est ab homine homines: sic mares liberos voluisse notari: ut ex his feminē declinarentur: ut est a Terentio. Terentia: sic in recto casu quas imponerent uoces: ut illinc essent future. quo declinarēt. Sed hec in omnibus tenere ne quissem: q̄ & una dicūt scope: & mas & femina aquila & recto & obliquo uocabulo uis. Cur hec non tā sit in culpa q̄ putant pleraq; soluere non difficile. Sed nūc n̄ necesse non enī q̄ potuerint assequi: sed qđ uoluerint ad hoc q̄ propositum refert: q̄ nibilo-

Divisio 2.

Impositia

Declinari

a Terentio: Terentia

minus declinari potest ab eo q̄ imposuerūt scope scopa: quam si imposuisset scopa ab eo scope sic alia Causa: inq̄ cur eas ab impositis nominibus declinarent: quā ostendi sequit. In quas uoluerūt declinari aut noluerint: ut generatim ac sumatim. Item informes. Duo enim genera uerborum. Vnū secundū q̄ declinādo multas ex se parit disparilis formas: ut ē lego legis legam. sic alia. Alterum genus sterile qđ ex se parit nihil ut est: etiam uix magis cur Quarum rerum uisus erat simplex: ibi etiā uocabuli declināc ut in qua domo unus seruus uno seruilio post nomine In qua multi pluribus: Igitur ea in his rebus quoꝝ sunt nomina: qđ discrimina uocis plura. propagines plures: In his rebus: que copule sunt ac iunguntur uerba: q̄ non opus fuit declinari in plura fere singlā sunt: uno enim loro colligare possis uel hominē uel equum uel aliud qđ quicquid ē: qđ cū altero potest colligari. Sic q̄ dicimus i loquēdo: consul fuit Tullius & antonius eodē illo & omnis binos consules colligere possumus. Vel dicam amplius oīa nomina atq; ideo etiā oīa uerba cū fiunt tunc ex una sillaba illud & maneat unū. quare duce natura: si que imposta essent uocabula rebus: ne ab oībus his declinatus putarēt: quorū generum declinationes oriūtūr

scope

3. divisio

Partes oīoīs sunt due. si itē: ut Dion in tris diuiserimus partes: Res. que uerbis ad significant. Vna: que ad significat casus. Alterā que tempora. Tertia que neutrum: De his Aristoteles duas partes oīoīs eē dicit. Vocabula & Verba ut hō & equus & legit & currit: utriusq; generis & uocabuli & uerbi. quedā p̄ora & quedam posteriora.

Aristoteles

Priora: ut hō scribit. Posteriora: ut doctus & docte
Dicuntur. n. homo doctus & scribit docte: hec sequitur
& locus & tēpus: q̄ neq̄ hō nec scribit pōt sine loco
& tēpore esse: ita ut magis sit locus hōi cōiunctus.
tempus scriptioni. Cū de his nomē sit primū. prius
. n. nomē ē q̄ uerbū tēporale & reliq̄ pesterī q̄. no-
men & uerbū. prima igit̄ noīna: quare de eoꝝ declin-
atione q̄ de uerboꝝ añ dicā. Noīna declinātur aut
in eaꝝ reꝝ dīserīmina quaꝝ noīa sunt: ut a Terētius
Terēti: aut in eas res extrīnsecus: quaꝝ ea noīa non
sunt: ut ab equo equito. In sua dīscrimīa declināt aut
pter ipī rei naturā: de quo dn̄: aut ppter illius q̄
dicit ppter ipīus rei dīscrimina: aut a toto: ut ab ho-
mine: homūculus: a capite capitulū: ppter multitu-
dinē: ut ab hōiē hōiēs. Ab eo q̄ alii dicūt Ceruices:
& id Ortensius In poēatis. Ceruix que a parte declin-
ata aut a corpore: ut Māma māmose: a manu' ma-
nubria. alia ab aīo: ut a prudētia prudens. ab ingenio
ingeniosus. hec sine agitatioñib. aut ubi motus
maiores: Itē ab aīo: ut a strenuitate & nobilitate stre-
nui & nobiles: Sic a pugñdo & currēdo pugiles &
cursores: Vt alie declinatioñis ab aīo: alie a corpe sic
alie: que extra hōinē: ut pecuniosi agrarii: q̄ foris pe-
cuuia & ager ppter eoꝝ: q̄ dn̄. Sūt declinati casus:
uti is: q̄ de altero diceret distinguere posset: cū uo-
caret: cū daret: cū accusaret: sic alia eqdē dīscrimīa:
que nos & grecos ad declinādū duxerūt: Sine cōtro-
uersia sunt: quīq; q̄ uoceſ: ut hercules quēadmodū
uocetur: ut hercules quo uoceſ ut herculē cui uoceſ
ut herculi: cuius uoceſ ut herculis. propter ea uerba
que erant pinde ac cognominata: ut prudēs cādīdus
strenuus. q̄ in his preterea sunt dīscrimīa propter

icreñtū: q̄ mañg ſ̄ miñg i his eē p̄t: accessit dclinatiōm
gen⁹: ut a cādido cādidiq̄ cādidiſſim⁹. Sic a lōgo diui-
te. id gen⁹. aliis: ut fieret: que i eas res: que extrisecus
declināt sunt: ab equo equile. ab ouib⁹ ouile. sic alia h̄
otraria illis: que supradicta: ut a pecuña pecunios⁹: ab
urbe urbān⁹. ab atro atrat⁹. ut n̄ nūq̄ ad hoīe loc⁹ ab
eo loco hō. ut a Romulo roma: a roma romān⁹: ali-
quot moīs decliata ea: que foris. Nā a ſ̄r: q̄ a maiorib⁹
ſuis latoni⁹ & pāmides. a ſ̄r q̄ fcō: ut a p̄dando prede a
merēdo merces. Sic alia sunt: que circūire n̄ difficile.
sed qđ gen⁹ iā uideñ & alia urgeret: omitto: In ūboꝝ
ḡne: que t̄p̄a adſignificāt: qđ ea erāt tria: p̄teritū: p̄n̄s
futuꝝ: declinatio faciēda fuit triplex: ut a ſaluto ſalu-
tabā: ſalutabo. Cū itē pſonaz nā t̄plex eēt. q̄ loquereñ
d̄ quo: ad quē: h̄ ab eodē uerbo declinata: que in copia
ūboꝝ explicabūt. q̄ dictū de duab⁹ declinatiōib⁹: cur
& i qua ſit fama: tertiū qđ rellq̄t: quēamodū nūc d̄:
Declinationū ḡna ſūt duo: uolūtariū & naturale. uo-
lūtariū ē: quo ut c9q; tulit uolūtas declinavit. ſic tres
cū emerunt ephesi ſinglōſ ſeruos: nōnūq̄ aliq̄ declinat
nom̄ ab eo q̄ uēdit artemidor⁹: atq; artemidorū app̄l
lat: aliq̄ aut regiōe: q̄ ibi emit ab Ionia: Ionā. aliis qđ
ephesi ephesiū: ſic aliq̄ ab alia aliqua re: ut uifū ē coñ
nālē declinationē dico: qđ n̄ a ſinglōꝝ orit uolūtate
ſed aut coi oſensu. Itaq; oēs i pōſitīſ noib⁹ eoꝝ. item
declināt cas⁹ atq; eodē mō dicūth⁹ artemidori & h⁹
Ionis & h⁹ ephesi: ſic i casib⁹ aliis cū utrūq; n̄ nūq̄
accidat: & ut i uolūtaria declinatione aieduertañ: nā &
i n̄alī uolūtas que e9moī ſint apieñ ifra: q̄ utraq; d̄-
clinatione alia fiūt ſimilia de eo greci latiniq; libros
ſecerunt m̄tros. ptinet cū alii putarēt in loquēdo ea
uerba ſeq̄ optere: que a ſilib⁹ ſilr eēnt decliata: quas

a quo equile
a quibz equile

prede-

REFERENCES

Dinisio Tempor
phonaz dinisio

Declinationis omnia duo

Analogia

Anomalia
analogia

Diversi libri et fragmenta

一一〇

22 - 37

multebris Tunica stolla
palii Veriusq[ue]

appellat analogias: alii cū id negligendū putarent
ac poti⁹ seqnādā sīlitidinē: que ī ɔſue iudine ē quā uocat

.cū ut ego arbitror utqe sit nobis sequndū
qde declinatione uoluntaria sit Anomalia: in fali magis
Analogia: de qbo utriusqe granis declinationibo libros
faciā bisteros. proris tris de eaz declinationū discipli-
na: posterioris ex eis discipline ppaginibo: de proibo
pmo erit hic: que con silitudinē declinationū dicant: Scđo
que otra dissiliitudinē: Tertio de silitudinū fora
de qbo que ex piero singlis tribo: aut de alteris totidē
scribere ac diuidere incipimo: Incipiā qd huiuscē libri
ē dicere con eos. qd silitudinē sequuntur que ē: ut in etate
puer: ad senē: ad anū in berbis. ut ē scribo scribā. dico
dicere: Prio con uniuersam analogiā. din tū de singlis
ptibo a natura sermo sit icipiā: ois orō cū debeat diri-
gi ad utilitatē: ad quā tū deniqe puenit: si ē aperta &
breuis que petimo: qd obscurio & longio orator est
odio: & cū efficiat apta: ut intelligat breuis: & cito in-
telligat: & apta osuetudo breuē tepantia loquētis &
utqe fieri possit sine analogia: nihil ea operē. neqe. n.
utqe herculi an herculis clauis dici opteat. si doceat
analogia: cū utqe sit in osuetudine non negligēdū: Sunt
qd eque sunt & breuia & apta. preterea qd his utilita-
tis cā queqe res sit iucta. si ex ea qs id sit osecuto: apli-
qe ea scrutari: cū sit nimiū ociosi: & cū utilitatis cā
uerba ideo sint iposita rebo: ut ea significet: si id oseque
mur una osuetudine nihil predest analogia: accidit qd
quecūqe cā usqe ad uitā sint assūpta: In his non utilitatē
querere non silitudinē. Itaqe in uestitu cū dissimillima sit
uirilis toga tunice miebri: stola pallio: tn in equibilitatē
habc sequntur: nihil om̄ing*i* edificiūs: qd non uidemus hab
atriū silitudinē & cubiculum ad equale: qd

Ariū

tū p̄pē utilitatē i his dissilitudinēs poti⁹ q̄ silitudinēs
seq̄mūr. Itaq; & hiberna triclinia & estiuā n̄ itē ualua-
ta & fenestrata facim⁹: Quare cū in uestitu edificiis:
sic i supellecstile:cib⁹:ceteris oib⁹ que us⁹ ad uitā sunt
assumpta dñetur. Ieqlitas.in sermone quoq;: q̄ ē us⁹
causa i stitut⁹ ea n̄ repudianda:qd si qs duplice putat
ēē summā:ad quas metas nature sit pueniēdū in usu
utilitatis & elegantie:qd n̄ solū uestiti eē uolum⁹ ut
bi tem⁹ frig⁹:sed et ut uideamur uestiti esse honeste.
n̄ domū h̄re:ut sim⁹ i tecto & tuto solū:q̄ necessitas
ɔtruserit.sed et ubi uolūtas retineri possit. nō solum
uasa ad uictuhabilia.sed & figura bella atq; ab artifi-
ce qđ aliud hoī:aliđ hūanitati satis ē: Quouis sitiēti
poculū hoī idoneū humanitati si bellū p̄ay.sed cū dis-
cessum & ab utilitate ad uoluptatē:tū i eo ex dissilitu-
dine pl⁹ uoluptatis q̄ ex silitudinē sepe capit. quo noīe
& gemia oclauia dissilīr pollent:& lectos n̄ omēs pars
magnitudine ac figura faciūt:qd si eēt analogia petē-
di i supellecstile:oēs lectos h̄rem⁹ domi ad unā formā
& aut cū fulcro aut sm̄ eo:nec tū ad tricliniarē gradū
n̄ itē ad cubicularē:neq; poti⁹ delecterēur supellecstile
distincta que eēt ex ebore alisq; reb⁹ disparib⁹q; fi-
guris q̄ grabattis analogon:ad silēm formā plerunq;
eadē materia siūt:Quare aut negandū nobis disparia
eē Iocūda:aut qm̄ necesse ē cōfiteri dicēdum uerboꝝ
dissilitudinē:que sit i cōsuetudine n̄ eē uitandā:qd si a-
nalogia stamenda ē nobis:aut ea obseruāda ē:que ē in
cōsuetudine:aut que n̄ ē:Si ea:que ē:seq̄nda ē:pceptis
nihil op⁹ ē:qd cū cōsuetudinē seq̄mūr:ea nos sequēt:
Si que n̄ ē i cōsuetudine querem⁹: ut qſq; duo uerba
i quatuor formis finixerūt: siſ ſquis h̄ nolem⁹ tū eēt
sequēda:ut Iupiter: Maspiter: q̄s ſi q̄s ſeruet analogi-

*Tridinia
valuata
fenestrata*

Conclavia

fulvū
Trichinans gradus

grabatis

Jupiter *maspiter*

as pro iſano sit rephend9. nō ergo ea est sequenda. qd si optet id est: ut a ſili9 ſilr omia declinent uerba. ſe q tur ut ab his ſili9 diſſimilia debeat fingi. qd nō fit. Nā & ſili9 alia fiunt ſilia: alia diſſilia: & a diſſilibus: ptī ſilia: ptim diſſimilia: a ſimili9 ſilia: ut a bono & malo: bonū malū a ſili9 diſſilia: ut a lup9 lep9: lupo le pori Cōtraria a diſſilib9 diſſilia: ut pā m9: paris: pāmo. paria diſſilib9 ſimilia: ut Iupiter Louis ioui: Eo etiā magis analogicos diſſilia fingūt. Sed etiā ab iisdē uocabulis diſſilia: Neq; a diſſilib9 ſilia: sed etiā eadē ab hisdē uocabulis diſſilia figi appetet. qd cū due ſint albe ab una dicunt albani: ab altera albenses. cū trine fuerit athene. ab una dicti athenei: ab altera athenēſi. a tertia atheneopolite. Sic ex diuersis uerbis m̄ta fac ta ī declinādo ī ue niunt eadē: ut cū dico a Saturni: luo luā: & a ſoluēdo abluo ablua. Oia fere nr̄a. oia liberalia & muliebria. multitudinis cū recto caſu fiunt diſſilia: cū dandi ſilia: ut marces terentii. femine terētie. eadē ī dandi uiris terētiis & mulierib9 terentiis. Diſſimile Plaut9 & Plauti9: & cōe: ut h9 plauti & plauti. deni q; ſi ē analogia: qd ī m̄tis uerbis & ſilitudo uerborū ſeq̄t: qd ī plurib9 ē diſſilitudo: ut n̄ ſit ī ſermone ſeq̄n da analogia. poſtremo ſi ē ī oīone: aut ī oib9 e9 ptib9 ē: aut ī aliquā eē paꝝ & ī oib9 n̄ ē: in aliqua eē paꝝ ē: ut albū eē: ethiopē eē. nō ſatis ē: qd ht cādidos dētes: non ē ergo analogia: cū a ſili9 uerbis: que declinan̄t: ſilia fore pollicēt: q analogias eſſe dicūt: & cū ſimili: letū deniq; dīcētes ſe uerbo uerbu ex eodē ſit genere eadem figura trāſitū de caſu: ī caſum ſilr oſtēdi poſſit. q; hec dicūt utrūq; ignorāt: & ī quo loco ſilitudo de beat eſſe: & quēadmodū ſpectari ſoleat: ſilē ſit necne: que cū ignorāt: ſeq̄t ut cū analogiā dicere n̄ poſſint

56
90
Vox
sequi debeat m9. Quero eni uerbū utrū dicāt uocem: q; ex ſyllabis eſt fiſta eam: quam audimus. an quod ea ſignificat: quā itelligimus. an utrūq;. ſi uox uoci eē debet ſimilis nihil refert: qd ſignificat mas: an femina ſit & utrū nomen: an uocabulum ſit: qd illi intereffe dicūt Si illud: qd ſignificat debet eē ſimile Theona & Theona quos dicūt eſſe pene ip̄i geminos iueniūt eſſe diſſimiles: ſi alter erit puer: alter ſenex: aut unus alb9 & alter ethiops. Itē aliqua re alia diſſimile. Si ex utraq; pte debet uerbum eē ſimile: nō cito iueniet qui in alterautra re claudicet. nec p perna & alfaena erit ſimile: qd alteꝝ nomē uiꝝ: alteꝝ ml̄ierē ſignificat Quare quoniā ubi ſilitudo eē debeat: nequeūt oñdere imprudētes ſunt: qui dicunt eē analogias: alteꝝ illud qd dixi: quēadmodū ſimile expectari oppteret ignora rare appetet: ex eoꝝ precepto: qd dicūt. cū trāſierit e nominandi caſib9 in eos quos appellant uocandi: tū deniq; poſſe dic̄i rectos eē ſimilis: aut diſſimilis. eē t. n. ut ſi quis Menechinos geminos: cū uideat dicat ſe n̄ poſſe iudicare ſimiles ne ſint: niſi qui ex hiſ ſint natū ſiderarit: nūc diſcrepat inter ſe nihil inq;: quo magis minusue ſit ſimile. qd oferascū altero ad iudicandum extrīſec9 opporet ſummi. Quare cū ignorarēt: quēadmodū ſilitudo debeat ſummi: de analogia dicere nō poſſunt. hec apti9 dixiſſem niſi breui9 eo nunc mallē qd ifra ſunt plani9 uſurpāda: quare qd ad uniuersam uerboꝝ nomen attinet ht attigisse mō ſatis ē. qd ad p̄tis ſinglās oīonis deinceps dicā. quaꝝ uis: qm̄ ſunt diuīſioes plures: n̄c ponā potiſſimū. Itē qua diuidit oīo ſeruāda: ut natura ī quatuor ptis: Vnā que ht caſus: alterā que ht t̄pā: & tertia que ht neutꝝ: & quarta ī q̄ ē utꝝq; haſuocat qdā appellādi: dñdi: aminculādi:

Diviſio oīomis
nomens
Verū
aduerbiū
ptiſiū

2ª diuinis p̄tin

iungendi: appellādi dicitur ut hō: & nestor: dicēdi ut scribo & lego. Iungēdi ut q̄ adminiculandī: ut docte & cōmode: Appellādi partes sunt quatuor e q̄s dicta a quibusdā pro uocabula: que sunt ut quisq; uocabula ut scutū ut gladiū: noīa ut Romulus rem⁹: Pronoīa ut hic hec: duō media dicunt̄ noīatis: p̄ma & extrema articuli: Primū gen⁹ est ifinitum: Secundū ut ifinitū Tertiū ut effinitum: Quartū finitū: hec singulatim triplicia esse debent: quod sexum multitudinē casum sexus utrū uirile: an muliebre: an neut̄ sit: ut doctus docta doctū: multitudinē unū: an plura significet: ut hic hi hec: casum utrū recto sit: ut marc⁹: an obliquo ut marco: an cōmuni ut Iouis: His dictis ptib⁹ singulas prospice quo facilīq; ēē analogias: quas se q̄ debeamus uideas: Nempe ēē oportebat uocis formas ternas: ut i hoc humān⁹: humāna: humānū. sed habēt quādam binas: ut ceruus cerua. quandam singulas: ut aper & sic multa. non ergo ēē in huiuscemōi generibus analogia. Et i m̄ltitudine: ut un⁹ significat: p̄ plures patres. sic oīa debuerint ēē bina: sed & singlaria solū sūt m̄ta ut Cicer Siser: nō. n. ab his singularis p̄ salina & balnea. neq; ab eo q̄ dicūt balneū h̄t multitudinem osuetudo: nā q̄ ē: ut p̄diū balneū: debuerit ēē plura ut p̄dia balnea: q̄d nō ē: nō ē ergo in his quoq; analogia Alia cas⁹ h̄nt & rectos & obliquos: alia rectos solum alia mō obliquos h̄nt utroq; ut Iuno Junonis. rectos mō ut Iupiter maspiter: obliquos solū: ut Iouis Iouē. nō ergo in his ē analogia. Nunc uideam⁹ in illa quadripartita: p̄mū si ēēt analogia: ut i his trib⁹ articulis ut ē q̄s: quē: cōg: sic diceref: qua quā cūg: & ut ē a q̄s cui: sic decerēt qua que. nā ē p̄portione simile: ut dee

bone que sit: de ea bona que ē: & ut ē quē q̄s: sic quis ques: quare q̄d nunc d̄r: qui hoīes: dici oportuit ques: Preterea: ut ē ab is ei sic ab ea ee diceret: q̄d nūc d̄x ei p̄nūtiaref: ut i his uiris sic eis m̄herib⁹: & ut ē i rectis casib⁹ ea: id i obliq; eēt eīg & his. nūc n̄ mō in uirili sicut in muliebri d̄r eīg. sed etiā i neutrī articulis: ut eīg uiri: eīg mulieris eīg pabuli: cū discriminēt i rectis casibus: is ea id: de hoc genere part⁹ tetigi: q̄d libra rios h̄ spōsiora idulgēt⁹ elaturos putauit Denoīatiuis q̄ accidūt proxime ad finitam naturam articulorum atq; appellant̄ uocabula: ut homo & equus. eorum declinationū genera sunt quatuor: Vnū nominandi ut ab equo equile: alterū casuale: ut ab equo equū: tertiu augendi: ut ab albo albius: quartū minuendi: ut cista cistula: Primum genus ut dixi id est cum aliqua parte orationis declinata sunt recto casu uocabulum: ut a balneis balneator: hoc fere triplices habet radices: quod & a uocabulo oritur: ut a uenatore uenabulum & a nomine: ut a tibure tibur. sed a uerbo & a currēdo cursor: In nullo horum analogiam seruare uidebis primum cum dicatur: ut a boue & a sue ouille & suille sic a boue bouile non d̄r: & cum simile sit auis & ouis neq; dicitur: ut ab aue auiarium: ab oue ouile: ab aue auile non est: neq; ab oue ouiarium: & cum debuerit ēē: ut a cubatiōe cubiculū sit: a sessione sediculū nō ē. Quoniā taberna ubi uenet uinū: a uino uīaria: a creta cretaria: ab unguento unguētaria d̄r: Analogicon si ēēt uocabla. ubi caro uenit carnaria. ubi pelle pellaria ubi calcei calcearia diceref: nō laniena: ac pelleuina: & sutrina. Et sicut est ab uno unica trib⁹ trini: a quatuor quadrini: sic a duobus diuni. non bini diceretur necnō ut q̄drige trige sic poti⁹ diuge: quā bige: per

cista cistula

Venabulū

cursor
omilla suille
bonile

cubatilū

Vinaria
crotaria
Ungentaria

laniena
pelleuina
Sutrina
bini
bige quadrige

multa sunt huiusce generis que quoniam admonitus
p̄spicere potest: omitto: Vocabula: que a noīb⁹ oriū
tur. si a sīl⁹ noībus sīlia eē debēt dicemus. Quoniā
gemina sunt parma alba roma parniēses. aut qm̄ est
sīlis. Roma: hola: parma dicem⁹: ut romani: holani: sic
parmani. & a pgamo ab Ilio sīl⁹ pgamen⁹ Ilieng⁹: aut
ili⁹ ung⁹. & alia mas & femia sic pgam⁹ & pgama uir
& m̄ier: & qm̄ sīlia noīa sunt asia libya dicem⁹ asia
ticos & libyaticos hoīes que uocabula dicūt: a ūbis
fiūt: ut a scribēdo scriptor a legēdo lector. h̄ quoq; n̄
seruare sīlitudinē licet uidere: ex his cū sīl⁹ dicat: ut
ab amādo amator: a salutādo salutator: a cātādo cāta
tor: & cū dicat lass⁹ sum metēdo ferēdo. ex his uoca
bula n̄ reddūt p̄portionē: quo n̄ sit: ut messor fertor.
m̄ta sunt itē i hac spē: i qb⁹ poti⁹ oſuetudinē seqm̄ur
q̄ rōnē uerboꝝ: Preterea cū sint ab eadē origine uer
boꝝ uocabla dissīlia supioꝝ: qd̄ sīl⁹ hēant cas⁹ & t̄pa
quə uocāt p̄cipia & m̄ta sint oſtraria: ut amor amo
sero seror. ab amo & eiusmoi oib⁹ uerbis oriunt p̄ns
& futuꝝ: & amās & amatur⁹: & ab eis uerbis tertius
qd̄ debet figi p̄teriti. In lingua latina repiri n̄ pōt: n̄
ergo ē analogia. sic amabor legor & eiusmoi uerbi ē
uocabl⁹m ei⁹ gn̄is p̄teriti t̄pis sit ut amat⁹ erā: sum:
ero. neq; p̄ntis & futuri ab his sit. n̄ ē analogia: p̄ferti
cū tāt⁹ numer⁹ uocabuloꝝ i eo ḡne iterierit. qd̄ di
cim⁹ i his uerbis que oſtraria n̄ h̄nt: loquor & uenor:
t̄n dicim⁹ loqñs & ueñas: locuturus & uenatur⁹ q̄
scđm analogias n̄ ē. qm̄ dicim⁹ loquor & uenor und
illa que erāt supiora emīg seruāt: q̄ cū ex his que oſtra
ria uerba n̄ h̄nt. aila efficiunt ter na: ut ea: q̄ dixi: alia
bia: ut ea: q̄ dicā: currēs: abulās: cursur⁹ abulatur⁹. ter
tra. n̄ p̄teriti n̄ sunt: ut curs⁹ sum: ambulatus sum. ne

messor
fertor

i his qdem: quā sepi⁹ p̄ fieri oñdunt seruāt analogia.
nā ut ē a cātando cātitans: ab amādo amitans n̄ est:
& sic m̄ta i his sinḡlarib⁹: sic i m̄titudinis: Sicut. n.
cātitātes seditātes n̄ dicūt: quoniā ē uocabuloꝝ gen⁹
qd̄ appellāt oſpositū & negāt oſferri id optere cū sim
plicib⁹: de qb⁹ adhuc dixi: de cōpositis ſepatī dicā. cū
a tibiis & canēdo tibicines dicūt: querit ſi a analogias
seq̄ opteat. cur n̄ a cythara & psalterio & pādura di
cam⁹ cytharicē & ſic alia: ſi ab ede & tuēdo editu⁹ ē:
cur ab atrio & tuēdo poti⁹ atritum⁹ ſit quā atrēſis.
ſi ab auib⁹ capiēdis aucepſ dicat. debuiffe aiūt ex p̄ſ
cib⁹ capiēdis p̄ſcipe pſcipe ut aucupe: ſic p̄ſcipe dici: ubi
laueſ es ferarias n̄ ere lauinas noīari: & ubi fodiat ar
gētū argētifodinas dici: neq; ubi fodiat ferrū ferifodi
nas: q̄ lapides cedūt lapicidas: q̄ ligna lignicidas non
dici: neq; ut aurifificē ſic argētificē: n̄ doctū dici i doctū
n̄ ſalſum ſulſum. ſic ab hoc quoq; fonte que p̄fluant
aiaduertere ē facile: Relinqt de casib⁹ i quo aristar
chei ſuos ſtēdūt neruos. p̄num ſi i his eēt analogia:
dicat dixiſſe oēs noīaturos & articulos h̄re totidē cas⁹
nūc alios h̄re nnū ſolū: ut l̄ras ſingulas oēs. alios tr̄is:
ut p̄diū p̄diī p̄dio. Alios quatuor: ut mel mellis melle
Alios q̄nq;: ut qnt⁹ qnti qnto qntum quinte. Alios
ſex: ut unus unius uni: unum une uno. non eſſe ergo
i casib⁹ analogias. Secūdo qd̄ Crates dicebat. cur que
ſinglos h̄nt cas⁹: ut l̄re grece n̄ dicat alpha & alpba
ti alphatos: ſi idem mihi respōdebit: qd̄ Crateti non
eſſent uocabula n̄ra: ſed penit⁹ barbara: queram cur
idē n̄ra noīa & pſay & ceteroꝝ: quos uocāt barbaros
cum casibus dicant: quare ſi eſſet in analogia aut ut
poenicoꝝ & egipciō ſuſt uocabula ſinglis casib⁹ dicēt
aut plurib⁹: ut gallorū ac ceteroꝝ: Nā dicūt ab alueſ

cātitans
Amitans n̄ est

Tibiſans
editu⁹

Argētifodinas
lapicidas
aurifificem
Inſulſ

Dixiſſe flexionū cas⁹

Crates

Barbaros

alacris. & sic alias : In q̄ scribēt dicēt: qđ poenicū sit singlis casib⁹. ideo eas litteras grecas noīari: sic grecis nra senis casib⁹: n̄ quis dicere debebat: qđ cū n̄ faciūt n̄ ē analogia. que si eēt negāt ullū casum duob⁹ moīs debuisse dici. qđ fit contra. Nā sine reprehensiōe uulgo alii dicūt i siglari: hac oui & aui: alii hac oue & aue. In m̄titudinis he puppis restis. & he puppes restes. Itē qđ i patrīo casu hoc gen⁹ dispariliter ciuitatū parētum & ciuitatiū parentiū. In accusandi hos montes fontes & hos mōtis fontis. Itē cū si sit analogia dñt a siliib⁹ uerbis silr declinatis similia fieri: & id non fieri oñdi possit despiciēdam eam eē rōnē atq̄ ostēdit. Nā qđ pōt simili⁹ eē q̄ mens: dens: gens. cū hoꝝ cas⁹ patrīc⁹ & accusati⁹ i m̄titudine sint dispariles. Nam de p̄mo fit gentiū & gentis: utrubi⁹ ut sit: a secunda mētium & mētes: ut i p̄fore solo sit id ē a tertio dentū & dentes: ut i neutro sit: sic itē qm̄ simile ē recto casu Surus: lup⁹: lep⁹: rogant nō dicant pportionē. item furo: lupo: lepo: Si n̄ respondeat silia n̄ eē: q̄ ea boce-
mus dissilr: sure: lupe: lepus. Sic enī respondere uoluit Aristarch⁹ Cratet⁹. Nā ut scripsisset silia eē phylo-
medes: herachides: melicertes: dixit n̄ eē silia: Inuocā-
do. n. cū. e. breui dici philomedē: cū. e. longo: heraclide
cum breui: melicerte: In hoc dicunt Aristarchū nō
itellexisse: qđ querere t̄: si n̄ solueret. Sic. n. ut quicqd
i obliqs casib⁹ discrepauit dicere potuit. pp̄t ea rectos
cas⁹ uoci eē silis: cū querat: duo iter se silia sint necne
n̄ debere extrinsec⁹ assummi: cur silia sunt. Itē si eēt
analogia silr ut dicūt: aues: oues: sues dicerent. Itē ut
ouiū: auiū: suiū: si analogia ē inqt. Cur populus dicit
dei penates. dei consentes: cum sit ut hic Reus: ferus
deus: sic hi: rei: feri: dei: Itē querunt si sit analogia: cum

Consentes

appellāt omēs edes deum consentū & n̄ deoꝝ oſentiū:
Itē cur dicāt mille denariū: n̄ mille denarioꝝ. ē. n. hoc
uocablū figura: ut Vatin⁹: Manili⁹: denari⁹. debet
igīt dici: ut uatinioꝝ: maniliorū: denarioꝝ: & nō equū
publiū mille assariū eē sed mille assarioꝝ. Ab uno enī
assario m̄lti assarii: ab eo assarioꝝ. Itē scđ milloꝝ rōnē
debem⁹ scđis syllabis longi⁹ hectorē: Hectorē ē. n.
ut questor: p̄tor: nestor: questore: p̄torē: hestore ques-
toris p̄toris hectoris: & n̄ debuit dici q̄ bus das q̄ das.
ē. n. ut ei his: qs. at sicut q̄ b⁹ ib⁹. cū dicāt da p̄famili-
lia: si analogias seq̄ uellēt: n̄ debuerit dicere. da p̄famili-
alias: qđ ē: ut attinie cattinie familie: sic una attinia
cattinia familia. Itē plures p̄familias dicere n̄ debu-
erit. Sed ut sisenna scribit p̄familiaꝝ neq̄ opptebat
oſuetudinē notare: alios dicere bouū greges: alios bo-
ueꝝ: & similia: alios Iouū: alios Iouerū: cū eēt ut Iouis
bouis strui: & Iouē bouē struē Ioui boui strui: nec cū
h̄ ouenirēt i obliqs casib⁹ dubitare debuerit i rectis
pp̄inqb⁹: nūc i oſuetudine aīr dicere p̄ Iouis: Iupi-
ter: p̄ bus bos: p̄ strues struis. Deinceps dicā de altero
genere uocabuloꝝ: i quo oſtētiones sunt: ut alb⁹ albi⁹
albissim⁹. In quo id analogia n̄ seruari appetet. nā cū
sit silē salsum caldū. & dicāt ab his salis⁹ calidis⁹ salissi-
m⁹ calidissim⁹ d̄buit dici: Quoniā silē ē bonū malū
ab his boni⁹ & malius bonissimū & malissimū: nonne
d̄r bonū meli⁹ optimū: In aliis uerbis nihil ē: ut dulcis
dulcior dulcissim⁹: In aliis p̄mū: ut pei⁹ pessimum. In
aliis mediū cesior cesi⁹ cesisim⁹. In aliis bia sunt. que
sint ab eadem uoce declinata & ea ita: ut alias desint
secundum & tertium: ut in hoc: Mane mani⁹ mani-
sime. Alias: ut duo prima absint: ut ab optimum op-
tius optimi. Alias ut primum & tertium desit: ut

mille denariū

bus bos
strues struis

a melus: melig melissim9. Preterea si dicereſ ſiſr: cum ſiſia eēnt: Macer: sacer: tener: & macerim9: ſacerim9 tenerim9. n̄ discreparent i his macrior & magis ſacer tenerim9: neq; alia trisyllaba fierent. & ſiſi dñareſ ſiſitudo dicerem9 ut cādidiſſim9: cādidiſſima: paupri- m9: pauprima: ſi cādidi9 cādida: paup paupa. & ut dici m9 doct9 docta: doctiſſim9 doctiſſima. Sic dicerem9 frugalifſim9 frugalifſima: frugg & fruga. ea ſi pporti- one eēnt uerba & uno uocabulo dicit9 uir & mulier ſapienſe & diligente & ſapiētiorē & diligētiorē: ſic dicerem9. Itē cū puerem9 ad ſumū: qđ facim9 aſr nā uirū dicit9 ſapiētissimū & diligētissimū. feminā ſapiētissimā & diligētissimā: qđ ad uocabloꝝ h9 ḡnis exēpla ptinet m̄ta ſunt reliqua: ſed eadē que dicta ad iudicādū ſatis ſunt: qđ analogias i collatione uerboꝝ ſeq n̄ debē9. Magnitudis uocabula cū poſſint eē ſunt ut cista ciftula: ciftella. i mediis n̄ ſunt: ut i his macer macriol9: macell9. niger nigricul9 nigell9. Itē minia ſi qbusdā n̄ ſunt: ut auis auicula auicella. caput capitulū capitellū. In hoc ḡne uocabloꝝ: qđ m̄ta dſ ſūt dñdū eē ſunt: ſed poti9 ſequēdā ſuuetudinē qđ rōnem: qđ ad uocabuloꝝ ḡna quatuor ptinet: ut i hoc poti9 ſuuetudinē qđ analogiā dñari facile aia duerti poſſit dic- tū eē: Seq̄ denoib9: que diſſert a uocablis ido: qđ ſūt finita ac ſigificat res p̄pas: ut paris: helēa: cū uocabla ſint iſinita: ac res coſis deſignēt: ut uir: mulier: e qbus ſunt alia noia a noib9: ut illū ab illo: & illa ab illo. alia a uocabulo: ut ab albo albī9: & ab atro atrī9. i neutrī ſeruata eē analogia. Nā & cum ſit a Romulo Roma. proportione non eē: qđ debuit eſſe perperni filia non perpēne. perperna mulieris nomē eē debuit: & nata eē a perpēno: qđ eē ut arberna percerna perperna: perpernus

perperni

Arberna & percerna perperna: qđ ſi marcus perpe- rna uirile eē nomē & analogia ſequēda. Lutius elha & q̄ntus mutia uirilia noia eē debebūt: Itē que hñt ab rhodo: andro cizico: Rhodius cizicenus ſiſr cizius drēt: cuius unuſq; qđ. Nā ut ab athenis athenic9 dicit̄ rhetor noie & ſi non ſit atheniēſis in hoc ipō analo- gia non eē: q; alii noia hñt ab oppidis. alii aut non ha- bēt: aut non ut debent habēt: hñt pleriq; libertini a mūicipio manumiffi: in quo n̄ ſocietatū & fanox ſerui non ſeruarunt pportionē & rationē: & romanox libertati debuerūt dici: ut a fauētia fauētius: a Reate reatus. Sic a Roma romanus: ut noīant a liberti- ni orti publicis ſeruis. Romani q; manumiffi ante q; sub magratus noia: q; eos liberaret ſuccedere cepit. hinc quoq; illa noia leſis: Vſenias: Carinas: Mecenas que cū eēnt a loco ut Vrbinas & tamē Vrbinus ab his debuerūt dici: ad noſtrorū nominū ſimilitudinē

Liber Quintus

ESCIVNT docere qđ diſcere: que igno- rānt: in quo fuit Crates nobilis grammati- cus: q; fretus Crispo hoīe acutissimo q; re- liqt̄ perianomalias bilibri cōtra analogiā atq; Aristarcū eñix9. ſed ita ut ſcripta in- dicāt eius ut: uētrius uideat per uidiffe uoluntatē q; & crissippus de ineqlitate: cū ſcribit ſermoꝝ ppositū hto ſtēdere ſiſes res diſſimilib9 uerbiſ & ſimilib9 diſſimiles eē uocabulis notatas. Id qđ eē uerbū. & cū ari- starchus de eqlitate cōſribit & de uerboꝝ ſimilitu- dine quarundā inclinations ſequi Iubet: quoad patiatur conſuetudo. Sed ii q; in loquēdo partim ſeq̄ Iubet nos conſuetudinem: partim rationē. Nā tamē

amum capio manum

discrepant: q̄ consuetudo & analogia & ex hac cōsu-
etudo ex dissimilibus & similibus uerbis eoꝝ q̄ decli-
nationib⁹ constat neq; anomalia neq; analogia est
repudiāda: n̄ si non est homo ex anima: q̄ ē homo
ex anima: q̄ ē ex corpore & anima. Sed ea que dicā
quo facil⁹ peruideri possūt: Prius de trinis copulis
discernendū. Nā cū cōfusim ex utraq; parte pleraq;
dicunt: quay alia ad aliā referri debet sūmā: primū
de copulis nature & suis: Hec n̄ duo sūt que exigūt
diuersa: q̄ aliud est dicere uerborū analogias: aliud
dicere uti oportere analogiis. Scđm d̄ copulis m̄lti
tudis ac finis utrūq; oīm uerboꝝ dicāt eē analogia:
an usq;: an majoris p̄tis. Tertiū de copulis p̄sonarū
q̄ eis debent uti que sunt plures. alia enī populi uni-
uersi: alia singuloꝝ: & de his non eadem oratores &
poete: q̄ eoꝝ non idem ius Itaq; populus uniuersus
debet in omnibus uerbis uti analogia: & si perperā
ē cōsecutus corrige seip̄n. Cū orator nō debeat
in oībus uti: q̄ sine offensione non pōt facere: cū po-
ete transilire lineas impune possint: populus n̄ i sua
ptate: singuli i illius. Itaq; ut suā qſcq; cōsuetudinē:
si mala ē corrige debeat: sic populus suā. Ego p̄p̄l
cōsuetudis n̄ sum: ut dñs. at ille mee ē: ut rōni obtem-
pare debet gubernator. gubernatori unusquisq; in
nau: sic p̄p̄l rōi: nos singli p̄p̄lo: q̄re ad quemcunq;
summā in dñdo referā. si aladuertes & intelliges: utq;
dicāt analogia eē: an uti oppoteret redigeret: dici
id in populū aliter: ac inde omnibus dici in eum: qđ
sit in populo. Nūc iam primum dicam pro uniuersa
analogia: cur non modo uideatur esse reprehendēda
sed et cur in usu quodāmodo seq̄ndā. Scđo de singu-
lis crīmib⁹: q̄b⁹ reb⁹ possit: que dicta sūt cōn solui

Dūisio seq̄ntū

Atq; q̄bus concedit uti
analogia

xordi de analogia dicit q̄
tenenda fūt

ro q̄re p̄p̄l
analogia vng

Vetus

dicam ita ut generatim comprehendant: & ea que
i priori libro sunt dicta: & ea que possunt dici: atq;
illuc preterii;

R̄imū quod aiunt: qui bene loqui uelit con-
suetudinem non rationem similitudinum: q̄ al-
teꝝ si negligat sine offensione facere nō possit: alteꝝ
si sequatur: q̄ sine reprehensione non sit futurum
erat: q̄ qui in loquēdo consuetudinem: qua oportet
uti sequi: nō sine ea ratione. Nā uocabula ac uerba
que declinam⁹ sīl ea in consuetudie eē uidem⁹ & ad
ea referrim⁹. Et si qđ ē erratū: n̄ sine ea corrigim⁹.
Nā ut q̄ tricliniū constrarūt: si quē lectū de tribus
unū imparē posuerūt: aut de parib⁹ minus aut paꝝ
pduixerunt una corrigim⁹: & ad consuetudinē cōm
& ad alioꝝ tricliniorū analogias. Sic siq; oīone in
pnuntiando ita declinat uerba: ut dicāt dispaſia: q̄
peccat redigere debemus ad ceterorum similiū uer-
bo rum rationem: cū duo peccati genera sint decli-
nationum. unum qđ in consuetudinem perperam
receptum ē. alteꝝ qđ nondum est: & pperam dicāt
unū dāt non oportere dici: q̄ sit i cōsuetudie. Alteꝝ
nō cōcedit: qn ita dicāt: ut sit siſe cū id faciat: ac si
q; puerοꝝ p de litias pedes. male ponere atq; imitari
uacias cepit. hos corrigi oportere: si occidat. Cōtra
siq; i cōsuetudie ambulādi iā fact⁹ sit uocia aut cō-
pnis: si eū corrigi non concedat: non sequi: ut stu-
te faciant: qui pueris i geniculis alligāt serperastrā
ut eorum deprauata non corrigan crura: cum de-
culpandus non sit: medicus qui e longinqua mala
consuetudine egrū in meliore traducit. quare rep̄hē-
dēd⁹ sit q̄ oīonē min⁹ ualētē p̄ter malā cōsuetudinē
traducit i meliore: pictores app̄les: p̄togenes sic alii

Atq; consuetudinis loquēdo vi.

compris

artifices egregii non reprehendi: q̄ consuetudinem
miconos & aliorum Dy orosarim me etiam superi-
orum non sunt secuti. Aristophones improbandus
q̄ poti⁹ in quibusdam ueritatem q̄ consuetudinem
secutus: quod si uiri sapientissimi & in re militari. &
in aliis rebus multa contra ueterem consuetudinem
cum essent usi laudati despiciendi q̄ potiore dicūt
opportere esse consuetudinem rōne. An cum quis
perperā consueverit quid facere in ciuitate non mō
patiemur: sed etiam pena affinem id est si quis perpe-
ram confuerit dicere uerbum non corrigemus tū
id fiat sine pena. & hi qui pueros in ludū mittunt ut
discant: que nesciunt uerba: quēadmodum sitibant.
Idem bardaros qui ignorabunt uerba. quēadmodū
opportuit dici non docebimus ut sciant: qua rati-
one conueniat dici: sed ut nutrix pueros a lacte nō
subito euellit a consuetudine cum a cibo pristino in
meliorem traducit: sic in majoris uero quando annis
commodis uerbis ad ea: que sunt cum ratione modi-
ce traducere opportet. cū sit consuetudine contra
ratio ne Alia uerba ita ut ea facile tolli possint. Alia
ut videantur eē fixa que leuiter berēt ac sine offen-
sione cōmutari possint. Si enim ad rationem corri-
gi opportet que tū ad rationem sunt ita ut in presē-
tia corrigerem nequeas: qn ita dicas. hic opportet si
possis non uti. Sic enim absalent ac postea iam
oblitterata facilis corrigi poterūt: quas nouas uer-
bi declinationes ratione introductas respuit forum
his boni poete maxime sceneci consuetudine subi-
gere auris populi debent: qd̄ poete multum possint
in hoc propter eos quedam uerba in declinatione
melius: quedam deterius dicit. Consuetudo loquēdi

ē imotu. Itaq̄ solet fieri & meliore deteriora: meliora
uerba pperam dictum apud antiquos aliquos ppter
poetas non modo nūc dicantur recte: sed etiam que
ratione dicta sunt tum: num pperam dicūtur: Quare
qui ad assuetudinem nos uocant: si ad rectā sequamur.
In eo quoq; enim ē analogia: si ad ea inuocent: que est
depravata nihilo magis sequemur: nisi cū erit necesse
sequar i ceteris rebus mala exempla: nam ea quoq; cū
aliqua uis urget inuiti sequamur: Ne q̄enī Lisippus
artificum priorum potius est uitiosa securus: q̄ artem.
Sic populus facere debet: etiam singuli sine offensiōe
quod fiat populi: qui admissa modo querant. sed etiam
quod iuditium det: idem ex sermone: si quid deperiit:
non modo nihil impendunt ut req̄rant; sed etiā otrā
judices repugnant: ne restituantur uerbum nouum.
& ratione introductum: quo minus: ut recipiam⁹ iu-
uare nos debem⁹. Nam ad usum i uestimentis edificiis
suppellectilis nouitati non impediat uetus consue-
tudo. quem enim amor assuetudinis potius in pānis
possessorem retinet: quem ad noua uestimenta traducit.
An non sepe ueteres leges abrogate nouis cedūt. nō
ne i usitatis formis uasorum recētibus a grecia allatis
oblitterate antique cōsuetudinis synorū: & capullaz
spēs. His formis uocabuloꝝ in contaminati uti nollēt
que docuerit oratio propter consuetudinē ueterē. Et
tantum inter duos sensus interesse uolunt: ut oculis
semper aliquas figurās sunellestillis nouas conqrant:
contra auris expertes uelut esse: Quotus quisq; iam
seruus habet priscis noībus: que mulier suū istrumē-
tum uelas atq; auri ueterib; uocabulis appellat: sed
inductis? non tam irascēndum q̄ huiusc prauitatis
patronis. Si enim usq; quaq; nomen esset analogia tū

Conclusio an sit seq̄unda
consuetudo: & q̄.

sequebatur: ut in uerbis quoq; non esset: nō cum eēt
uisq; quaq; cum est: non esse in uerbis. q; enim est pars
mundi que non est innumerabiles habeat analogias.
Celum: an Mare: an Terra: q; in his nonne in celo: ut
ab equinoctiali circulo ad solstitiale: & huic ad sep-
tētrionale in diuīsum. sic contra a paribus partib;. Idē
a bruma uersum contraria parte non quantum polo
superior abest. & abest & a septētrionali circūit cum
his ad solstitium tantūdē abest inferior ab eo quem
arti articon uocant astrologi. & is ad brumalem: non
quēadmodum quodq; signū extortum. hoc āno quod
quotquot annis eodem modo exoritur. Num aliter
sola bruma uenit ad equinoctium. An contra cum ad
solstitium uenit ad equinoctiale circulum. & inde ad
brumā. Nonne luna: ut a sole discedit ad aquilonem
& inde redit ī eandem uiam: sic inde fertur ad austru
& regreditur inde. Sed quid plura de astris: ubi diffi-
cilius repetitur quid sit aut fiat ī motibus diffiſr. At
in mari credo. motus non habent dissimilitudines ge-
minas: qui in. xxiiii. horis lunari bus quotidiane quater
se mutant. Ac cum sex horis estus circuerunt totidē
decreuerunt rursus idem. Item q; ab his ante hanc a-
nalogiam ad diem seruant: ad mensem non item alios
motus. Sic item cum habeant alios inter se ueniētes:
De quibus in libro: quē de escuariis feci: scripsi. Non ī
terra in sectionibus seruata analogia. Nec cuiusmodi
in preterito tempore fructū genera reddidit: similia ī
presenti reddat: & ciusmodi a tritico iacto reddit sege-
tes: sic ordeo sato proportione reddidit parilis. Nam
ut europa habet flumina: lacus: montes: cāpos: sic ēt
asia. Nam in uolucribus generatim seruatur analogia
non ex aquilis aquile: atq; ex tūrdis qui procreantur

Scuarijs

parilis

tūrdi: sic ex reliquis suis cuiuscūq; generis. An aliter
hoc fit q; ī aere: ī aqua. non hic Conche inter se ge-
neratim ī numerabili numero similes. Non pisces sane
Murena fit lupus: aut Merula. Non bos ad bouem
collatus similiſ. Et qui ex his progernerantur inter se
uituli etiam: ubi dissimilis uetus: ut ex equa mulus: ta-
men ibi analogia: qđ ex quocūq; asino & equo nascit
id est mulus aut mula ut ex equo & asina binnuli. Nō
sic ex uiro & muliere omnis similis partus: q; pueri &
puelle non horum ita inter se nō om̄ia similia mēbra
ut sepati ī suo utroq; genere similitudines itra parit.
Non om̄is cum sint ex anima & corpore partes quoq;
horum proportione similes. quid ergo cum omnes aie
hominum sint diuerse in octouas partes inter se non
proportionē similes: quinq;: quibus sentimq; sexta: qua
cogitamus: septima: qua progeneramus: octaua: qua
uoces mittimus. Igitur quoniam quia loquimur uoce
ōrōne. hāc quoq; necesse ē natura h̄ē analogias. Itaq;
habet an non uides: ut greci baheant eam quadripli-
catam: unā ī qua sit casus, alteram ī qua tempora.
tertiam ī qua neutrum. quartum ī qua utrūq; sic
nos habere & quid uerba nescis: ut apud illos sint alia
finita: alia ne sic utra esse apud nos equidem non du-
bito: qui aīaduertunt. Item in eam ī numerabile ſitū
dinem numerū: ut trium temporum uerba: ut trium
pſonarū. quis enim potest nomina aīaduertisse ī om-
ni oratione esse: ut legebam lego legam. si lego legis
legit. Cum hec eadem dicantur alias: ut singula. alias
ut plura significant. Quis enim tam tardus: qui illas
quoq; non aīaduertit similitudines quibus utimur im-
pando: quibus ī optando: quibus in īterrogando: q; b9
in infectis rebus: quibus in perfectis: sic inſaliis discri-

No' oto homini p̄tes

binnuli

minib⁹. Quare qui negat eſſerationē analogie non
uidet naturā non ſolū orationis: ſed etiā mūdi. qui cū
uidēt & ſeq̄ negāt oppertere: pugnāt contra naturā:
non contra analogiā. & pugnāt uoſſillis non gladio:
Cū pauca excepta uerba ex pelago ſermois puluinis
trita efferāt. Cū dicāt ppṭere analogias non eē ſiſe:
ut ſi quis uiderit mutilū bouē: aut lufcū boīem: claudi
cātem equū: neget i cornib⁹ boum boīm & equorū
naturā ſiſtudies pportione conſtarē. Qui cum duo
genera eē dicūt analogie. unum naturale: quod ut ex
natis nascuntlētis ſic & lupinū. Alterū uolūtariū: ut
i fabrica cū uident ſcenā: ut deteriore pte ſint hostia
ſic eē i ſiniferiore ſiſi ratione factā. de his duob⁹ ge
nerib⁹ naturalem eſſe analogiē: ut ſit i motibus celi
uolūtariā non eē. q̄ ut quoq; fabro lubitum ſit poſſit
facere ptem ſcene: ſic i boīm ptib⁹ eſſe analogias: qđ
eas natura facit. in uerbis non eē: q̄ & hoīes ad ſuam
quiq; uoluntatē fingunt. Itaq; de eisdem rebus alia
uerba h̄re grecos: alia Syros: alia latinos: Ego declin
atus uerborū & uoluntarios & naturalis eſſe puto
uoluntarios qbus hoīes uocabula imposuerint rebus
quādam: ut a Romulo Roma a Tybure Tyburtes
Naturales ut ab i pofitib⁹ uocabulis: que iclinantur in
tēpore aut i caſuſ ut a Romuli Romulo: Romulū.
& a dico dicebā dixerā: Itaq; in uolūtariis declinatio
nib⁹ icōſtātia ē. In naturalib⁹ cōſtātia: quas utrasq;
quoniā id non debeant negare eē in oratione. q̄ i mūdi
ptibus oībus ſit. Et declinationes uerboꝝ i uniuer
ſales dicendū ē eē in his analogias. Neq; ſtatī id o ea i
oībus uerbis ē ſequēda. Nam ſi qua pperam declina
uit uerba conſuetudo: ut ea aīr ſine offenſione mītoꝝ
hinc orationē uerboꝝ ptermittendū oſtēdit loquēdi

volfallis
Analogia bifaria. rials
Voluntaria
Declinatus
ratio: Quod ad uniuerſalem ptiñet caſam. Cur ſiſi
tudo & ſit in oratione & debeat obſeruari. & quam ad
finē quoq; ſatiſ dictum. quare qđ ſeq̄ tur de partibus
ſingulis deinceps expediem⁹ ac ſingla crimiā: q̄ dicūt
analogias ſoluem⁹. In quo aīaduertito nature quadru
plicē eē formā. ad quā in delinādo accommodari debeat
uerba: qđ debeat ſubē neq; deſigneſ. & ut ſit ea res
in uſu. & ut uocis natura ea ſit: que ſignificauit. ut de
clinari poſſit. & ſiſtudo figura uerbi ut ſit ea: q̄ ex
ſe declinata genus prodere certum poſſunt: quo neq;
a terra terrus: ut dicereſ poſtulādum ē. qđ natura n̄
uobeaſt: ut i hoc alterū maris: alterū femine debeatē.
Sic neq; ppṭer uſum: ut Terenti⁹ ſignificat unum:
plures Terētii poſtulādum eſt: ut ſic dicamus faba &
Fabe non enī i ſimilib⁹ utrūq;. Neq; ut dicim⁹ Terē
tius Terentiū ſic poſtulandum: ut iclinem⁹ ab a & b
qđ nō oī ſuam natura h̄t declinatus. Neq; in forma collata
querēdum ſolum qđ habeat in figura ſimile: ſed etiā
non nūq; in eo que h̄at effectū. Sic. n. Jana gallicana
& apula uideſ im pto ſimilis ppṭer ſpēm: cū peritus
apulam emat pluris: quod in uſu firmior ſit. hec nūne
ſtrictim dicta aptiora ſient inſra: Incipiā hinc: quod
rogāt ex qua parte oppoſteat ſiſe eſſe uerbu. ab uoce
an ſignificatione: respondem⁹ a uoce: ſed tamē non
nūq; querim⁹ genere ſimilia ne ſint: q̄ ſignificant ac
nomē uirile: cū uirili confeſim⁹ ſemīe cū muliebri. nō
qđ id qđ ſignificant uocē ſimile. Sed qđ n̄ nūq; i
re diſſiſ figure formas in diſſiſ ſiponūt: Diſpariles
ut calcei muliebres ſint: an uiriles ad ſiſtudinē figure
eū tñ ſciām⁹ non nūq; & mulierē h̄re calceos uiriles
& uiꝝ muliebris. Sic dici uirū perpēnā aut plenā mī
ebri formā. Et contra parietē: ut obiectā eē formam

Atq; qui ex pte analo
gia deiat an auoce
a ſignificatione

Aeneas

similē quo alteꝝ uocabulum dicas uirile. alteꝝ mīlebre
& utrūq; natura neutrū. Sic itaq; ea uirilia dicim⁹. n̄
que utrū significāt: sed q̄bus pponim⁹: hic & hi. Et
sic mīlebri: in qb⁹ dicere possum⁹. h̄ aut he. q̄re nibil
ē: qđ dicunt theona & diona non eē similis: si alter est
ethiops: alter gallus. si analogia reꝝ dissilitudines as-
sumat ad discernēdum uocis uerbis figurās. q̄ dicūt
ſiſe sit: nec ne nomē nomini Impudenter Aristarchū
pcipere oppertere spectare non solū ex recto: sed etiā
ex eoꝝ uocandi casu. Esset. n̄ deridiculum si ſiſes inter
ſe parētes ſint de filiis iudicare: qui errant qđ non ab
eo obliquis casibus ſit: ut recti ſimili facie ostēdantur.
ſed propter eos facilius pſpici ſiſitudo potest eorum
q̄uis uim hēat: ut lucerna i tenebris allata non facit:
que ibi ſunt poſita ſiſia ſint: ſed ut uideāt que ſunt: c⁹
deſint. qđ ſiſis uidet q̄ in his ē extrema līa. crux frīx:
quas qui audit uoces auribus diſcenere pōt: nemo cū
eafdem nō eſſe ſimiles ex aliis uerbis iſtelligam⁹: quod
cū ſit cruces & fruges: & de his extremis ſyllabis ex
ēpliſſit. C. ex altero ſit. ut ex c & s. crux. ex altero c &
s. frux frīx. qđ itē apparet: cū ē demptū s. Nā ſit unū
cruci. alterū frugi. qđ aiūt: cū in maiore pte oratiōis
non ſit ſiſitudo non eſſe analogiam. Dupliciter ſtulte
dicūt: qđ & in maiore parte ē: & in minore pte ē. & ſi
in minore ſit. tamen ſit in maiore: niſi etiam nos cal-
ceos negabūt h̄re: qđ in maiore pte corporis calceos
non habeam⁹: quod dicūt nos diſſilitudinē. Itaq; in
uestitu: in ſupellecſile delelectari uarietate: nō paribus
ſub oculis uxoris rñdeo. ſi uarietas: iocūditas: magis
uarium eē: in quo alia ſunt ſimilia: alia non ſunt. Itaq;
ſicut ab acum argento ornari: ut alia diſparia: ſi orōne
Rogant ſi ſimilitudo ſit ſequēda. cur malim⁹ habere

lectos alios ex ebore: alios ex teſtudine. ſic itē genere
aliquo alio: ad que dico non diſſilitudines quoq; ſeq;. ſepe itaq; ex eadē ſupellecſile licet uidere. Nā nemo
facit triclinii lectos niſi paris & materia & a latitudine
& figura. qui facit mappas tricliniaris non ſiſis iter
ſe. quis puluinos. q̄s deniq; cetera. q̄ uniq; generis ſint
plura. Cū inqt utilitatis cauſa itroducta ſit orō: ſeq; n̄
dum n̄ que hēbit ſiſituidinē: ſed que utilitatem. Ego
quidē utilitatis cauſa orationem factam concedo: ſed
ut uerſim tum. quare ut hic ſiſituidines ſequemur: ut
uirilis tunica: ſit uirili ſimilis. Itē toga toge: ſic mīleꝝ
ſtola pportione & pallium pallio ſiſe. ſic cū ſint noīa
utilitatis cauſa tñ uirilia inter ſe ſiſia. Item muliebria
iter ſe ſeq; debem⁹. qđ aiūt: ut pſedit & pſtitit ſic per
cubuit. qm̄ non ſit: non eē analogia: ut i hoc erant: q̄
duo posteriora ex poribus declinata non ſunt: cū ana-
logia pollicet ex duob⁹ ſiſib⁹ ſiſr declinatis ſimilia
fore. qui dicūt: qđ ſit a Romulo Roma & non Ro-
mula. neq; ut ab oue ouilla: ſic ab oue bouilla analogi-
as errāt: quod nemo pollicet & uocabulo uocabulum
declinari: recto caſu ſingulari i rectum ſingularē. ſed
ex duob⁹ uocabulis ſiſib⁹ caſus ſiſr declinatos: ſimiles
ſieri dicūt. qđ uocabula līaz. latinaꝝ non declinent i
caſus n̄ eē analogias. h̄i ea: que natura decliniari n̄ pñt
eoꝝ declinat⁹ ſequunt̄. proinde ut non ea dicatur eſſe
analogia: que a ſiſibus uerbis ſiſr eēt declinata. quare
non ſolū i uocabulis līaz: hec n̄ reqrenda analogia:
ſed i ſyllaba qđem ulla: qđ dicim⁹ hoc. ba. huius ba. ſic
alia q̄ ſi q̄ ſi in hoc quoq; uelit dicere eē analogias reꝝ
tenere potest: ut. n̄. dicūt i p̄i alia noīa: q̄ qnq; habent
figuras: h̄re. v. caſg. alia quatuor: ſic minus alia dicere
poterit eē līas ac ſyllabus in uoce: que ſingulos habēt

cas9 i rebg p̄lūmis:quēmodū iter se cōferrēt ea:q̄ q̄
ternos h̄ebū t uocab̄lis cas9. Itē ea iter se q̄ ternos sic
q̄ singlōs h̄ebūt:ut conser̄t iter se dicētes ut sit hoc.
A. huic.a.eē.hoc ē huiusce.e.huic.e.qđ dicūt eē que
dā uerba:q̄ h̄eāt declinat9:ut caput quoꝝ par rep̄ir
qđ n̄ possit:n̄ eē analogias r̄ndendū sine dubio.si qđ ē
singlare ubū id n̄ h̄re analogias minimū duo eē debēt
uerba i q̄bus sit silitudo quāt̄ i hoc tollūt eē analogias
sed i itiū uocab̄lm recto casu appet i hoc:que dedit
ira caput:nec disp̄di facit hilū.qđ ualet neq̄ disp̄di facit
quicq̄ idē.hoc obliquo apud Plautū. Video.n.te
nibili pēdere. ph̄iloacho oēs hoīes qđ ē ex ne & hil.
quāt̄ dict9 ē Nibili.q̄ n̄ bili erat.Cas9 tū cū omutat:
de quo dicit:de hoīe.dicim9.n.hic hō nibili ē:& huīg
hoīs nibili & hūc hoīem nibili.Si i illo omutarem9:
dicerem9:ut hoc linū & limū sic nibilū:n̄ hic nibili &
huic lino & limo:sic nibilo n̄ huic nibili.p̄t dici p̄ic9
cas9:ut ei p̄ponūt pnoīa plura:ut hic cas9 Terentii
hūc casum Terētii.hic miles legionis:h9 militis le-
gionis hūc milie legiōis.Negāt cū oīs natura sit aut
mas aut femina:aut neutꝝ debuisse ex singlīs uocab̄9
ternas figurās uocab̄loꝝ fieri:ut albg alba albū: nūc
fieri i m̄tis rebg bīas:ut metell9 metella:enni9 ē nia. n̄
nullā singlā:ut tragedia comedia.Sic eē Marcū nu-
meriū.at marcā numeriā:n̄ eē dici:Corbū turdū. non
dici corbā turdā:Contra dici p̄atheram menilā:n̄ dici
p̄atherū:menilū: nullig neutros:filiū & filiā: non acta
discerni marem ac feminā:ut Terētiū & terētiā. oīra
deoꝝ liberos & seruoꝝ n̄ id idē: ut Iouis filiū & filiā
iouē:Iouē & iouā. Itē magnū nūm uocabuloꝝ in hoc
gīne n̄ seruare analogias. Ad h̄ dicim9 omnis orōnis:
q̄uis res natura subsit:tñ si ea i usu n̄ puenerit: eo nō

puenire uerba.Ideo equ9 dīr & equa.In usu.n.horum
discrimine coru9 & corua n̄ q̄ sine usu id qđ dissiliſ na-
tura . Itaq̄ quedā aliter oīam nam & tum oēs mares
& semie dicerēt colūbe: q̄ non erāt i eo usu domesti-
co quo n̄c Contra ppter domesticos us9:qđ iternoui-
m9 appellat mas columbus femīa colūba:Natura cū
triā gīna trāsit.& id ē i usu discriminā totū deīq̄ appet:
ut ē i docto & docta & doctū.Doctrina.n. p tria hec
transire pōt & us9 docuit discriminare doctas res ab
hoībus & in his marē & feminā : In mare & femīa &
neutro.neq̄ natura mares trāsit:neq̄ femie: neq̄ neu-
tra.& ideo non dicitur feminus semina seminum:sic
reliq̄. Itaq̄ singularibus & secretis uocabulīs appel-
lati sunt. q̄re in q̄bus rebus n̄ subest silis natura aut
us9 i his uocab̄lis h̄cēmōi rō queri non debet. Ergo
igīt ut surdus uir.surda mulier.sic surdū theatrū:qđ
oēs tres ad auditū sunt opate.Contra nemo dicit cu-
biculū.surdū.ad silentiū.n̄ ad auditū.Ac si fenestram
n̄ h̄t dīr cecū:ut cec9 & ceca:qđ omīa h̄nt lumen h̄re
deberet mas & femīa h̄nt iter se naīa quādā societate
neutra cū his:qđ sunt diuersa: interē quoq̄ de his p
pauca sunt:que h̄eāt quādam coītatem deī & serui-
noīa.qđ n̄ itē:ut libera n̄rā trāseunt eadē & causa:qđ
ad usum attinet i st̄tui. Op9 fuit de liberis.de reliq̄s
nibil attinuit:q̄ i seruis gētilitia natura n̄ subē i usu
In nr̄is noīb9.q̄ sum9 i latio & liberi.necessaria itaq̄
ibi appet analogia.ac dīr Terētīg uir: Terētīa femīa
Terētiū gen9 i pnoīb9 ideo n̄ fit. itē q̄ ad h̄ i st̄tuta
ad usum singlaria:q̄bus discernerēt noīa gētilitia:ut
a nūo sc̄da: tertia:qrta.In uiris ut q̄nt9:sext9:decī9.
sic ab aliis rebg:cū eēnt duo Terētii: aut plures dis-
cernēdi causa: ut aliqd singlare h̄erēt natabāt forsītā

colubus coluba

In nouis analogia

natura

ab eo: qui mare nat⁹ diceretur: ut is manius esset. qui
luci Lucilius: qui post patris mortem postumus. E⁹
quibus que cum item accidisset feminis proportione
appellata declinarant prenomina mulierum antiqua
mania: lucia: postuma. uidemus enim maniam matrē
larum dici. luciam uolaminam sakkorum carminibus
appellari. postumam a multis post patris mortem etiā
nunc appellari. quare quo cunq; progressa est natura
cum usu uocabula similis proportione propagata est
analogia. Cum in quibus declinationibus uoluntariis
maris & femine. & neutri: que uoluntaria non debet
sīr declinari. Sed i qb⁹ naturales sint: declinatas hi:
qui eē repiunt. Quo circa i tribus generibus nominū
in que tollūt analogias: qui tum eas rephendūt: q; alia
uocabula singularia sint solū: ut cicer. alia multitudinis
solū: ut scale. cū debuerint eē omia duplicita: ut equus
equi. Analogie fundamētum eē obliuiscunt naturā. &
usu singulare ē: q; natura uū significat: ut equus: aut
q; ciuncta quodāmodo ad unū usum: ut abige. Itaq;
dicim⁹ una musa. sic dicimus une bige. Multitudinis
uocabula sunt unū infinitum: ut muse. alterū finitum:
ut due: tres: quatuor. Dicimus. n. ut he muse. sic une
bige. & bine & trine bige. sic deinceps. Quare tā une
& uni & una: quodāmodo singularia sunt: q; unus &
una & unum: hoc modo mutat: quod altera in singula
ribus. altera in ciunctis rebus & ut duo tria sunt
multitudinis: sic bina trina. Est tertium quoq; gen⁹
singulare: ut in multitudine uter. in quo multitudinis
ut utre id est uter poeta singulari. utri poete multitu
dinis est. Qua explicata natura appetit non debere
omnia uocabula multitudinis h̄re par singulare. Oes
enim nūri a duobus sensu uersus multitudinis sunt

At analogie fundamētū

Abige

Dē numeris

neg; eorum quisq; habere potest singulare compāt
Iniuria igitur postulant: si qua sint singularia oppor
tere habere multitudinis. Item qui reprehendunt:
quod non dicatur: ut unguentum unguenta: uinum
uina: sic acetum acera: garum gara: faciunt imperite:
qui ibi desiderant multitudinis uocabulum: que sub
mensura ac pondera potius. q; sub numerum succedat
Nam in plumbō: oleo: aceto: cum incrementum ac
cessit dicimus enim multum oleum: sic multum plumb
bum argenteum. nō multa olea plumba: argenta. Cūq;
ex hisce fiant dicamus: plumbea: & argentea. Aliud
enim cum argentum. Nam id tum cum iam uas. Ar
gentum enim si pōcillum: aut quid item: quod pōcilla
argentea multa non: quod argentum multum. Ea
natura: in quibus est mensura non numerus: si genera
in se habent plura: & in usum uenerunt & genere
multo: sic Vina & Vnguenta dicta. Alii generis enī
unum: quod chio: aliud quod lesbio. Sic ex regionib⁹
que ipsa dicuntur nunc melius unguentia: cui nunc
genera aliquod. Si item discriminā magna essent: olei
& aceti: & sic ceterarum rerum huiuscmodi in usu
communi dicerētur: sic Olea & Vina. Quare in utra
q; deniq; rescindere conatur analogiam. Sed cum in
dissimili usu simila uocabula querunt. Et cum item
ea que metimur. atq; ea: que numeramus dici putene
opportere. Item reprehendunt analogias: quod di
caritur multitudinis nomine publice balnee non bal
nea contra quod priuat. dicunt unum balneum: quod
plura balnea dicant: quibus respondere potest non eē
reprehendendum: quod scale & aque calde pleraq; que
cum multitudinis uocabulis sint appellata: neg; eoru
singularia in usum uenerint idemq;. Item & contra

garū

pōcilla

primum balneum nomen & grecum introiit i urbem
publce ibi concedit: ubi bia essent conjuncta edificia
lauadi causa unu ubi uiri. alte & ubi mulieres lauarent
ab eadē ūone domi sue q̄sq;: ubi lauaū balneū dixerit
& q̄ nō erant duo balnea dicere osueuerūt. Cum hoc
antiq n̄ balneū. sed lauiatrinā appellare osuescēt. Sic
aque calde a loco & aque: que ibi staret: cū ut colerēt
uenissent i usum n̄ is. Cum alie ad aliū morbū idonee
eēnt be. cū plures eēnt: ut puteolis & i tuscis. q̄bō ute
bāt multitudinis poti⁹. q̄ singlari uocablo appellāt
Sic scalas q̄ a scādendo dicāt: & singulos grad⁹ scāde
rēt. magis erat querēdū si appellassent singulari uoca
bulo scalas cū origo noīat⁹ onderet oīra. Itē rep̄hē
dūt de casib⁹: q̄ qdā noīatus h̄nt rectos: qdā obliquos
q̄ dicūt utrosq; i uocib⁹ opportere: qbus idem r̄nderi
potest: i quib⁹ usq; & natura n̄ subit ibi n̄ eē analogiā.
Sed ne in his uocabulis: que declināt. si trāseūt e recto
casu i rectū casum. Que tñ fere non discedunt a ūone
sine iusta causa: ut hi qui gladiatores faustinos. Nā q̄
pleriq; dicūt: ut tris extremas syllabas h̄ant easdem
castelliani aquiliani aīaduertūt: ūde oriūt noīa dissīlia
Caselius: Cecilius: Aquilius: Faustius recte dicerent
Fastinos. sic Scipione. quidē male dicunt scipioninos
. Nam contra scipionarios. sed ut dixi: quod ab huius
cēmodi cognominibus raro declinantur cognomina:
neq; in usum etiam perducta natant quedam. Item
dicuntur: cum sit simile stultus luscus & dicatur stul
lus: stultior: stultissim⁹: n̄ dici Lusc⁹: luscior: luscissi
mus. Sic in hoc genere multa ad que dico ideo fieri: q̄
natura nemo Luso magis sit Lucus: cum stultior
fieri videatur. quod rogat: cur dicamus mane manius
manissime. Item de uespertino tēpore uere magis &

De casib⁹

ming eo n̄ pōt. ante & post pōt. Itaq; p̄us ē hora p̄ma
q̄ scđa n̄ magis hora. Sed magis mane surgere tñ dr
q̄ p̄mo mane surgit q̄ qui n̄ prior. Vt. n. dies n̄ pōt eē
magis q̄ mane. Itaq; i p̄m hoc: qđ dr magis sibi n̄ cō
stat: q̄ magis mane significat p̄mū mane: magis ues
pere nouissimū uesp. Item huiuscēmodi siſitudinib⁹
rep̄hendit analogia: q̄ sum sit anus cadus siſe & sit ab
anu anicula āicilla. a cado duo reliq; qđ n̄ sint p̄paga
ta: sic n̄ dīca t̄ a p̄scia p̄scinula: p̄scinulla ad hocē mōi
uocabula analogias eē: ut dixi. ubi magnitudo aīaduer
tēda sit in uno quoq; gradu. En que sit i usu cōi: ut ē
cista cistula cistella: & Canis catul⁹ catell⁹: qđ i peco
ris usu n̄ ē. Itaq; osuetudo frequēti⁹ res i binas diuidi
ptes: ut mai⁹ & ming⁹: ut lectus & lectul⁹: arca & ar
cula. sic alia: qđ dicūt cas⁹ alia n̄ h̄re rectos. alia obli
quos. & ideo n̄ eē analogias falsum est. Negāt habere
rectos: ut in hoc frigis: frugi: fruge. Itē roli rolis role
obliquos nō h̄re: ut i hoc diespitri diespitri diespitrem
Maspiter maspitri maspitri. Ad hoc r̄ndeō & priora
h̄re noīandi & posteriora obliquos. Nā & frugi rect⁹
ē natura frux. Ac scđm osuetudinē dicim⁹: ut h̄ auis
h̄ ouis: h̄ frugis. Sic scđm naturā noīandi est cas⁹ roli
scđm osuetudinē roli. Cum utrūq; cōueniat ad ana
logiā: quod & id quod i cōsuetudinē non ē: cuiusmōi
debeat eē appetet: & qđ ē i consuetudine nūc i rectu
casu. Eadē ē analogia ad pleraq; q̄ ex m̄ltitudine: cū
trāseūt i singulare difficulter efferūt ore. sic cū trāsi
ret ex eo qđ dicebat. hec oues una nō ē dicta ouis sine
una sed additū. i. ac factū ambiguū uerbū noīandi an
patrici eē casus: ut ouis & auis: sic i obliq; casib⁹ cur
negāt eē diespitri diespitri n̄ uiđo: nisi qđ mi⁹ ē tritū
i consuetudine q̄ diespitri: qđ in nihil argumentū est.

cista cistula cistella
canis catulus catell⁹
arcula lectula

frugi

roli

Consuetudo & ūone ru

nā tam cas9 q̄ non tritus ē q̄ qui ē. Sed i casuū serie
alia uocabula non h̄re noī andi. alia de obliq̄s aliquem.
nib̄l. n. ideo quo min9 fit rō pcellere poterat hoc cri-
men. Nam ut signa: que n̄ h̄nt caput: aut aliquā alia
ptem nibolomingin reliqs mēbris eorū esse possunt
analogie: sic i uocabulis casuum possunt item fieri ac
reponi: qđ aberit ubi patiet natura & consuetudo: qđ
nonnūq̄ apud poetas inuenim⁹ factū. ut in hoc apud
Neuium i clastidio. uita in sepulta lectus i priam redux
Itē reprehendunt qđ dica t̄ hec strues: hic hercules: hic
homo. debuissent. n. dici si eēt analogia: hic hercul: hec
strux: hic homon. hec ostēdunt noua nō analogiā esse
sed obliquos cas9 nō h̄re caput ex sua analogia: non
ut sit in Alexandri statua imposueris caput Philippi
mēbra ueniūt ad rōnē sit & ad Alexandri mēbrorū
simulacrā caput qđ r̄ndeat ita sit. Nā si quis tunicam i
usu ita consult: ut altera placula sit angustis clavis: al-
tera latis. utraq̄ pars in suo ḡne caret analogia. Item
negāt eēt analogias: q̄ alii dicūt cupressus: alii cupissi.
Item de ficiis platanis & pleriq̄ arboribus: de qb9 alii
extremū. u s. alii ei faciunt. Id ē falsum. Nam debent
dici. e. & i. fici: & nūmi: qđ ē ut nūmi fici: ut nūmorū
fico: si eēt plures fic9 essent: ut man9 diceremus: ut
manib9 sic ficib9. & ut manuū sic ficuū: neq̄ has ficos
diceremus: sed ficus: ut non manos appellamus. Sed
consuetudo diceret singularis obliquos casus h̄9 fici
neq̄ hac fico: ut non dici huius mani: sed huius man9
& hac mano: sed hac manu. Et illud putant eēt cause.
cur nō sit i analogia: qđ Lucili⁹ scribit. decu⁹ siue de-
cubib⁹ ē. qui errant: qđ Lucili⁹ nō debuit dubitare qđ
utq̄. Nā i ere usq̄ ab asse ad cētussis numer9 es assig-
nificat. & e9 nūo finiti cā9 oēs. a dupōdio sunt: qđ dr̄

placula

cupressus

fici
numi

ab as usq; ad centussis

a multis duob9 moīs. hic dupondius & hoc dupondiū
ut hoc gladiū & hic gladi⁹. a terrib⁹ uirilia m̄ltitudi-
nis. hi tresses & his tressibus. Confido singulare. hoc
tressis h̄eo & hoc tresis. Cōfido sic dei ceps a cētussis.
Deinde numerus es non significās numeri q̄ es. non
significāt usq; a quatuor ad cētum. triplicis h̄nt foras
qđ dicunt in quatuor. he quatuor. hec quatuor: cum
puētum ē ad mille. quartū assummit singulare. neut⁹
qđ dr̄ hoc mille denariū. a quo multitudinis fit milia
denaria. quare cum ad analogias: qđ ptineat non est:
ut oīa sīlia dicant: sed ut in suo quoq; genere similiter
declinen̄t. stulte querūt cur as & dupondius & tressis
n̄ dicant pportione: cum adsit simplex dipōdi⁹ fictus
q̄ duo asses pendebāt. Tressis extribus. eris quod sit
pro assibus. Nonnūq̄ es dicebant antiqu⁹: a quo dicim⁹
assem tenentes hoc ab erea eneaq; libra & mille eris le-
gasse. quare qđ a tressis usq; ad ducētussis numeri ex
eiusmodi sunt opositi: eiusmōi h̄nt similitudinē dupōdi⁹
qđ dissili⁹ ē: ut debuit dissili⁹ h̄re rōnem. Sic as qm̄
simplex ē ac prīcipiū & unū significat & m̄ltitudinis
h̄t suū ifinitum. dicim⁹. n. asses: quos cū finim⁹ dicim⁹
dupōdi⁹ & tressis. Et sic porro sic uide⁹ mibi. quoniā
finitū & infinitum h̄eat dissili⁹tudinē n̄ debere utq;.
Itē dīc eo magis: q̄ i ipsis uocabulis. ubi addīt certus
numeris in militaris aīr atq; in reliquis dicit. Nā sic
loquūt. hoc mille denarium: nō hoc mille denarii & h̄
duo milia denaria non duo milia denarii. Si eēt denarii
i recto casu atq; ifinitū m̄ltitudinē significaret: tūc i
patrico denario⁹ dici opptebat: & nō solū i denariis
uictoriatis & rachimis nūmis: sed et i uitris idē seruari
opptere. Cū dicim⁹ iuditiū suisce triū uirū: decē uirū:
non triū uiros. Numeri antiqui h̄nt analogias: quod

hic dupondius hoc dupōdi⁹
hic gladius hoc gladi⁹
hic tressis hoc tressis

hoc mille denariū
milia denaria

As. dupondius. Tressis.

es. p affe

hoc mille denariū

Victoriati denarij
rachimis munis
Triū virū

nouentria
Duatus

oibus ē una non nouētria regula duactus: tres grad⁹ sex decurie. qua oīa sīr inter se respondēt regule. est numer⁹ nouētrius: qđ ab uno nouem cū puenimus: rursus redim⁹ ad unam & .v. hinc & .lx. ab una sunt natura nouenaria. sic ab octonaria. & deorsū uersus ad singularia pueniūt. Actus p̄m⁹ ē ab uno. dcccc. Scđ⁹ a mille ad nungenta milia: qđ idem ualebat unum & mille utrūq; singari numero appellat. Nā ut dīr hoc unū. h̄ duo milia. & sic deinceps m̄ltitudinis in duobus actibus reliq̄ oēs. Itē numeri grad⁹ singularis est in utroq; actu ab uno ad nouē denarios grad⁹ decē ad. lx cētenarib⁹ a centum. dcccc. Ita trib⁹ gradib⁹ sex decurie fiunt tres miliaria & res minores. antiqui his numer⁹ fuerūt contēti. Ad alios tertium & quartum actura a decies minores i posuerūt uocabla: neq; rōne: sed tñ n̄ contra ē eā: de qua scribim⁹ analogiā. Nā ut deciennis cū dicāt hoc deciens: ut mille hoc mille: ut sit utrūq; sine casibus uocis dicem⁹: ut hoc mille: h̄ mille. si hoc deciens h̄ decies: nec eo minḡ i altero qđ ē mille p̄ponem⁹. hi mille. hoꝝ mille. qm̄ in eo ē nomē commune: quā uocat emonimia. obliq; cas⁹ ab eodem capite ubi erit emonimia obliq; cas⁹: quo mīdissiles fiant analogia non prohibet. Itaq; dicimus hic arg⁹ cum hoīem dicim⁹. Cū oppidū grecācerie hoc argos cum itaq; argi item faciemus. Si eadem uox nominet uerbū significauit: ut & in cas⁹: & in tpa dispariliter declineat: ut faciam⁹ A meto qđ nomē ē motonis metonē qđ uerbum ē metam metebam. Reþpendūt cū ab eadē uoce: p̄la sunt uocabla decliata q̄s sinonimas appellat: ut Sapho & alce⁹ & alceo: sic geriō geriōes gerion⁹. In hoc ḡnē: qđ cas⁹ p̄parā p̄mutat. qđā non reprehendunt analogiam: sed qui eis utitur impite. qđ

oftenaria

Deciennis

emonima

Sinonimas

hic arg⁹
hoc arg⁹

meto metom⁹

Si

quisq; caput prenderit sequi debet eius osequēti cas⁹ in declinādo: ac non facere: cū dixerit recto casu alce⁹. in obliquis dicere alceon & alceonem. qđ si instituerit & nō secutus erit analogias reþpendendū. Aristarchū qđ hec noīa melicertes & philomedes similia neget eē quod uocandi casus habet alter melicerta. alter philomede. Sic qui dicat lepus & lupus non eē simile. quod alterius uocandi casus sit lupe alterius lep⁹. Sic sacer macer. qđ in transitu fiat ab altero trisyllabum saceri ab altero bisyllabū macri. de hoc & si supra respōsum est. cum dixi de lana. hic quoq; ampli⁹ additiam. si sīa non solum a facie dici: sed etiam ab aliqua coniuncta ui & potestate. que & oculis & aurib⁹ latere soleāt. Itaq; sepe gemina facie mala negamus esse similia. si sapore sunt alio. Sic equos eadem facie non nullos negamus eē similis in natione ex procreante dissimilis. Itaq; in homibus emendis: si natione alter est melior: eminus pluris. atq; hisce oībus similitudines nō summim⁹ tñ a figura: sed etiā aliude. ut i equis etas. ut i his cuigmōt faciant pullos. ut in pomis quo sint sucosi. Igit̄ idem seq̄t i similitudine uerboꝝ. q̄s reþpendēd⁹ n̄ ē: quare similitudies discernēdaꝝ causa nōnūq; ut pnomē assumit̄. sic casum aliquē assumit̄: ut i his nem⁹: lepus: hic: lep⁹: hoc nemus. Itaq; discedūt ac dicūt hi lepores: h̄ nemo ra. sic aliud si qđ assumptū erit extrisec⁹: quo similitudo penitus p̄spici possit. n̄. n. erit remotū a natura. Neq; enī magnetas lapides duo iter se siles sint. nec ne p̄ spicere possis. nisi minutū extrisec⁹ p̄pe apposueris ferrū: qđ siles lapides sīr ducūt dissimilē dissiles: qđ ad noīatiū analogia p̄tinet. ita declinatū arbitror: ut oīa que dicūt oītra ad r̄ndēdū ab his fōtib⁹ sumi possit qđ ad ubiꝝ tpa liū rōne attinet: cū p̄tes sint. iiiii. tpa

melicertes
philomedes
melicerta
lepus. lupus.

Atq; q̄tuor p̄tes Temp⁹
p̄bone genā dūpi

In tempore analogia

personarū: generū: diuisionū. Ex omni pte quoniā reprendunt ad singula respondebo. p̄mum quod aiunt analogias non seruari i tēporib⁹: cū dicat legi lego legam: & sic simile alia. Nam que sint: ut legerim perfectam significare duo reliqua: lego & legam & lego inchoatam iuriam rephendūt. Nam ex eodē genere & ex diuisione idem uerbū qđ sumptum est p tēpora traduci potest: ut discedā disco discam & eadē pfecti sic didiceram didici dīcero. ex quo licet scire uborū ratione ostare. Sed eos p triū temporū uerba p̄nuntiare uelit scienter id facere. Idem illos: q̄ rep̄hendūt: qđ dicim⁹: amor amabor amatus sum. non. n debuisse in una serie unū uerbum eē duplex cū duo similitia essent. Neq; ex diuisione si uniusmodi ponas uerba discrepant inter se. Nam infecta oīa simplicia similia sunt & pfecta duplicitia inter se paria in oībus uerbis: ut hic amabar amor amabor amat⁹ ero q̄ re item male dicūt ferio feriam: p̄cussi: qđ est ordo feriam feriebā p̄cussi p̄cutio p̄cutiā. Sic deinceps i reliq⁹ t̄pib⁹ rep̄hendēti r̄nderi pōt. Si r̄ errant: q̄ dicūt ex utraq; pte uerba om̄ia emutare syllabas opportere aut nullum. In his pungo pūgam pupugi. Tundo tundā tutidi. dissilia. n. conferūt uerba ifecti cū i pfectis: qđ si infecta modo cōferrēt oīa uerbi p̄cipia: incōmutabilia uiderentur ut i his pungebā pungo pungā. Et ɔtra ex utraq; pte cōmutabilia si pfecta ponerent: ut pupugerā pupugi pupugero. Item male conferunt. fui sum ero: quod fui ē pfectū cuiq series sibi ut debet i oībus psonis cōstat qđ est fuerā fui fuero. de ifectis sum qđ nūc dīr. oīm dicebat esum. Et i oībus personis ɔstabat: qđ dicebat esum es est. eram eras erat. ero eris erit. Sic huiusmodi cetera seruare analogiam uidebis. Etiam in hoc

reprehendunt: quod quedā uerba neq; psonas habent ternas: neq; tēpora terna. Id impite reprehēdunt: ut si quis rep̄hendat naturam. q̄ n̄ uniusmodi fixerit aīalī om̄is. Sic enī natura non om̄es forme uerborū terna habeant tēpora: ternas personas: non habeant totidē uerborum diuisiones. quare cum impanus natura: qđ infectabat solum habet: cum & presenti aut absenti impanus fiunt terna: ut lege legitō legat. perfectum enim impat nemo. Contra que sunt im pandi ut lego legis legit. nouena fiunt uerba infecti. nouena perfecti quo circa non si gen⁹ cum genere discrepat. sed i suo quisq; genere si quid ē deest requirendū ad hec addita si erūt ea: que de nominatiuis supra sunt dicta: faciliq omnia soluentur: Nam ut illic externi caput rectos casus sic hic in forma est persona eius. qui loquitur: & tempus presens: ut scribo lego. quare ut illic sit: sic hic. Item acciderit in formula: ut aut caput nō sit: aut ex alieno genere non sit proportione eadem: que illic dicimus. Cur nihilominus seruetur analogia. Itē sic ut illic caput suum habebit & in obliquis casibus transiatio erit in aliquam formulam: qua assumpta reliqua facilius possunt uideri uerba: unde sint declinata. Fit enim ut rectus casus non nunq; sit ambiguus: ut in hoc uerbo uolo: quod id duo significat unum a uoluntate alterum a uolando. Itaq; a uolo intelligimus & uolare & uelle quidam reprehendunt: quod pluit & luit dicamus in preterito & presenti tempore cum analogie sui cuiusq; temporis uerba debeat discriminare falluntur. Nam est ac putant aliter q̄ in preteritis u. dicimus longum pluit in presenti breue pluit luit. Ideoq; in uenditionis lege fundi ruta cesa ita dicimus: ut u. producamus. Item reprehendunt

Volo

pluit luit

ruta cesa

esum p̄sum

Sacrifico. Sacrifico

quidam: quod putant idem esse sacrificio & sacrificio.
relauat & lauatur. quod sit an non nihil cōmouet ana-
logiam: dum sacrifici qui dicat. seruet sacrificabo. Et
sic per totam formā ne dicat sacrificatur: aut sacri-
ficiatus sum. hec enim inter se non conueniunt apud
Plautum cū dicit pīscis ego credo qui usq; dū iuuūt.
lauāt diu minus lauari q̄ hec lauat prōnēsum adlauāt
lauari non conuenit ut. t. sit postremū sed e adlauant̄
analogia adlauari reddit: quod Plautius: aut librarii
mēdiunt: si est non ideo analogia. sed qui scripsit: est
rephendendus omīo: & lauāt & lauāt dicitur sepatim
recte in rebus certis: quod puerum nutrix lauat. puer
a nutrice lauatur: nos i balneis & lauam⁹ & lauam⁹
Sed consuetudo alterum utrum: cum satis haberet in
toto corpore potius utimur lauam⁹. In partibus la-
uamus. quod dicimus lauo manus sic pedes & cetera.
quare & ut i eis non recte dicūt laui: laui man⁹ recte
Sed quoniā in balneis lauor lauatus sum sequitur. ut
contra quoniā ē soleo opportet dici solui: ut Cato &
Enni⁹ scribit: non ut dicit Vulgus solitus sum de be-
re dici. Hęq; propter hec quod he discepant i sermōe
pauca minus est analogia: ut supra dictum est. Item
cur non sit analogia efferunt: quod a similib⁹ similia
non dec linent̄: ut ab dolo & colo. ab altero enim dicit̄
dolai. ab altero colui. In quibus assummi solet aliquid
quo facilius reliqua dicantur. ut munecidis opibus
minutis solet fieri igitur i uerbis temporalibus: quo
similitudo sepe sit cōfusa: ut discerni nequeat nisi trā-
sieris in aliam personā aut in tempus: que preposita
sunt nosse. similia intelligitur cū transitū est i scđam
personam. quod alterum est dolas. alterū colis. Itaq; i
reliqua forma uerborum suam uterq; sequitur formā:

lauo. 15.

soleo.

Dolo. 15.
colo. 16.

utrū in secū la forma uerboꝝ tēporale habeat in ex-
tremā sillaba as. ae si ad discer nēdas dissilitudines in
terest quocirca quare ibi poti⁹ Index analogie q̄ in
prima q̄ ibi ab strusa ē dissilitudo: ut apparet in his
meo neo ruo. Ab his. n. dissilia sūt trāsitu: q̄ sic dn̄
meo as neo nes ruo ruis. quoꝝ unū quodq; suas con-
seruat silitudinis foras analogia. Itē de his que appel-
lāt pticipia rep̄hendūt mīta in iuria. Nā n̄ debet dici
terna a singulis uerbis amatur⁹ amās amatus. Illud
analogia q̄ p̄stare debet: in suo quicque ḡnē h̄t cas⁹
ut amat⁹: amato: amati: amat⁹ & sic in mulieribus:
amata amate. Itē amatur⁹ eiusdem h̄t declinationes
amās paulo aliter: qđ hoc genus omīa sūt in suo ge-
nere similia. p̄portione sic virilia & muliebria sūt ea-
dē. de eo qđ in priore libro extēmū ē: Ideo non est
analogia. q̄ qui de ea scripserint: aut inter se non cō-
ueniāt. aut in quibus conueniat ea cū consuetudinis
discrepāt uebis. utrūq; sic enī omīs repudiādū ē artis
qđ in medicina & in musica & in alijs multis discre-
pāt scriptores. Item in quib⁹ cōueniūt: ut scriptis si
etiā repudiāt natura q̄ ita dicit̄ nō sit ars: sed artifex
rep̄hēndendus qui debet in scribēdo nō uidisse uerum
non ideo non posse scribi uerū qui dicit̄ hoc mōti &
hoc fonti: cū alia dicāt hoc monte & hoc fonte. Sic
alia: que duob⁹ modis dn̄ cū alteꝝ sit ueꝝ: alteꝝ falsū
non uter peccat tollit analogias. sed uter recte dici et
confirmat & quēadmodū is qui cū peccat in his uer-
bis: ubi duob⁹ modis dn̄: non tollit rōnem cū seq-
tur falsū. Sic etiā in his non in duob⁹ dn̄: si quis ali-
ter putat dici oportere atq; oportet: non sciētiā tol-
lit orōnis sed suā inscientiā denudat: quibus rebus
solui arbitramur posse que dicta sunt priori libro

meo. neo. ruo

De principiis

murenis lupis

contra analogiam ut potui breui percucurri. ex quibus si id fecissent quod uoluit ut in lingua latina esset anomalia tamen nihil legissent. Ideo quod in omnibus partibus mundi utraq; natura inest: quod alia inter se alia sunt. Sicut in animalibus dissimilia sunt: ut equi bos: cuius homo. Item alia in unoquoque horum generum inter se similia innumerabilia. Item in piscibus dissimilis muræa lupo his soleæ hec nerene & mustele sic aliis ut maior ille numerus sit similitudinum earum: que sunt separatim in murenis: separatim in asellis: Sic in generibus aliis quare cum inclinationibus uerborum numerus sit magnus a dissimilibus uerbis ortus quod etiam uel maior est: in quibus similitudines resperiuntur: conferendum est esse analogias: Item que cura ea non multo minus quam in omnibus uerbis patitur ut consuetudo communis. fatidum illud: quo quādo analogiam sequi nos debere uniuersos singulos: tum preterquam in quibus uerbis offensura sit consuetudo communis: Quod ut dixi aliud debet postare populus: aliud e populo singuli homines: neque id mirum est cum singuli quoque non sint eodem Iure. Nam liberius potest poeta quam orator sequi analogias. quare hic liber id quod pollicitur est demonstratus absoluenter faciam finem proximo. Deinceps declinatorum uerborum firma scribam

1 Nuerborum declinationibus disciplina loquendi dissimilitudinem: an similitudinem sequi debet multi querunt Cum ab his non que a similitudine oriatur: uocaret analogia. reliqua pars appellaret anomalia. De qua re primo libro: que dice-

Analogia
Anomalia

rentur cur dissimilitudinem ducē haberi oppoterent dixi. Secundo contra que dicentur cur potius dissimilitudinem conueniret preponi quarum rerum quod nec fundamenta ut debita posita ab ullo neque ordo ac natura: ut res postulat explicata: ipse eius rei formam exponam. Dicam de quatuor rebus: que continent declinationibus uerborum: quid sit simile ac dissimile: quid ratio: quam appellant logon. qui proportione quid dicunt analogon. quid consuetudo. que explicata declarabunt Analogiam & anomalias: unde sit quid sit: cuiusmodi sit. De similitudine & dissimilitudine. Ideo primum dicendum quod ea res est fundamenum omnium declinationum: ac continet rationes uerborum. Simile est: quod res plerasque uideant habere easdem quas illud cuiusque simile. Dissimile est: quod uideatur huius minimum. ex duobus constat omne simile. Item dissimile: quod nihil potest esse simile: quin alicuius sit simile. Item nihil dicitur dissimile: quod in addatur: quod id sit dissimile. Sic dicit similis homo homini: equus equo: Et dissimilis homo equo. Nam simile est homo homini ideo quod easdem figuræ membrorum habent: que eos dividunt ab aliquorum animalium specie. In ipsis hominibus simili de causa vir uiro similior: quam uir mulier: quod plures habent easdem partis & sic senior seni similior quam puer. Et porro similliores sunt: qui facie quoque pene eadem habitu corporis filio: Itaque qui plura habent eadem dicuntur similliores: qui proxime accedunt ad id ut omnia habeant: eadem uocantur gemini. Simillimi sunt qui tris naturas rerum putent esse. Simile dissimile: Neutrum: quod aliis uocent non simile: aliis non dissimile. Sed quamvis tria sint simile: dissimile

Analogie primi

Similes

Similliores

Gemini
Simillimi

Simile dissimile neutrum

Neutrum: tamen potest diuidi etiam in duas partes: sic quodcūq; conferas aut simile esse: aut non eē. simile esse & dissimile si uideatur esse: ut dixi neutrum. si in neutram partem preponderet: ut si dues: que conferuntur: uicinas habent partes & in his denis habeant easdem denas alias ad similitudinem & dissimilitudinē que aīaduertendas hanc naturam pleriq; subiciunt sub dissimilitudinis nomen quare quoniam fuit ut potius de uocabulo quā de re controuersia esse uideatur. illud est potius aduertendum cum simile quid esse dicitur: quin cui parti simile dicatur esse: In hoc enim solet esse error: q̄ potest fieri: ut homo homīni simile sit non sit: ut multas partes habeat similis & ideo dici possit similis habere oculos: manus: pedes: sic alias res seperatim & una plures. Itaq; quod diligenter uidendum est in uerbis: quas partes & quot modis opporteat similis habere dicuntur ut infra apparebit. Is locus maxime lubricoq; est qd enim similius potest uideri indiligenti q̄ duo uerba hec: suis & suis: que non sunt. quod alterum non significat suere. alterum suem. Itaq; simili ha esse uocibus ac sillabis confitemur. Dissimilia esse partibus orationis uidemus: quod alterum habet tēpora alterum casus. que due res uel maxime disceruunt analogias Item propinquiora genere inter se uerba simile sepe pariunt errorem: ut in hoc q̄ numerus & lepus uidetur esse simile. q̄ cum utrumq; habuerit eundem casum rectum: sed non est simile: q̄ eas certe similitudines opus sunt. In quo est: ut in genere nomine sint eodem: quod in his non est Nam in uirili genere nominum sint eodem est lepus ex neutro nemus Dicitur enim hic lepus & hoc ne

mus si eiusdē generis eē utriq; pponeretur idē ac diceretur: aut hic lepus & hic nemus aut hoc lepus & hoc nemus quare que & cuiusmodi sunt genera similitudinū ad hāc rē pspiciēdū ei: qui declinatioēs uerborū pportione sint: ne queret qd locū qd est diffīciliſ: qui de his rebus scriperūt aut uitauerūt aut in ceperūt neq; ad seq̄ potuerūt. Itaq; in quo dissensio neq; ea uniusmodi appetat. Nā alii de omnibus universis discriminib; posuerūt numerū: ut Dionisius Sidonius q̄ scripsit eas eē septuaginta unā. Alii partes eius que hñt casus: cuius eidē hic cū dicta eē discrimina quadraginta septē. Aristotles rettulit in literas xliii. Parmenius viii. Sic alii pauciora aut plura quaz similitudinū si esset origo recte capta & inde a ratione minus erraret in declinationib; uerborum quarū ego principia prima duorū generū sola arbitrator esse similitudines exigō oppoeteat. E quis unū positū in uerborū materia. alterū. ut i materie figura que ex declinatione fit. Nam debet esse unum ut uerbum uerbo: unde declinetur sit simile Alterum ut ē uerbo in uerbum declinatio: ad quam conferatur eiusdem modi sit. Alias enim a similibus uerbis similiter declinantur ut ab herus ferus. hero fero. Alias dissimiliter herus ferus heri ferū cū utrumq; & uerbum uerbo. erit simile & declinatio. Tum deniq; dicam esse similem ac duplēm & perfectam similitudinē habere id qd postulat analogia: sed ne astutis uidear posuisse duo genera esse similitudinum sola: cū utrū usq; inferiores species sint plures: si de his retinero ut mibi relinquam latebras repetam ab origine similitudinis que in conferendis uerbis & inclinandis sequende aut uitande sint: prima diuisio in oratione: q̄

Dionisius

Aristoteles

Suis suis.

q̄ seq̄ndi in analogia q̄
tanda sint ordit s

alia uerba nusquam declinantur: ut hec uix: mox:
alia declinantur: ut a lima limabo a fero ferebam:
Et cum nisi in his uerbis: que declinantur: non pos-
sit esse analogia: qui dicit simile eē mox & nox errat:
quod non est eiusdem generis utrumq; uerbum cū
nox succedere debeat sub casuum ratione mox ne-
q; debeat: neq; possit. Secunda diuisio est de his uer-
bis que declinari possunt: quod alia sunt a uoluntate
alia a natura: Voluntatem appello cum unusquisque
a nomine alie imponit nomen: ut Romulus Ro-
me Naturam dico cum uniuersi acceptum nomen
ab eo qui imponit non requirimus: quemadmodum
id uelit declinari Sed ipsi declinamus: ut huius Ro-
me: hanc Romanam. De his duabus partibus uolun-
taria declinatio refertur ad consuetudinem natura-
lis ad orationem. Quare proinde ac simile conferri
non opportet ac dicere: ut sit A Roma Romanus:
Sic ex Capua dici Capuanus quod in consuetudine
uehmenter natat: quod declinantes Imperite rebus
nomina imponunt. A quibus cum accepit consue-
tudo turbulenta necesse est dicere. Itaque neque
Aristarchii neque alii in analogiis defendam eius
susceperunt causam. Sed ut dixi hoc genere decli-
natio in cōmuni consuetudine uerborum egrotat
& langescit: Quod oritur e populo multiplici
Imperio. Itaq; in hoc genere in loquendo magis
anomalia quam analogia. Tertia diuisio est que uer-
ba declinata natura. Ea diuidit in partis quatuor
In Vnam primam uidelicet que habet casus neq;
tempora habet. ut Docilis. Facilis & Amabilis
In alteram que tempora habet neq; casus ut docet
facit amat. In tertiam que utraq; habet ut docens

faciens. In quartā que neutra ut doce & facete. Ex
hac diuisione singulis partibus tres reliquere dissiles:
Quare nisi in sua parte inter se collata erunt uerba:
si non cōueniunt non erit ita simile: ut debeat facere
idē i articulis. Vix adumbrata est analogia & magis
rerum q uocum i noībus magis expressa: ac plus etiā
in uocibus ac similitudinib; q in rebus suam optinet
rationē. Etiā illud accedit in articulis h̄e analogias:
ostendere sit difficile. q singula sint uerba: hic contra
facile q magna sit copia similiū nominatiū. Quare
non tam banc ptem ab illa ob diuidendum q illud ui-
dēdum: ut satis sit uere cūdī etiā illā in eādem harenā
uocare pugnatum ut in articulis due partes finite &
infinite. sic i uocabulis due uocabulum & nomē. Non
enim idem oppidum & Romanam. Cum oppidum sit uo-
cabulū: Roma nomen. quaz discriminē in his reddēdī
rationibus alii discriminē alii non. Hos sic ubi opus
fuerit quid sit & cur ascribimus uniuscuiusq; partes.
quoniam species plures de singulis dicam. Prima pars
causalis diuiditur in partes duas in noīatiū scilicet:
quod neq; finitum est: ut hic & quis. de his generib;
duob; utrū sumpseris cum reliquo non conferēdum.
quod inter se dissimiles habent analogias noīatus: ut
similis noīatus h̄e debet: ut sit eodem genere: specie
eadem sic casu. Exitu eius genere ut si nomen est: qd
cōferas: sit nomen spē simile: ut non solum utrūq; sit
uirile casu simile ut si alterū sit dandi itē alterum sit
dandi cū quo conferas. Exitu ut quas unū habeat ex
tremas l̄ras: easdē altez̄ h̄eat: ad h̄uc quadruplicē fon-
tē ordines diriguntur bini: uni trāuersi: alteri directi
ut in tabula solet in qua latunculus ludunt. Trans-
uersi sunt: qui a recto casu oblique declinantur: ut alb;

Vocabulū nōmē

Casualis

gīo spē casus exitus
Ab analogiā faciūt

Literūcius

albi albo Directi sunt: qui a recto casu in rectos declinantur: ut albus alba album. utriq; sunt partibus senis. Transuersorum ordinum partes expellantur casus directorum genere utrisq; inter se implicatis formam dicam. Prius de transuersis casuum uocabula aliis alio modo appellavit. Nos dicemus qui nomināti causa dicuntur nominandi uel nominatiuum.

Scopa

Et scope dicitur una scopa. aliter. n. natura. quod pri
ora simplicib; posteriora in coniunctis rebus uocabla
ponuntur. sic bige. sic quadrige a coniunctu dicte. Itaq;
non dicitur: ut hec una lata & alba. sic una biga. sed
una bige. neq; ut dicitur: ut hec late albe. sic hec
bige & quadrige. Item figura uerbi qualis sit. refert:
q; in figura uocis alias commutatio sit. in uno uerbo
sint. modo sint. alias in medio: ut cursu cursito. alias in
extremo: ut doceo docui. alias cōmuni: ut lego lege.
Refert igitur ex quibus litteris quodq; uerbum ostet
maxime extrema: qd ea in plerisq; omittatur. Quare
in his quoq; partibus. si litudines ab aliis male. ab aliis
bene: quod solent summi in casibus. conferendis recte
an perperam uidendum. Sed ubi unq; mouentur lre
non solum ee sunt aiauertende: sed etiam que pxime
sunt: neq; mouentur. hec enim uicinitas aliquantū
potens in uerborum declinationibus. In quis figuris.
non ea similia dicemus: que similis res significat: sed
que ea forma sint: ut eiusmodi res similia ex instituto
significare plerunq; soleat: ut tunicam uirilem & mu
liebrem dicimus: non eam quam habet uir aut mulier
sed quam habere ex instituto debet. potest eni mul
iebrem uir: uirilem mulier hre. ut in scena. ab actorib;
habere uidem: sed eam dicimus muliebrem: que de eo

genere est: quo indutui mulieres: ut uterentur est in
stitutum: ut actor stolam muliebrem. sic perpēna &
cecina & purpurina figura muliebria dicūtur habere
nominā non mulierum. Flexure quoq; si litudo uidēda
ideo quod alia uerba quam uim habeant. ex his uerbis
unde declinantur appellāt: ut quēadmodū opporteat:
ut a pretor consul: pretori consuli. Alia ex transitu
intelliguntur: ut sacer macer: q alterum fit sacerum.
alterum macrum. quorum utrūq; in reliquis a trāitu.
suam uiam sequit: & in singularibus & i m̄titudinis
declinationibus. hoc fit ideo q naturarum genera
sunt duo: que inter se conferri possunt. unum quod p
se uideri potest: ut hō & equus. Alterū sine assumpta
alqua re extrinsecus perspici non possit: ut eques &
equiso. utrūq; enim dicitur ab equo. quare hominē hoī
similem ee: aut non esse sicut tuleris ex ipsis homini
aiauertis scies. Ac duo inter se similiter: ne sint lon
giore: q sint leorum fratres dicere non possis: si illos
breuiores cum quib; conferunt: q longi sint ignorēt
si latiorum atq; altiorum. Item cetera eiusdem generis
sine assumpto extrinsecus aliquo perspici similitudēs
non possunt. Sic igitur quidam casus: q ex hoc ḡne
sunt: non facile est dicere similis ee. si eorum singuloz
solum aiauertas uoces nisi assumpseris. alterum quo
flectitur in transeundum uox: q ad nominatiuum
similitudines aiauertendas arbitratus sum: satis est
augere hec sunt. Relinquitur de articulis. In quibus
quidam eadem. quedam alia. De quinque enim generib;
duo prima habēt eandem: q sunt & uirilia & m̄liebria
& neutra. & q alia sunt: ut significant unum: ut plura
& de casibus: quibus habēt quinos. Nam uocādi uoce
notatus non est proprium. illud habent q partisunt

Stola
perpēna
cecina
purpurina

Natura ḡna duo

eques equi / b

finita:ut hic & hec partim infinita:ut quis & que:& quorum quod adumbrata & tenuis analogia . In hoc libro plura dicere necesse ē secūdum genus: que uerba tempora habent:neq; casus: si habent personas eorum declinationum species sunt sex. Vna que dicitur temporalis: ut legebam: gemebam. lego: gemo. Altera personarum: ut sero meto. seris metis. Tertia rogandi: ut scribone: legone: scribisne: legisne. Quarta respondēdi: ut fingo: pingo: singis: pingis. Quinta optandi: ut dicere rem: facerem: dicam: faciā. Sexta impandi: ut cape rape: capito: rapito . Item sunt declinatum species quatuor: que tempora habent sine personis in rogādo ut foditur ne: seritur ne: & fodietur ne: seretur ne . a respondendi specie eadem figure sunt extremis syllabis demptis. Optandi species: ut uiuatur: ametur: uiuere & ameretur. Impandi declinatus sum ne habent dubitationem: & eorum sint: ne hec ratio paretur pungetur parari: pugnari. Accedunt ad has species a copulis divisionū q̄drinī ab ifecti: & pfeci: emo:edo:emi:edi: a seſ & sepi: ut scribo: lego: scriptau: lectitau: faciēdi & paciēdi: ut uro: ungo: uror: ungor. A singulari & multitudinis: ut laudo: culpo: laudamus: culpamus. h9 generis uerborum: cuius species exposui q̄ late quicq; pateat & cuiusmodi efficiat figurā in libris qui de formulis uerborum erunt diligentius expedietur. Tertiī generis que declinantur cum temporibus ac casibus. Ac uocantur a multis. Ideo participalia sunt hoc ge quēadmodum declinamus querimus. Casus ei⁹ etiam si is: qui finxit poeta aliquod uocabulum ut ab eo casu ipse aliquem perperam declinavit potius eum reprehendimus q̄ sequimur. Igitur ratio quā dico utrōq;

Sex sp̄s declinationū

& in his uerbis: que imponuntur. & in his que declinantur: neq; non etiam tertia illa que ex utrōq; misceat genere . quarum unaqueq; ratio collata cum altera: aut similis aut dissimilis: aut sepe uerba alia ratio eadē. Et non nunq; ratio alia uerba eadem: Que ratio in amor amori eadem in dolor dolori: neq; eadem i dolor dolor est . & cum eadem ratio: que est in amor & amoris sit in amores & amorum. tamen ea q̄ non in ea qua opportet cōfertur a materia per se solum efficere non potest analogias propter disparilitatem uocis figurarum: quod uerbum copulatum singularem cum multitudine . Ita cum est proportione: ut eandem habeat rationem. tum deniq; ea ratio conficit id quod postulat analogia: de qua deinceps dicam . Sequitur tertius locus: que sit ratio proportione a greco uocāt ab analogo dicta analogia . Ex eodem genere que res inter se aliqua parte dissimiles rationem habent aliquam . Si ad eas duas altere res due collecte sunt: que rationem habeat eandem: quod ea uerba bina habent eundem logon dicitur utrōq; separatim analogon simul collata quatuor analogia . Nam ut in geminis: cum simile dicimus esse me nechīnum. me nechino de uno dicimus cum similitudine esse in his de utrōq; sic cum dicimus eadem rationem habere assenti ad sensum: quam habet in argomento libella ad singulam . Quid sit analogon ostendimus: cum utrubiq; dicimus & in ere & in argento esse eadem rationem. tum dicimus de analogia: ut sodalis & sodalitas . Ciuis & ciuitas: non est idem sed utrōq; ab eodem ac coniunctum . sic analogon & analogia idem non est. sed item est congeneratum . Quare si homines substuleris sodalis substuleris: si sodalis soda

tatem Sic item si substuleris substuleris
analogon. si id analogian que cum inter se tanta sint
cognatiōe de bebit subtiliō audire q̄ dici. Exspectare
id est cū dixerō quid de utroq; & erit omne expectes
Dum ego in scribendo transferam in reliquum. Sed
ut potius tu persequare animo hec fūt in dissimilib⁹
rebus: ut in numeris: si contuleris cum uno duo. sic
cum decem uiginti. Nam rationem duo ad unum hñt:
eandem habent uiginti ad decem. In nummis in simi
libus. si est ad unum uictoriatus denarius: si ad alterū
uictoriatum: ad alterum denarius. Sic item in aliis re
bus omnib⁹ proportionē dicuntur ea: in quo est. sic
quadruplex natura. ut i progenie cū est filius ad p̄rem
sic si est filia ad matrem: & ut est in temporibus meri
dies ad diem: sic media nox ad noctem. hoc poete gen⁹
si similitudinib⁹ utūtur: multū hoc acutissime Geome
tre. hoc in orōne diligētius q̄ alii Aristarco grāmatici
ut cū dicūt proportionē similia esse amorem amoris: do
dorem dolori. Cum ita dissimile esse uideant: amorem
& dolorem: quod est alio casu. Item dolorem: dolori.
Sed dicunt quod asimilibus nonnunq; rationes habet
implicatas duas: ut si una directa. altera transuersa: qđ
dico apertius sic fiet. Esto sic expositos esse numeros
ut in primo uersu sit unum: duo: quatuor. In secundo
decem: uiginti: quadraginta. In tertio cētum: ducenti
quadrangenti. In hac formula numerorum duo ierūt:
quos dixi logos: qui diuersas facit analogias. unus
duplex: qui est in obliquis uersibus: quod est ut unus
ad duo: sic duo ad quatuor. Alter decemplices i directis
ordinibus: quod est ut unus ad decem: sic decem ad
Centum. Similiter in uerborum declinationibus
est Binium: quod & ab recto casu in recto: ita ut for-

Victoriatus
denarius

mulam similiter efficiant: quod sit primo uersu. hic
Albus: huic Albo: huius Albi. Secundo: hec Alba
huic Albe: huius Albe. Tertio: hoc album: huic albo
huius albi. Itaq; fiuit per obliquas declinationes ex
his Analogie hoc genus Albius Atrius: Albio atrio
per directas declinationes: Albius: Atrius: Albia: A
tria: que scilicet erit particula ex illa ducennaria atria
que scilicet Centenaria formula Analogiarum: de
qua supra dixi. Analogia que dicitur. Eius genera
sunt duo. Vnum deiunctum. sic est: ut Vnum ad duo
sic decem ad uiginti. Alterum coniunctum: sic ut est
unum ad duo: sic duo ad quatuor in hoc quod duo bis
dicuntur. Et tum conferimus ad unum. Et tunc cum
quatuor. Hoc quoq; natura dicitur quadruplex: sic a
septem cordis Cithare. Tamen duo dicuntur habere
cetera corda: quod quemadmodum crepta Prima ad
quartam cordam: Sic Quarta ad Septimam respon
dent. Media est Alterius prima. Alterius extrema
Medici in egratos septimos dies: qui obseruant quar
to Die. Ideo Diligentius signa morbi aduertunt:
Quod quam rationem habuit Primus Dies ad quar
tum eandem presagit habiturum: qui est futurus ab
eo Quartus: qui est septimus a primo. Quadruplices
deiuncte in casibus sunt uocabulorum: ut Rex Regi
Coniuncte sint triples in uerborum tribus temporis
bus: ut legebam lego legam: qđ quam ratiōem habet
legebam a lego: hanc h̄t lego a lega. In hoc fere oēs
homines peccant qđ perperam in tribus tēporib⁹ hec
uerba adiunt cum proportionē uolunt pronuntiare
Nam cum sint uerba; alia infecta: ut lego & legis: alia
perfecta: ut legi & legisti. & debeat sui cuiusq; gene

ris in coniungendo copulari: & cum recte sit ideo lego & legebam non recte est lego adlegi: quod legi significat: quod perfectum ut hoc tutudi: pupugi: tūdo: pungo: tundam pungam. Item hec catus sum: uerberatus sum uerberabor. Iniuria reprehendunt: quod & infecti inter se similia sunt: & perfecti inter se: ut tundebam: tundo: tundam: & tutuderam tutudi tutudo. Sic amabar: amor: amabor: & amatus eram: amatus sum: amatus ero. Itaq; reprehendunt qui contra analogias dicunt. cur dispariliter in tribus temporibus dicantur quedam uerba natura cum quadruplex sit analogia. id non nunq; ut dixi pauciores uidetur habere partes. sic etiam alias pluris: ut cum est. quem admodum ad tria unum & duo. sic ad sex duo & quatuor: que tamē quadripartita cōprehenditur forma: quod bina ad singula conferuntur: quod in oratione quoq; non nunq; reperietur. Sic ut Diomedes confertur Diomedibus. sic dicitur ab Hercules: Hercul: & herculibus: & ut he hic ab uno capite a recto casu in duos obliquos discedunt casus. Sic contra multa a duobus capitibus recti casum confluunt in obliquum unum. Nam ut ab his rectis. hi ebiei he bibie. fit his bebieis. Sic est ab his. hi celi. he celie. his celiis. a duobus similibus similiter declinantur: ut fit in his Ne mus: Olus: Nemora: Olera. Alia a dissimilibus simili ter declinantur: ut in articulis ab hic iste hunc istum Analogia fundamenta habet: aut a uolūtate hominū aut a natura uerborum: aut re utraq; uoluntatem dici impositionem uocabulorum naturam declinationem uocabulorum: quo decurritur sine doctrina qui impositionē sequetur dicet. Si simile in recto casu Dolus &

Mal⁹ fore i obliquo Dolo & Malo: si naturā sequet̄ si sit siſe i obliq; Marco Quinto fore ut sit Marcū Quītū. Qui utrūq; sequet̄ dicet ab hoc simile trāsit⁹ ut est in seru⁹ serue. fore ut sit item in certius cerue. Commune omnium est ut quatuor figura uocis hēat proportione declinatus. Primum genus est ortum ab similitudine in rectis casibus. Secundum a similitudie que est in obliquis. Tertium ab similitudine que est i transitibus de casu in casum. Primo genere ab impositione ad naturam proficiscuntur. In secundo contra. In tertio ab utroq;. Quo circa etiam hoc tertiu potest bifariam diuisum tertium & quartum dici. Quod in eo ut prosas & rosas potest dici q; initia faciet analogie. Impositio ab his obliq; figurās declinare debet qui naturā contra. Qui ab utraq; reliq; declinationes ab eiusmodi transitibus. Impositio est i nostro dominatu. Nos in natura que madmodum eius quisq; uult iponit nomē: ac decliat quēadmodū uult natura Sed quoniam duobus modis imponitur uocabulū: aut re singulari: aut multitudine. Singulari ut Cicer. multitudins ut Scale. Nec dubium ē quin ordō declinatu⁹ in quo res singulares declinabuntur. sole ab singulari aliquo casu proficiscantur: ut Cicer ciceri ciceris. Itē contra in eo ordine: qui multitudinis erit solum: quin a multitudinis aliquo casu ordiri conueniat: ut Scale scalis scalas. Aliud uidendum est cum duplex natura copulata: ac declinatum bini fiant ordines: ut est Mars martis. Vnde tum ratio analogie debuit ordiri: utrum ab singulari re in multitudinē: an cōtra Neq; enim si natura ab uno ad duo peruenit idcirco n̄ potest amplius esse in docendo posterius: ut inde incipias: ut quod sit prius ostendas. Itaq; illi qui de omni

natura disputant: atq; ideo uocantur physici. tamen ex his ab uniuersa natura profecti retro. que eē principia mundi ostendunt. Oratio cū ex litteris constat. tamē ea gramatici de litteris ostenderunt. Quare in demō strando quoniā potius profecisse de litteris ostendunt opportet ab eo quod apertius est: q̄ ab eo quod prius ē. Et potius q̄ ab incorrupto principio ab natura rezy q̄ ab libidine hominū. Et hec tria que sequēda magis sunt minus sunt in singularibus q̄ in multitudine. Cō modius potest ordiri q̄ i his principib⁹ minus oronis uerbis fingendis uerborum forma facilius singularia uideri posse q̄ ex singularibus m̄titudinis. hec oñdūt trabs trabs duces dux. V idem enim ex his uerbis trabs duces de extrema syllaba e litterā exclusam. & ideo in singulari factū eē trabs dux. Contra ex singularibus non tam uidem⁹ quēadmodum facta sint ex b. & s trabs. & ex e & s duces. Si litudinis rectus cas⁹ forte figura corrupta erit. id quod accidit raro: prius id corrīgem⁹ q̄ inde ordiemur. obliq⁹ assumere opp̄tere figuras eas que nō erūt ambigue: siue singulares siue m̄titudines ex quib⁹ id cuiusmōi debēt eē p̄spici possunt. Nam nūq̄ alterū ex altero uide: ut Crisipp⁹ scribit quēadmodū p̄ ex filio & fili⁹ ex p̄re: neq; m̄i⁹ i fornicib⁹ ppter sinistrā dextra stat. q̄ ppter dextrā sinistra. Qua ppter ut ex rectis casib⁹ obliq⁹ & ex obliquis recti. & ex singularib⁹ multitudines. & m̄titudinis singulares. nōnūq̄ recuperari possunt. prīciū id potissim⁹ seq̄ debem⁹: ut i eo fundamētū sit in natura q̄ i declinationib⁹. ibi facilior ratio. facile. n. ē aī aduertere peccatū magis cadere posse i impositionēs eas que siūt plerūq; i rectis casib⁹ singlarib⁹ q̄ hoīes ipiti & dispsi uocabla īb⁹ ipoint quocūq; eos libido iuitauit.

80

Natura icorrupta est plerūq; suapte sponte nisi qui eam usu inscio deprauabit. Quare si quis principium analogie potius posuerit in naturalibus casibus. q̄ in positiciis non multe in consuetudine occurrent. & natura libido humana corrigit nō ab libidine natura. Quod qui impositionē sequi uoluerint. facient contraria sin a singulari q̄s potius proficisci uoleat: in illū facere oportebit ab sexto casu. qui est prop̄us latinum. Nā eius casus. his litterarum discriminib⁹ facilis reliquoꝝ uarietate discernere poterit. q̄ eius habent exitus. aut in a: ut hac terra. aut in e: ut hac lance. aut in i: ut hac leui. aut in o: ut hoc celo. aut i u: ut hoc uersu. Igitur ad demonstrandas declinationes biceps. una hec. Sed quoniā ubi analogia atria unum q̄ in rebus alterum. alterum q̄ in uocibus. tertium q̄ in utroq; duo p̄ora simplicia. Tertium duplex. aī aduertendum hec que inter se habeāt rationem. Primū ea que sunt discriminationes in rebus. partim sunt que ad rationem non attineant. partim que pertineant. Non pertinet ut ea que obseruant in edificiis & signis faciendis. ceteris que rebus artifices. e quius uocantur. alie a r̄monice sic. Item alie nominibus aliis. Sed nulla harum fit loquēdo pars ad orationem. que pertinent res eē. sunt que uerbis dicunt proportionē. neq; a similitudine quoq; uocum declinatus habent: ut Iupiter. Maspiter. Ioui. Marti. hec. n. genera nominum & numero & casibus similia sunt. proportionē similes inter se q̄ utraq; nomina sunt & uirilia sunt & singularia & casu nominandi & dandi. Alterum genus uocale est in quo uoces modo sunt proportionē similes: non res: ut Biga bige. Nuptia nuptie. neq; enim in his res singularis subest una cū dicitur biga quadriga. neq; ab his uocibus que decli-

nata sunt multitudinis significant quicq;. Ideo quod omnia multitudinis que declinantur ab uno: ut a me rula merule. sunt eiusmodi: ut singulari subiungantur sic Merule due: Catule tres: Facule quatuor. Quare cum idem non possit subiungi cum dicimus bigenne quadriga: due: nuptie tres. Sed pro eo une Bige bine quadriga trine nuptie. Apparet non eē a biga & quadriga & bige & quadriga. Sed ut est huic ordinis. une due tres. principium una. sic in hoc ordine altero. une bine trine. principium est une. Tertium genus ē illud duplex quod dixi. in quo & res & uoces similiter proportione dicuntur: ut bonus malus: boni mali. de quoꝝ analogia & Aristophanes & alii scripsierunt. Etenim hec deniq; perfecta ut in oratione illuc duc simplices inchoata analogie. de quibus tamen seperatim dicam q; his quoꝝ utimur i loquendo. Sed prius de pfecta in qua & res & uoces quadam similitudine cōtinent Cuius genera sunt tria unum uernaculum ac dominatum. alterum aduentitiū. tertium nothum. Ex p regrio hic natum uernaculum est: ut sutor: & pistor sutori: pistori. Aduentitiū est: ut Hectores: Nestores Hectoras: Nestoras. Tertium illud nothum: ut Achiles & Peleus. De genere multi utuntur non modo poete. sed etiam pleriq; hec. Primo omnes qui soluta oratione loquuntur. dicebant ut questorem: pretorem sic Hectorem: Nestorem. Itaq; Ennius ait. Hectoris natum de troiano muro iactari. Accius hoc in tragediis. Largiꝝ a prisca cōsuetudine mouere cepit & ad formas grecas uerborum magis reuocare. & a quo Valerio ait. Acciꝝ Hectorem nollet facere. Hectora mallet. Quod aduenticia pleraꝝ habem⁹ greca secundum: ut de nothis grecanicos quoꝝ naminatos plus.

Vernaculū
aduenticiū
nothū

riūm hēre mus Itaq; ut hic alia greca: alia grecanica sic analogie ē quis que sic nocte fuit declinatioēs: de his alie sunt prisca ut bachides & chrisides & bachidas. cum his omnibus tribus utantur nostri maxime qui sequuntur media in loquendo offēdunt minimum. Quod prima parum similia uidentur esse grecis unde sicut translata. Tertia parū similia nostris omnis analogie fundamentum similitudo quedam ut dixi que solet esse in rebus in uocibus & utroꝝ. In qua hāꝝ parte cūque sit in ferendo & cuiusmodi uidēdū. Nam ut dixi neq; rex neq; uocis similitudo ad has duplices que in loquēdo querimus seperatim satis ē q; utra parte op̄ ē simili analogie uerboꝝ exprimē das quas ad loquēdum ut perducas accedere debet usus. Alia .n. ratio qua facias uestimentum: alia quē admodū utare uestimēto. Vsi species uidentur esse tres una consuetudinis ueteris: altera consuetudinis huic Tertia autem neutra. Vetera ut Cascus cascī Furus furī huic consuetudinis: ut albus. caldus. albo caldo. Neutra ut scala. scalā. falera. falera. Ad quas accedere potest quarta mixta. ut amicitia Inimicitia Amicitiam Inimicitiam. Prima est qua usi antiqui & nos relinquimus. Secunda qua nunc utimur. Tertia qua utuntur poete. Analogie non item ea diffiniēdo que derigitur ad naturā uerborū atq; illa que ad usū loquēdi. Nā prior diffiniēda sic. Analogia ē uerboꝝ similiū declinatio similis. posterior sic. Analogia ē uerborū similiū declinatio similis non repugnante cōsuetudine cōmuni ad quam harum duarum ad extremū additum erit hoc ex quadam parte poetica analogia erit definita harū prima seq̄ debet populi⁹ Secundam omēm singuli e populo. Tertiā Poete:

greca grecanica

Om̄is Analogie funda
mentū similitudo qđ

Analogia qđ sit

hec diligentius q̄ apertius dicta eē arbitror. sed nō obscurius q̄ de re sī si difinitioēs grammaticoꝝ sunt. ut Aristotele aristodomi: aristodō. Item aliaꝝ quoꝝ obscuritatis eo minus reprehendende q̄ plereque diffinitio nes re icognita propter sūmam breuitatē nō facile prospiciūtur n̄ articulatim sunt explicata: Quare magis apparebit si erit aperte de singulis partibus. quid dicatur uerbū. Quid similitudo uerbi. Quid declinatio. Quid siſitudo declinatioſ non repugnāte consuetudine comuni. quid ex quadā parte uerbū di co orationis uocabulis partē: que sit indiuisa. Eo minima si declinationem naturalē habeat similē uerbū uerbo: Tū quoniā & res quā significat: & uocē qua significat: Est in figura transitū declinationis parile: Declinatio est cum ex uerbo i uerbum: aut ex uerbi discrimine ut transeat mens uocis commutatio fit aliq̄ siſitudo declinationis cū itē ex aliqua figura in figurā trādit: ut id trādit cū quo qſerit: adiectū ē non repugnāte ſuuetudine cōi: q̄ quedā uerba coñ uſum ueterē decliata patiet ut possit hortēſiū dicere p̄ hac ſi ceruices ceruix: quedā n̄ ut ſi dicas p̄ fauces: fauſ: ubi addit̄ ex q̄dā pte significat n̄ eē i ſuuetudine: In his uerbis ois ptis ut declinatū amo iuuuo. amor: iuuor: qđ uidereſ analogia i ořoe & q̄s h̄eret ſpēs: & que de his seq̄ndā uidereſ ut breui potui iſformaui: Nūc i qb9 n̄ debeat eē ac piñ ac debeat ſoleat queri dicā: Ea fere ſunt q̄tuor ḡna. Primū i id ḡns uerbis q̄ n̄ declinat̄ analogia n̄ debet queri: ut i his neq̄. mox: uix. De his magis i alio q̄ i alio errat uerbo dicūt. n̄ h̄re cas9: mox: & uix. neq̄ h̄re: q̄ dicam9 hic neq̄ h̄9 neq̄: huic neq̄. cū intelligim9 aut hois ei9 quem uolum9 ostendere eſſe nequam dicimus caſus & ei

proponimus non cuius putamus nequitiam Quod uocabulum factū ut ex non & uolo Nolo ſic ex Ne & Quiq̄ Nequā: Secūdo ſi unū ſolum h̄nt caſum i uoce q̄ non declinētur ut littere om̄s: Tertio ſi ſingularis eſt uocabuli ſeries: neq̄ h̄t cū qua comparari poſſit: ut eſſe putāt Caput Capiti Capitis Capite: Quartū ſi ea uocabula quatuor que confeſſūt inter ſe rationē habent quā oportet. ut Socer Socr9 Soceros ſocerū: Cōtra in quibus debeat queri ana logia fore totidē grad9 debent eē coniuncti: Primum ut ſint tres: Secūdum ut eaꝝ ſit uſus: Tertium ut heres uocabula h̄eat. Quartū ut habeat declinat9 naturalis: De primo gradu q̄ natura ſubeft & multitudinis & ſinglariſ dicim9. Hiaſſes. hoſce aſſes. hic aſ hunc aſſem: contra q̄ in numeris finitis m̄titu dinis natura ſingularis non ē: dicimus h̄i duo & h̄i tres hiſ duobus & hiſ tribus. Secūdum gradu ſi eſt natura neq̄ eſt uſus id genus ut ſit discriminandum ut fit iſtaba & id genus: item ex parte & uniuersa nominamus;

Finis eius quod inuenitur Marci Varronis. Parce qui legeris: ſi aliqua minus polita inuenieris. Nam ita ex omni parte ſiue ſeculum fecerit ſiue librarii Volumē qđ uis corruptū erat ut neceſſe fuerit aucti pari hinc inde ſentētias ideo ſine rubore ueniā dabitis & Errori manū inponas Pōponius tuus orat Vale

1. In the first place, we must consider the
whole of the material which is to be
represented. This is done by the author
in the first chapter, where he gives
a general account of the subject,
and also of the various methods
of representation which have been
used in the past. He also gives
an account of the different
methods of representation which have
been used in the past.

2. The second part of the book is
devoted to the consideration of the
various methods of representation
which have been used in the past.
The author gives a detailed account
of the different methods of representation
which have been used in the past.

(1) 100